

Délibáb

37. SZÁM

20
FILLÉR

A filmsztár
mosolyában
százezrek
gyönyörködnek
(Warner Pictures)

RÁDIÓMŰSOR
SZEPTEMBER 12. 1936

an
bb-
any
do-
lék
iltó
rá-
ita-
or-
sos
20.
űrt

N
ár,
lik,
k.
szt.
40
ető.

T.
12

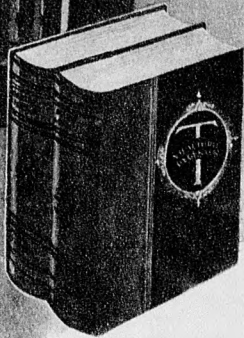
kö-
étel-
neg-
ogát
edé-
ügg.

VII.

rez-
inár,
zara,

294
AS''

VILÁGHÍRŰ REGÉNYEK

A VILÁGIRODALOMBAN EGYEDÜL ÁLL!

Húsz remek díszes félbőr-kötésű regény BUDA-
PESTEN 19 pengő 20 fillérért, tehát kötetenként
96 fillérért, VIDÉKEN 23 pengő 20 fillérért bér-
mentve, vagyis kötetenként 1 pengő 16 fillérért!

Aki húsz hónapon át egy-egy kötet „Világhírű
regény“ átvételére kötelezi magát, annak „A
tudás forrása“ című díszes félbőr-kötésű könyvet
ajándékozunk. Ez a lexikonalakú 320 oldalas
könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja
az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 10 kötetének átvétele után küldjük
teljesen díjtalanul, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel.

Eddig a következő művek jelentek meg:

Frank Norris: Az örvény.
Maurice Renard: Lerne doktor.
Francis de Croiset: A malakkai asszony.
Pierre Benoit: Az üldözött.
Flaubert: Salambó.
Kipling: Kim.
Crawford: A bizánci rabszolgalány.
Turgenev: Őstalaj.
Maugham: Színes fátyol.

Dosztojevszkij: Névtelen.
Stefan Zweig: Első élmény.
Axel Munthe: San Michèle regénye I—II.
Balzac: Három szerelmes.
Arlen: A zöld kalap.
Maurois: Két asszony között.
Bojer: A tenger fiai.
Benoit: Ferté kisasszony.
Conrad: Félvér.

A sorozatban legközelebb a következő művek jelennek meg:

Claude Farrère: A csata
Haggard: Vörös Éva.

Wells: Mr Blettsworthy a kannibálok
szigetén

A felsoroltakon kívül a világirodalom következő mekekeinek megjelenése van tervbe-
véve: KNUT HAMSUN, WALPOLE stb. Az itt felsorolt írók az olvasók millióit hódították
meg szerzte a világon.

**A művek megrendelhetők Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.,
Budapest, VII, Dohány ucca 12—14. Telefón: 1—423—39 és 1—423—50.**

KÜLFÖLDI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE! A Világhírű Regények bármelyik kötetét portó-
mentesen küldi meg (ha az újságárúsnál nem volna kapható) Romániában 35 lelért, Journal
Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. Csehszlovákiában 9 ke.-ért „NOVITAS“
Bratislava, Dlha ul. 15. Jugoszláviában 15 dinárért Putnik Hirlapiroda, Novi Sad, Kralja Alek-
sandra 21. (Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető)

Franciaországi eladási ár Frs. 7.— Beszerezhető: Messageries Parisiennes, Paris 10. e. 28
Rue St. Quentin.

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Délbáb“ az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő. ROMÁNIÁBAN
1/4 évre 100 lei. FŐELÁRUSÍTÓ: Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdin-
and 46. CSEHSZLOVÁKIÁBAN 1/4 évre 18 Ke., FŐELÁRUSÍTÓ: „NOVITAS“,
Bratislava, Dlha ul. 15. JUGOSLAVIÁBAN: 1/4 évre 32 dinár. Putnik Hirlapiroda,
Novisad Kralja Alexandra 21. (Csekkiszámlaszám: a Beograd-I postatakarékpénztárnál
55.646.) FRANCIAORSZÁGBAN 1/4 évre 18 Frs. Főelárusító: Messageries Parisiennes, Paris
10. e. 28. Rue St. Quentin. A kiadásunkban megjelenő művek csakis fenti cégeknél szerezhető-
k be. (Közvetlen nem szállíthatunk)
BRAZILIÁBAN: 1/4 évre 18\$000, Magyar könyvkereskedés: Sao Paulo Av. Sao Joao 247.

20
FILLÉR

Délibáb

SZÍNHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hóra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 1,50 Kc., Jugoszláviában 2,50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 40 centesimo, Franciaországban 1,50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 14—23—39, 14—23—50.

SZÜRET!...
(Dayka Margit)

gény BUDA-
kötetenként
fillérért bér-
5 16 fillérért
t „Világhír-
t, annak „A
tésű könyvet
320 oldal
ázát nyújtja
tán küldjük
ámítunk fel
génye I—II.
:
ibálok
van tervbe-
t hódították
állalat Rt,
—423—50.
stétét portó-
lért, Journal
NOVITAS”
Kralja Alek-
10. e. 28
MÁNIÁBAN
Reg. Ferd-
NOVITAS”
rlap írója,
kpénztárnál
ennes, Paris
szerezhető
o Joao 247.

Színház!

IRTA: BOROSS ELEMÉR

Szóval megkezdődött. Mi kezdődött? Olyan szép és nem utolsó sorban olyan kényelmes volna azt írni, hogy: *az ősz*. A rőt-színű, levélhullató, vers- és cikktémaindító ősz az, ami megkezdődött. De ha ezt írnám, nem mondanék igazat. Az ősz hivatalosan még csak előreveti árnyékát. Kicsit nedves, kicsit sokat és sokáig nedves ez az árnyék, de azért szeptember eleje még nem az ősz. Hát akkor mi az, ami megkezdődött?

Az *őszi szezon*. Kinyitott egy-két színház, fölillantak a transzparensek, megjelentek este hét után az első műsorordító rikkancok: *ill az őszi szezon!*

Mi az, hogy őszi szezon? A színházi évad mindig ősszel indul és nyárelőn ér véget. Mindig ősszel indul és mindig olyan bizakodva, teli életkedvvel, mintha tavasz volna. Ez a szép ezen a pályán. Nincsenek törvényszerűségek. A naptár nem kötelez, az időjárásba nem halunk bele. Nem így van? No de kérem, egyszer harminc fokos melegben nyáron játszottunk százszor egy komor drámát — az elmúlt télen pedig kellemesen temperált színházban bukkott meg a kellemes operett. Miért mondjuk ezt éppen akkor, amikor oly szépen nyitották ki az első színház kapuját. Igazán nem azért, hogy a halkán, finoman föltáruuló kapunyitásban — nyikorgást vigyünk. Sőt. Éppen azt akarjuk mondani, hogy az új szezonnak induljon neki mindenki még az eddiginél is nagyobb bizalommal. A színház magasabbrendűségében, elhivatottságában, tudom, mindenki hisz. Egyik talán jobban, másik kevésbé. A közönség talán jobban, a direktorok...

Nem. Most ne bántsuk egymást. Szezon elején vagyunk és olyan tartalmas, nívós magasabbrendű programot adott mindegyik színház. Volt egy zseniális tehetségű magyar rendező. Nem volt túlságosan művelt ember, de annál ösztönösebb kitűnőbb és sze-

mű. Ő szokta mondani: Várjuk meg a nyolcórás vonatot.

Hát várjuk meg. És ez áll mindnyájunkra, akik a színház körül élünk. Igazgatóra, színészre, szerzőre, rendezőre, közönségre, kritikusra és olvasóra. Az igazgató ne essen mingyárt kétségbe, ha az egyik komoly értékű darab a beígért komoly repertoirból megbukik. Várja meg a nyolcórás vonatot. Később minden jóra fordulhat. Azért, mert a „Telihold” című dráma nem kellett a közönségnek, lehet, hogy ép a „Félhold”-ra fogja beküldeni még a távoli rokonokat is. De áll a fordítottja is. Ha a Párizsban ötszázas szériát megfuttat bohózat poenjei és vicei Budapesten nem csattannak, ebből még ne vonjuk le azt a következtetést, hogy sötét gyászban élünk, már a bohózat se kell a közönségnek. Nosza, vegyük elő, sőt csapjunk oda a *Macbeth*-et, vagy a *Vérengző Kaint*? ... Nem!

A színházban nincsenek törvényszerűségek. Csak egy iratlan törvény van. Jót jól kell adni. Hogy melyik a jó és mikor adják jól, ezt nem lehet kiszámítani. De egy kis bizalommal közelebb lehet kerülni a *sanszhoz*. Két tényező hite kell hozzá. A színházvezetők hite és a közönség hite. Mondok valamit. Nem is a darabhoz való hit, hanem az egymásba vetett hit. A színházvezető higgyen a közönségben és a közönség higgyen a színházvezetőben. Higgyék el egymásnak, hogy mindketten jót akarnak. Az igazgatók higgyék el, hogy a közönség csak a jót akarja, amikor a rosszat nem veszi be — és a közönség higgye el, hogy a direktor is jót akart, amikor a rosszat találta be. De mindent ki lehet javítani. A szezon oly hosszú. És most még csak szeptember van. Hivatalosan még nem is ősz. Egy hetes, ragyogó multra tekinthetünk vissza.

Legyen jó, értékes és mindenkit kielégítő színházi szezon.

DÉCIBÁB

yole-
junk-
tóra,
égre,
essen
moly
bíról
matot.
mert
ett a
d"-ra
at is.
n öt-
benjei
ebből
hogy
e kell
sőt
engző

zerű-
ót jól
adják
y kis
ansz-
nház-
ndok
anem
zgató
higy-
snak,
gatók
karja,
özön-
kart,
dent
i. És
losan
ultra

kielé-

AB

A kormányzó párt a salzburgi ünnepi játékok nézőterén (M. F. I. felv.)

DÉCIBAB

India nőproblémáiról nyilatkozik a Délibábnak az első hindu miniszternő

A női emancipáció bevehetetlen területének gondoltuk a távol Keletet. A felszabadult európai nők szánakozva gondoltak keleti társnőikre, akik háremekben senyvednek, teaházakban hódolnak a tradícióknak, hajornyokat viseltek fejükön és fátyollal takarták el arcukat az idegen és tolakodó férfiszem elől ugyanakkor, amikor ők már javában golfoztak, hosszú szoknya helyett sportnadrágot viseltek és hajukat az Etonban tanuló diáklányok bölcs felfedezése nyomán férfi-frizurára vágatták. Az európai nők azonban csalódtak: a távolkeleti asszonyok, ha nem is rohamlépésben, de mindenesetre a várt tempónál gyorsabban igyekeztek utólni európai kollégínáikat. A török nők eldobták fátylaikat, a japán flapperok már európa-ra operáltatják a szemüket. Talán legjobban India örítte meg a tradíciókat: itt még ma is ritkaságszámba megy szegényebb osztálybeliéknl a rövid haj. De ezek a maradiságok úgyszólván csak a külső viseletre szorítkoznak, hiszen e percben itt ül velem szemben elegáns szállodai lakosztályában Viyaya Laksmi, India első női minisztere.

Természetesen első dolgom gratulálni az indiai kormány első nőtagjának, hiszen tudom, hogy csak a közelmúltban nevezték ki India népjóléti miniszterének.

— Thank you, thank you — köszöni meg szerényen a gratulációt s nevetve hozzáteszi:

— Tulajdonképpen az volna a helyes, ha a női miniszterek olyan természetes jelenségek lennének, akár a férfiniszterek. Akkor nekem sem kellene most intervjút adnom,

legfeljebb a hivatalos nyilatkozatomat közölnék a lapok.

— De éppen ez az — jegyzem meg, — ami nem hivatalos, az az érdekes. Szabadna kérnem tehát egy kis „privátbeszélgetést”? Milyen helyzete van az indiai társadalomban a nőknek?

— Programom közé tartozik, hogy az indiai nő helyzetén javítsak. Ezzel természetesen előmozdítanám a jólétüket is, hiszen számtalan indiai nő csak azért kénytelen nyomorogni, mivel munkát nem vállalhat azon egyszerű oknál fogva, hogy míg él, tilos neki a kicsiny szobájából kimozdulnia.

— Indiában — folytatja — óriási közegészségügyi feladatok várnak megoldásra. Bár az angol uralom óta véget vetettek a nők elképzelhetetlen elnyomatásának, de mégis, még az előkelőbb nők között is akadnak olyan helyzetben sínylő nők, ami európai szemmel nézve barbárság. Félelmetes erejű tradíciókkal kell megküzdenünk. A beteg indiai nő például egész egyszerűen elpusztul. Orvos nemhogy nem kezelheti, de még csak nem is láthatja a beteg nőt. Az utóbbi években ugyanilyen téren már meglehetősen érezeti hatását az európai gondolkodásmód, de azért lesz munkám elég, amíg újabb és újabb jogokat és előnyösebb helyzeteket harcolok ki a hazámbeli nőknek.

— Mi a legsürgősebb munkaprogramja?

— A kormány tervbe vette új nagy kórházak építését. Ezek között szerepelne néhány szülészeti és nőgyógyászati klinika is. Az új indiai alkotmányreform életelépítése óta Indiában nagy köz munkák építését kezdték meg. Ezek között szerepel több gyermekkorház is.

— Milyen helyzete van a hindu nőnek a családban?

— Ezt magukkal európaiakkal nagyon nehéz megérteni. Mostani körutazásom során még ahány európainak elmondtam, hogy az indiai, főleg a hindu és a muzulmán nő példás családi életet és boldog házasságot él, nem tudták megérteni. A hindu nő boldogsága, szerintem, abban gyökerezik, hogy alaptermészeténél fogva nagy érzéke van a tisztasághoz. Higiénikus ez a festőinek nevezett öltözk is, amit rajtam lát. Egy méter széles és mintegy tíz méter hosszú szövetdarab az egész, amelyet a testünk köré csavarunk, a végét pedig a fejünkre csavarjuk fel, azaz átvetjük a tarka szövetdarabot a hajunkon. Annak ellenére, hogy a hindu nő helyzete a férfival szemben természetesen más, mint Európában, az intelligensebb és a magasabb társadalmi osztályokba tartozó nők ugyanúgy résztvesznek a politikai, tár-

Viyaya Laksmi
hindu miniszternő

DÉLIBAB

sadalmi és tudományos életben, mint az európai nők, sőt sok esetben igen nagy szerepet visznek a vallási életben is.

— En főként ebben látom a gyökerét annak, hogy India népében mégis alapjában megvan a nők iránti tisztelet s ebből kapcsolódhat azután a nők jólétének az előmozdítása.

— Ha már az indiai nőkről volt szíves nyilatkozni, kegyelmes asszony, most kérünk nyilatkozatot a férfiakról is.

— Ez is talán furesdán hangzik: a keleti ember sokkal inkább nevezhető családembernek, mint az európai, vagy pláne az amerikai. S bár nálunk a férj kiválasztása terén olyan körülmények is játszódnak közre, amelyek európai szemmel nézve meg nem érthetők — nagyon kevés a rossz házasság. És az én miniszteri célkitűzésem: hogy még

kevesebb legyen Indiában a boldogtalan házasság, minél több örömteli arcot akarok látni és a nőket megmenteni a civilizációnak és a kultúrának.

— Még két kérdés: 1. Kegyelmes asszonyom volt-e már férjénél? 2. Meddig marad Budapesten?

— Csak a második kérdésére válaszolhatok: Budapesten, sajnos, csak egyetlen napig maradhatok, utána hazavisz az utam Indiába, ahonnan már két hónapja vagyok távol. Az első kérdése „túlprivát” ahhoz, hogy válaszolhassak rá.

Ez az egyetlen titokzatosság ebben a tüzetekintetű, feketehajú indiai miniszternőben, aki olyan nyílt fellépésű emancipált nő egyébként, mint bármelyik európai társa. De a homlokán a kis piros Shiva-jel őrzi a tradíciókat...

Pusztaszeri Ákos

Tízezer ember várta Robert Taylort, a híres amerikai filmszínészt a londoni pályaudvar előtt. Az érdeklődés olyan nagy volt, hogy rendőröknek kellett megszökötetni az üdvözlés elől Amerika „Első számú szivdobbanását”

(M. G. M. foto)

Érdekes beszélgetés mr. W. H. Heath angol polgármesterrel, aki a tánc amatőr-világbajnoka

— A tánc jobban kifejezi az egyéniséget, mint a kézírás —

Ha ilyesmit novellában olvasna az ember, bizonyára hitetlenül mosolyogna. Táncvilág-bajnok, aki egy angol városnak polgármestere és elmúlt 57 éves.

Ezt az évszámot nem hinnők el, ha nem maga Mr Heath mondaná itt, az előkelő dunaparti hotel erkélyén. Magas, fiatalos mozgású a polgármester úr. Feltűnően hasonlít Roosevelthez. Szolidan elegáns, kétsoros, szilvakék öltöny van rajta. Megkér, hogy úgy osszam be az intervjút, hogy fél hatra meglegyünk (most háromnegyed öt van), mert le akar menni a hallba az ötörai teához.

... Egy London melletti városnak, Wandsworth-nak polgármestere. Érdekes ez a város. Harminc textilyárnak van itt a telepe. A másik része azonban gyönyörű kertváros és még egy érdekes nevezetessége van. H. G. Wellsnek van ott a villája. A mester az évek legalább három hónapját ott tölti... Tehát ennek a városnak első polgára Mr Heath, aki már tizennégyszer (háromszori megszakítással) minden évben megnyeri a rivierai és a Párizsban megrendezett táncvilágbajnokságokat. Barátai tanácsára azután a semmeringi verseny után eljött Budapestre, hogy megnézzze ezt a csodálatos várost. Budapest nevében Lamotte alpolgármester úr fogadta és egy gyönyörű

ötvözetű emléklappal ajándékozta meg...

...Mindezt állandó mosollyal arcán, kissé gyors beszédmodorában mondja Mr Heath. Különösen az emlékérem tetszik neki nagyon, amit kivesz vitrinjéből és megmutat. Beszélgetésünk mindig visszatér egy témához és ez Budapest.

— Úgyis mint polgármester és mint táncos egyformán nem tudok betelni városukkal. Ez nem udvariassági bók. Mint szigorú konkurrens mondom. Londonban egy év óta nagyon sokat beszélnek Magyarországról és főleg Budapestről. Odakünn már társadalmi „chic” lett Pestet megismerni... Ami a táncot illeti, tegnap este két helyen is voltam és feltűnt, hogy a pesti táncosok mozgása mennyire hasonlít az angolokéhoz. Seholy másutt Európában nem láttam oly sítma — minden túlkapástól mentes — táncmozgást. Furcsán hangzik, de higgye el, a tánc sokkal inkább elárulja az egyéniséget, mint például a kézírás. Legkedvesebb szokásom, hogy leülök a parkett mellett és a táncolók mozgásából következtetek származásra, foglalkozásra, sőt nemzetiségre is. Már az is nagyon sokat elárul, hogy egy férfi hogyan karolja át partnerét... Egy dolgot nagyon furcsállottam és különösnek találtam Budapesten...

— ??

— Nem láttam táncolni, csak egész fiatalokat. Csupán 20—28 év közötti korosztály hódol a táncnak. Bizony külföldön ez nem így van. Habár ismerem azt a kicsinyes kispolgári szemléletet, amely harmincon felül nem tartja komoly dolognak és magához illőnek a táncot. Ez egészen kényelmes és téves álláspont és főleg azok hangoztatják, akik vagy nem tudnak táncolni, vagy pedig oly alakjuk és megjelenésük van, hogy nevetségesnek éreznék magukat a parketton...

— Mennyit gyakorol naponta?

— Ez a szó túlságosan szigorú a tánchoz. Otthon majd minden este elmegyek táncolni egy-két órára. Más angol úr lovagol vagy golfozik... én táncolok. A nagy nemzetközi versenyek nyáron zajlanak le és ez egybeesik hivatali szabadságommal. A legnagyobb érdeklődést Párizsban tapasztaltam, ahol csupán négy napig tartottak a selejtező versenyek... A francia nők táncáról is a legjobb véleményem van. Bennük él a ritmus és a mozgás eleganciája. Őszintősebbek, mint az angol nők.

— Mi a véleménye a balettről?

— Á, az egészen magasabbrendű művészet. Egyike a legkifejezőbbeknek. A balet-

tot a komoly drámához és színjátékhoz hasonlíthatom, amely élményt nyújt az alkotónak és nézőnek egyaránt. A legnagyobb balettkultúrát az északi országokban tapasztaltam, ahol nemcsak az operaházakban adják elő, hanem külön színházak hódolnak e művészetnek... A modern tánc csak szórakozás, amely csak a partnert érinti. Nem akarom a modern tánc jelentőségét felnagyítani. Nem teljes művészet. Világnépszerűségének inkább az az oka, hogy a legszórakoztatóbb társadalmi forma...

Annyira elmerültünk a beszélgetésben, hogy amikor órára pillantok, bizony a nagymutató tíz perccel meghaladta a kiszabott időt, a fél hatot. Figyelmeztettem erre Mr Heath-ot, aki utolsó igazitva kék-piros mintájú nyakkendőjén, készülődik és mielőtt elhagynánk a szobáját, egy harsány „ezt még elfelejtettem megmutatni”-val elővesz tárcájából egy képet. Egy angol halastó partján egy bájos kisgyermek játszik. Csupam mosoly. Mr Heath büszkén mondja:

— My dear grandson.

A táncvilágbajnok-polgármester úr gondosan a tárcájába rejté kis unokája fényképét és a lépesökön elindulunk a Dancing-Hall felé...

Sugár Andor

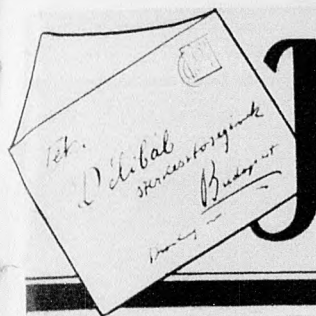
Mr. Heath polgármester táncol...

A Nemzeti Színház centenáris évadnyitó előadása. Színparkra került a „Peleskel nótárius” új rendezésben és szereposztásban. Galamb Sándor rendezte a darabot, a nótárius híres szerepét pedig Kiss Ferenc alakította. Képek a darabból. Fent: Gózon Gyula, Szelezky Zita. Lent: Lehotay, Szelezky Zita, Pataky, Gózon, Olthy Magda, Uray (M. F. I. és Solthy—Wellesz felv.)

184.
Dél

DÉC

JELIGE:

*Ne higgy
a férfiaknak*

Meg tudom érteni az Ön elkeseredését, az ilyen csalódás hajlamossá tesz mindenkit az általánosításra, de azért mégsem kell hinnie, hogy minden férfi egyforma. Akadnak még olyanok is, akik betartják adott szavukat és nem kell ezért az egy csalódásért lemondani most már mindenről.

Leveléből azt látom, hogy Ön rendkívül finomlelkű, olvasott hölgy, éppen azért tudnia kell, hogy az életben rendkívül nagy változások vannak, mindig új és új fordulatok jöhetnek, hiszen az élet a legdúsabb fantáziájú regényíró.

Ugy-e megengedi, hogy levelének egy részét itt leközöljem, hiszen úgysem tudja senki a levél írójának kilétét, de úgy érzem, sokan vonhatnak le értékes tanulságot az Ön esetéből s talán megkímélünk ezzel másokat hasonló csalódástól.

„Huszonnyéves, csinosnak mondott leány vagyok, hivatalnoknő egy nagy vállalatnál és nyugdíjas özvegy édesanyámmal élek. Valamikor jómódú emberek voltunk és még megőriztük e jólét maradványait, ezért budai otthonunk meleg és barátságos, tele szép régi bútorokkal, porcellánokkal, szőnyegekkel. Szerényen éltünk édesanyámmal, kettőnk jövedelméből még takarékbba is tudtunk tenni valamit, hiszen oly kevés kell két magányos nőnek. Én nem szoktam résztvenni kolléganőim szórakozásaiban, nem járok weekendezni, túrázni, szabad időmet muzsikálással, olvasással töltöttem és néha koncertre, színházba mentünk édesanyámmal.

Nem mondom, hiányzott kissé nekem a fiatalok társasága és talán magányos óráimban nekem is eszembe jutott, hogy jó lenne valaki, aki szeret, aki udvarol, akivel elsétálhatnék néha, de valahogy ösztönösen féltem a férfiaktól. Egy napon új kolléga jött az irodába. Csöndes, finommodorú vidéki fiú volt és hivatali munkája mellett szigorlatokra készült, mert ügyvéd akart lenni. Ő is Budán lakott, mint én és így előfordult, hogy elkísért irodai órák után. Lassan összebarátkoztunk. Bevallom, jól esett ennek a szolid fiúnak a barátsága, csöndes, néma hódolata. Már mindennapos lett ez a lovagi kíséret, néha kerülőúton mentünk haza és anyai mondanivalónk volt, hogy észre se vettük, mily későre jár az idő.

Anyám rájött, hogy valami változás történt velem, kifaggatott és én elmondtam neki, hogy végre megtaláltam azt a fiút, aki érdekelni tud. Anyám azt tanácsolta, hogy hívjam meg kollégámat hozzánk, mert nem való úrilánynak az uccán kószálni egy idegen fiatalemberrel.

Ugyis történt. Anyámnak is megtetszett a kollégám, csak az aggasztotta, hogy nagyon fiatal. Bár ő is huszonnyévesnek mondta magát, de sokkal fiatalabbnak látszott, de hát így van ez általában a fiúknál.

Ő elmesélte életét, elmondta, hogy özvegy édesanyja él vidéken, két kis lánytestvére is van és ő hazaküldi fizetésének felét. Ez nagyon

meghatotta anyámat és gyakran meghiúta a fiút, hogy vacsorázzék velünk, annál többet küldhet haza az édesanyjának. A fiú egészen megmelegedett nálunk. Vasárnapokon már nálunk is ebédelt és természetesen anyám igyekezett kitenni magáért és remek dolgokat főzött, hogy a sovány, rosszuláplálú fiú egy kicsit összeszedje magát. Így ment ez hónapokig és egy napon Pista megkérte a kezemet.

Boldogan mondtam igent és anyám is ragyogott az örömtől, mert úgy látta, hogy Pistával boldog leszek.

Közben Pista tanult, egymásután tette le a szigorlatokat és már csak rövid idő választotta el az ügyvédi vizsgától.

Egy este bocsánatot kért tőlem, hogy nem kísérhet haza, mert a főnök úr meghívta családjához. Kicsit rosszul esett, de nem tulajdonítottam különösebb fontosságot az esetnek. Még örültem, hogy a főnök úr így kitéríteti vőlegényemet. Legnagyobb csodálkozásomra az eset megismétlődött és lassan úgy fordult, hogy Pista hetenként háromszor is hivatalos lett a főnök úr családjához.

Tudtam, hogy a főnökömnök egy tizennyolcéves leánya van, de igazán nem gondoltam, hogy ezt a kis ügyvédjelöltet annak a gazdag, elkényeztetett leálynak akarják megfogni.

Vőlegényem modorában is valami tartózkodást kezdtem észlelni, mindig kifogásokkal hátrította el, hogy hozzánk jöjjön vacsorára és egy napon más osztályra helyezték át a hivatalban. Éreztem, hogy ez céltudatos dolog és valami készül ellenem. Sokat sírtam ebben az időben, szegény anyám is velem együtt, mert éreztük, hogy elvesztettem a vőlegényemet.

Egy napon levelet hozott a posta. Pista írta a levelet és mikor elolvastam, azt hittem megszakad a szívem. A levélben bocsánatot kért tőlem, mert nem válthatja be ígéretét. Ő szegény fiú, édesanyjára és kis húgaira kell gondolnia és nem utasíthat vissza egy olyan szerencsét, ami most kínálkozik neki. A főnök úr leányával együtt megkapja a vállalat felét és neki kötelessége megfogni ezt a szerencsét, mert ezzel boldoggá teszi a családját.

Nem választottam, de kiléptem az irodából, mert nem akartam kolléganőim gúnyos pillantásait és megjegyzéseinek céltáblája lenni, de egyébként sem bírtam volna állélni azt a küszöböt, ahol annyira boldog voltam és ahol olyan szerencsétlen lettem.

Tessék megmondani lehet-e ezekután hinni a férfiaknak?"

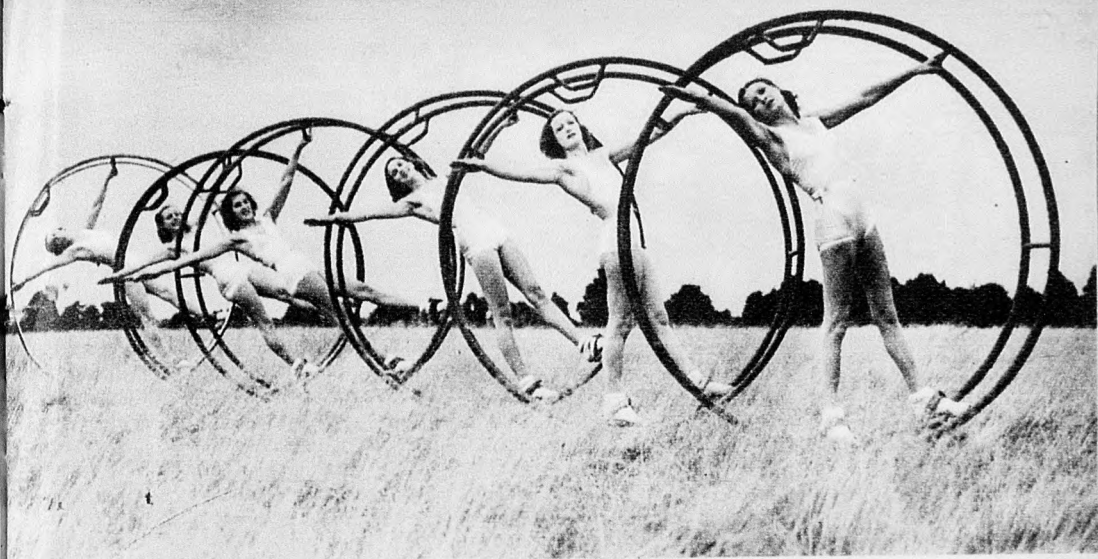
Végtelenül sajnáljuk Önt, kedves Kisasszony, de mégis azt mondjuk, nem kell a végső konzekvenciákat levonni ebből a szomorú esetből. Ön is beláthatja, hogy az a szegény fiú olyan csábító körülmények közé került, hogy nem csoda, ha nem tudott ellentálni. Valószínűleg neki is elég lelkiismereti furdalást okozott ez a kényszerű esküvő, de hát választania kellett a családja jóléte és a boldogsága között. Lehet, hogy jobb fia volt az édesanyjának, mint vőlegénye Önnek, de az is lehet, hogy a főnök úr leánya nemcsak a pénzével, de egyéb tulajdonságaival is meghódította.

Sajnos az emberi szív állhatatlan, ez férfiakra és nőkre egyaránt vonatkozik, de vannak azért kitartóan hűséges szívek is, akiket nem tántoríthat el semmi és senki attól, akiket szeretnek.

Higgye el kedves Kisasszony, aki annyira finom és jólelkű, mint Ön, meg fogja találni még azt a férfit, aki nem fog ilyen nagy csalódást okozni Önnek.

Az óvatosság sohasem árt, de azért nem kell most már minden férfiben hazugot és csalót látni. Nagyon szeretném, ha sikerült volna az Ön szomorú lelkét egy kis reménysugárral megvigasztalni. Szívveljes üdvözléssel

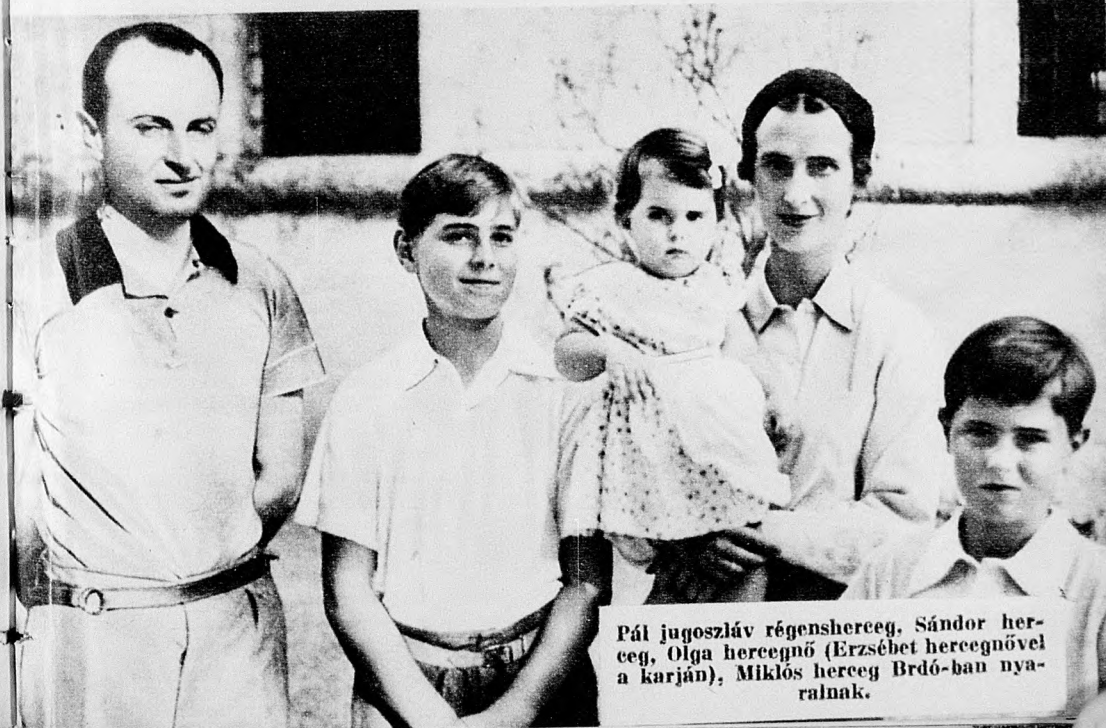
Révóczy Katalin

A Délibáb megsúgja magának,

hogy kedves epizód játszódott le a legutóbbi művészesküvön. Az esküvőre — tekintettel az ismerősök nagy számára — kétféle meghívót nyomattak. Az egyikben ez volt: gratuláció... itt és itt. A másikon ebéd... itt és itt. A népszerű komikus, legnagyobb fájdalomra, csak

gratulációs meghívót kapott. De nem esett kétségbe. Az esküvőn megtudakolta, hogy kinek van ebédhez való meghívója s azt elkérte azzal, hogy elvesztette a sajátját, már pedig ő (már mint a komikus) az esküvői meghívót a legkedvesebb emlékei közé akarja eltenni.

Pál jugoszláv régensherceg, Sándor herceg, Olga hercegnő (Erzsébet hercegnővel a karján), Miklós herceg Brdó-ban nyaralnak.

A ravasz komikus így jutott tehát újból bőséges esküvői ebédhez...

— Mit tud a nemzetiszínházi szerződésekről?! Igaz vagy nem igaz?!

— Mondjuk úgy, hogy igaz ugyan, de... Megsúgom az egészséget, mi történt. Tehát a Nemzeti Színház már nem szerződtehet új tagot, a létszám betelt s mivel a Nemzeti Színház ugyebár állami színház, tehát ott a szerződési létszám is maximálva van. Csakhogy... új erőkre mégis szükség van, tehát úgy oldották meg a dolgot, hogy egypár tehetséges színészt lekötöttek állandó foglalkoztatásra. Statisztálnak, kis szerepeket játszanak és az ezért járó gázsijukat nem naponta kapják, hanem egy öszszegyet kapnak minden hónapban, mintha fixfizetésük volna. Így tehát a színház is jól járt, mert vannak új állandó színészei, a színészek is jól jártak, mert tudják, hogy egy évig lesz állandó munkalehetőségük, ha ez nincs is szabályos szerződésben tekintve...

— Most már értem a dolgot.

— De most mesélek olyan dolgot, amit kissé nehezen fog megérteni, de ha kedve van, hozzá is szólhat ehhez az ügyhöz.

Kíváncsi vagyok.

A Nemzeti Színház és Andrásy úti Színház most vitatkoznak azon, hogyan nevezzék el új színházhelyiségüket. Tudniillik tényleg bonyolult a helyzet. A Nemzeti Színháznak régebben volt egy színházhelyisége a Paulay Ede utcában, amit Kamaraszínháznak nevezett el. Ez a színház a Wertheimer színházigazgatóé volt, aki ezért a bérletért kapta részben cserébe az Andrásy úti Színházat az államtól. Már most Wertheimer megint visszaköltözik a saját helyiségébe a Paulay Ede utcába, mert az állam magának tartotta fenn a bérleti szerződés lejáta után az Andrásy úti Színház helyiségét. A színházhelyiségre a Nemzetinek van szüksége főként színház céljából. Már most a Nemzeti ezt az Andrásy úti Színházat Kamaraszínháznak akarja elnevezni azzal az indokolással, hogy már volt Kamaraszínháza és ez a régi Kamarának folytatása lenne. Wertheimer viszont azzal a jogelmmel akarja most a Paulay Ede uccai színházhelyiségét Kamaraszínház-

A párizsi Bois de Boulogne-ban rendezett autó eleganciaverseny győztese

DÉCIBÁB

A hős

IRTA
URAI DEZSŐ

Az érettségi negyvenéves fordulójára még szép számmal gyűltek össze a volt iskolatársak. Huszonketten ültek a nyári vendéglő lugasában és mohón bányásztak a mult emlékeiben. Elfakult emlékek kaptak új színt, nevettek, ettek-ittak, de titokban egymást kémlelték. Kiből mi lett, hogy megy sora, mennyire váltak be a negyven év előtti jóvendölések? . . .

Éjfél felé hirtelen elapadt a jókedv. A félig telt poharakban érintetlenül csillogott a bor, a hatvanévesek titokban, fáradtan ásítottak és mind sűrűbben pislogtak az órára. Kis időközökben felálltak, kiléptek a lugasból, mintha csak friss szivar után néznének, de kint elcsipték a fizetőpíniért, kiegyenlítették számlájukat, átvették a borfiútól a már jó előre észrevétlenül hozzáférhető helyen lerakott holmijukat és kisurrantak a nyári vendéglőből.

Végül már csak négyen maradtak a borfoltos asztal körül, négy fehérhajú, többekévesbő törődött ember. Valamelyikük sóhajtott:

— Láttátok a fiúkat? — kérdezte rezignáltan. — Csupa szürkeség... Egyikünk se vitte sokra.

A nyugalmazott államvasúti mérnök ellenkezni próbált:

— Megbocsáss kérlek... Nincs köztünk

miniszter vagy főpolgármester, de mind tisztességes tagja a társadalomnak.

Elhallgatott, mert maga is érezte, hogy ezzel nem mondott sokat.

Megint csöndesen dohányoztak és kutattak a multban.

— Mit szólna néhai Bordás professzor, ha így együtt látna minket? — törte meg a csöndet a hajlott hátú Bihari. — Az élethez, fiúk, kurázszi kell, ezt az egyet jól jegyezték meg...

— Kurázszi — ismételte elgondolkozva a mérnök, — igaz!... Csupa hőst akart nevelni belőlünk... A legtöbbet a vörös Gábor Péterrel veszekedett... emlékeztek rá? Elkényeztetett, anyámasszony katonája volt...

— Az egyetlen, aki közülünk a harctéren esett el — sóhajtott egy mély hang. — Harminc hónapot töltött a fronton, kétszer megsebesült, harmadszorra ott maradt. Hős volt!...

— Hős volt — dünnyögte a kis, sovány Kardos, — de ki nem hős, aki elverekedte magát a hatvanadik évéig? Hat gyereket neveltem fel... miből? Néhány évig önálló kereskedő voltam, tönkrementem, azóta úgy kergetem a pengőt, mint a lepkevadász a pillangót... Elfogok egyet, kettőt, harmat, elmúlik egy nap, elmúlik még egy. Minden nap új problémákat hoz, futkosok, loholok, estére

mégis csak vége a futkosásnak, vége a problémának. Sok nap egy esztendő, sok esztendő alatt mégis csak megmutatkozik az eredmény: a gyerekeim kijárták az iskolát, el is helyezkedtek, én ott állok, mint a bohóc a cirkuszban, aki azt mondja a produkció után: akrobát óh!... Senki sem veszi észre, milyen keservesen nehéz mutatvány volt, a gyerekeim a legkevesbé.

— Hős voltál — bölintott a mérnök. — Az én életem csendesebb, kiegyensúlyozottabb volt, de kis fizetésért én is minden nap kockára tettem az életemet. Bányamérnök voltam, mielőtt a vasúthoz kerültem. Háromszor zuhantam bele nagyobb katasztrófába. Olyankor nem lehet gondolkodni, példát kell mutatni. Két gyerekem várt odahaza, mégis habozás nélkül magamra kaptam a bőrruhát és a sisakot, utánam, emberek!

A kövér, kopasz Telkes elnevette magát.

— Emlékezhetek rá, az öreg Bordás engem tartott a legnagyobb csibésznek. Mindig azt hajtogatta, hogy én vagyok az osztály legvakmerőbb, legelszántabb gazembere, akiknek feltétlenül rossz vége lesz. Nahát, néztek meg!

Esetlenül felállt, potrohát kidugta keshedt nadrágjában, duzzadt, zsíros kezét összerakta gyűrött kabátja fölött és komikusan felszegte kopasz fejét.

— Nahát, nézzetek meg! Én vagyok az a bátor, sőt vakmerő csibész...

Nevetett, csakúgy rengett a pocakja.

— De mire is kellett volna nekem a kurázi? Egy cipőgyárhoz nem kell. Tönkremenni lehet kurázi nélkül. Én meg is cselekedtem. Behúztam a fejemet a vállam közé és nyeltem egyet. Társultam valakivel, boltot nyitottunk, ehhez sem kell hősnek lenni. A bolttal sem volt szerencsém. Más ember lázadozik, én gyáva voltam hozzá. Megint nyeltem és lekonyult fejjel odébb álltam. Három nagy lányom volt már, nem szóltak, de a szemükből kiolvastam, hogy boldogtalanok. Előttük, körülöttük az élet, ők szürkülnek, vénülnek. Tudtam, hogy én vagyok a hibás, de mit tegyek? Gyáva voltam, összehúztam magamat a saját gyerekeim előtt és tovább sompolyogtam. A feleségem... na, mondjuk enyhén... nem becsült sokra, ezt is tudtam, de játsztam az ostobát. Nagy keservesen, persze, eltartottam a familiát, mégis úgy néztek rám, mint, aki meglopta őket.

Felhajtott egy pohár bort és mohón újra töltött magának.

— Ne haragudjatok, hogy most ilyen nyíltan feltárom magamat előttetek, de ki előtt beszéljek, ha nem azok előtt, akik ismertetek fickókoromban.

Újra ivott.

— Majd elmondok nektek egy históriát, lássátok, hogy mennyire vittem gyávaságban, én az osztály réme, a csibészek csibésze... Amikor már nem volt biztos keresé-

tem, sorsjegyeket kezdtem vásárolni. Egy napon tízezer pengőt nyertem. Tízezer pengőt! Képzelték, hogy mi forrt bennem. Felegyenesedtem, bátorságra kaptam, a régi vakmerő legénynek éreztem magamat. Kiszíneztem magam előtt azt a pillanatot, amikor majd otthon, az ebédnél előállok a nagy újsággal és minden lányomnak átnyújtok ezer pengőt, vegyen magának ruhát, cipőt, szalagot, tavaszt, ifjúságot, életkedvet...

Asztmatikusan köhögött.

— Előre élveztem a feleségem bocsánatkérő pillantását, amikor majd neki is átnyújtok egy nagy összeget. Bementem a bankba és felvettem a tízezer pengőt. Leszámolták elem csupa százasban. Egy bankjegyet a mellényzsebembe csúsztattam, a csomagot pedig gondosan elhelyeztem a hátsó nadrágzsebben, ahol nem sejtí tolvaj.

Megtörölte verejtékes homlokát.

— A száz pengőssel beállítottam a legfinomabb csemegekereskedésbe, vettem egy üveg tokaji bort, fűgét, datolyát, süteményt. Kiadtam vagy harminc pengőt. Kincseimet észrevétlenül becsempésztem a lakásba és az ebéd végén titokzatos nevetéssel tettem az asztalra. Általános álmélkodás, faggatás persze, nem árultam el rögtön a nagy eseményt. Játszottam velük, ugrattam őket, érezték, hogy nagy szerencse ért, sürgettek, hogy mondjam meg, de én még vagy tíz percig kergetőztem velük. Végre a zsebembe nyultam, hogy eléjük vágjam a nagy halom pénzt. A zseb üres! Az arcom úgy maradt mosolyra derülve, az ujjaim ide-oda vonaglottak az üres zsebben, megakadtak egy résben. Most már tudtam: egy zsebtolvaj, aki megfigyelhette a bankban, hogy hova rejtem a pénzt, egyszerűen felvágta a zsebemet és ellopta az egész pénzt. Még mindig mosolyogva kihúztam a kezemet, a mellényzsebből előkötortam a megmaradt hetven pengőt és hetvenkedve tartottam a tenyeremen. — Egy százast nyertem az osztálysorsjátékon — mondtam. — Harmincért vettem...

Reszkető kezekkel rágyújtott egy cigaretára.

— A feleségem úgy nézett rám, mint a bolondra. — Száz pengőt nyersz — rikácsolta, — és harminc pengőt kidobsz marhaságra? Nézd meg a lányaidat, szürkék, vértelenek...

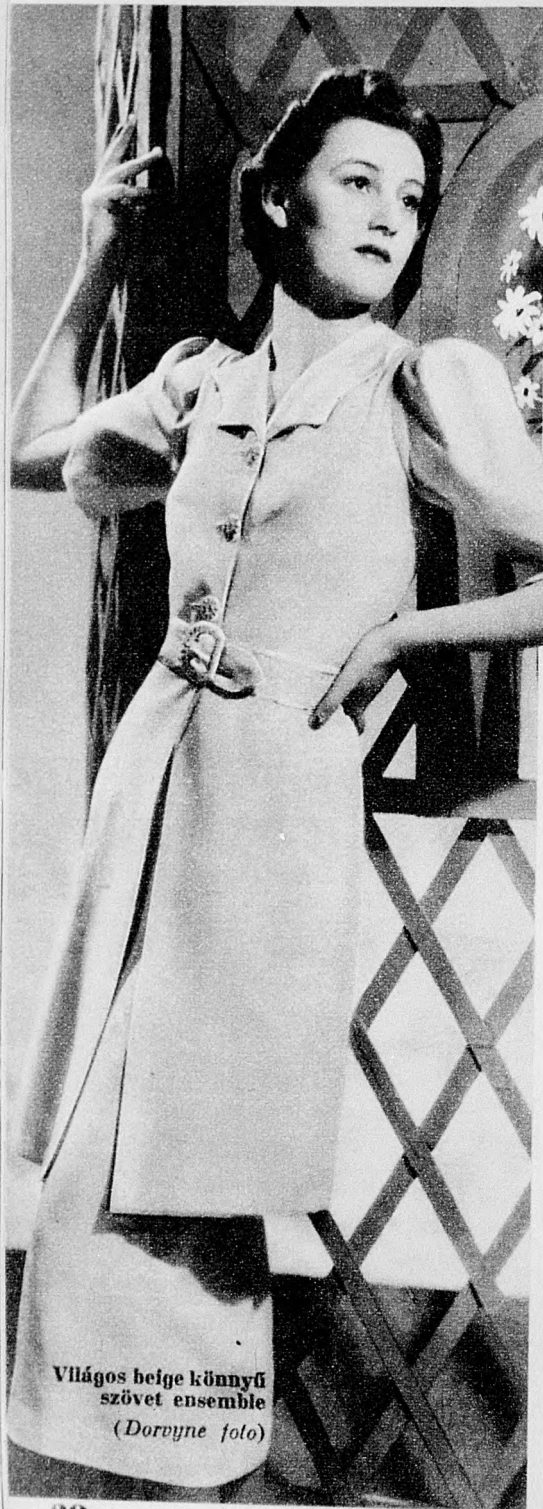
Higyjétek el, nehéz pillanat volt! Más bátor ember bevallja a szerencsétlenséget, igaz, hogy akkor nagy fájdalmat okozott volna a családjának. De én gyáva fráter vagyok. Lenyeltem, álmatlanul hánykolódtam sok éjjelen át, de nem mondtam meg senkinek. Ők nem tudták volna elviselni sikoltozás nélkül. Nekem el kellett viselnem. Felosztottam közöttük a pénzt... A végén még meg is engesztelődtek egy kicsit... Kedvesek voltak... Megcsókoltak... Azóta is csak magam viselem a keserűséget... Nekik nem mondom meg, mert — gyáva vagyok...

Magyarvilág

DIVAT,
TÁRSASÁG
SZÉPSÉG

(Ufa felv.)

Világos beige könnyű
szövet ensemble
(Dorayne foto)

NAGYVILÁG

DIVAT — TÁRSASÁG — SZÉPSÉG

Arany- és ezüstragyogás

Irta: SASS IRÉN

Már megírtam, hogy az őszi divat leginkább az egyszínű kelméket fogja alkalmazni s hogy legfeljebb a díszítésben lesz majd alkalmunk a jólöltözködni szerető nőnek keverni és vidámitani a színeket. Most — noha a nagy szalónok még egyáltalán nem álltak ki feltveörzött műremekeikkel, — újabb díszítési alkalmakról adnak hírt a nagy párizsi lapok. Ezek a díszítési eszközök nagyon mutatósak és főképpen nem nagyon drágák.

Az új divatos dísz az arany és ezüst. Mindenféle anyagból, mindenféle formában divatos lesz az arany és ezüst. Kezdve a nagy arany- és ezüstgomboktól, mely a köpenyeken éppenúgy alkalmazható, mint koszorúimökön, vagy ruhákon, az arany és ezüst, bőr, hímzés és gyöngyözés sok lehetőséget ad, hogy kevés pénzzel, a jóízű nő divatos és mutatós ruhát készíthessen magának.

Egyszínű, lehetőleg sötét, nehezebb szövetrohák az arany színű glasszé, vagy özbörből készült gallér, rever, öv, zsebek és gombok nagyon szépen hatnak és nagyon hálás díszítést adnak, mert a legnagyobb strapát is kibírják. Láttam egy sötétkék puha posztó robmantószabású délutáni ruhát, széles, felül elkerekített reverekkel, steppelt övvel, steppelt zsebrésszel (persze a gallér és reverek is steppelve voltak) az egyik belvárosi szalón készülő kollekcijában. Biztosan nagyon népszerű lesz ez a modell és sokan fogják kopírozni, mert az aranybőrrel díszített sötét ruha elegáns és finom hatást keltett. S emellett a legolcsóbb modellfok egyike volt.

A melegebb színű kelméket (borvörös, terrakottabarna stb.) inkább ezüsttel díszítik, míg a fekete, sötétkék, sötétzöld színű ruhákon és köpenyeken az arany díszítés dominál.

A selyemruhák is alkalmazzák az arany és ezüst gombdíszítést, sőt a bőrdíszítést is. Mégis ezek a könnyű kelméből készült toalettek szebbek, ha arany, vagy ezüst hím-

Olcsón és jól

megtanulhat zongorázni

Akadémiát végzett tanárnőtől.
Tanítás az első három hónapban
havi 8.— pengőért.

VI. Dalszínház ucca I, II. 12.
Telefon 12-96-94, 2 és 3 óra között

DÉCIBÁB

zessel díszítik. A hímzett ruha már csak azért is praktikus, mert könnyebben lehet régi ruhából átalakítani. Mindgyárt elmondok egy nagyon csinos délutáni modellt, amit négerbarna és olajbogyózöld marokénből könnyen lehet két régi ruhából alakítani.

A teljesen egybeszabott és hátul gomboló ruha elő- és hátrésze barna marokénből készül. A blúzrész teljesen sima és fent, a nyaknál egész kicsi kerek kivágásban végződik. A két barna kötényrész közé oldalt, a ruha egész hosszában, aranyzállal damburírozott zöld marokénrészt állítunk be. Ugyanebből az anyagból készítjük a vállban nagyon bő, puffos és könyöktől lefelé egészen szűk ujjakat is. Aranycsattos, keskeny barna öv, a nyak körül visszahajló, kis aranygallér és a blúz ujján, könyöktől lefelé, sűrű, arany áthúzott gombdíz díszítette a nagyon csinos és könnyen elkészíthető ruhát. Hátul a ruha, természetesen rejtett patentozással záródik, a hát közepén.

Az arany és ezüst előreláthatólag az estélyi ruhákban is uralkodni fog. Akinek a nyáron volt egy gyupjucspike ruhája, nagyon szépen feldíszítheti, ha a csipke mintájának felét arany, vagy ezüst, egészen apró gyönggyel varrja ki, úgy, hogy a minta félig a csipke anyagából, félig a gyöngyből jöjjön ki. Ebben az esetben persze, az eredetileg kisestélyinek, vagy délutáninak készült csipkeruha előlép nagyestélyivé és színházba, vacsorákra, meghívásokra is egyformán viselhető. (Főképpen, ha a hossza megfelelő, azaz, nem túlságosan rövid, úgy körülbelül bokáig ér. Ha rövidebb, akkor az aranygyöngyözés felesleges raita és nem illik rá.)

Persze az arany- és ezüsttragyogásban, a koraőszi szezonban újra divatosak lesznek az arany és ezüst estélyi cipők is. Idén azonban a szandálszabású estélyi cipők kivétel nélkül arany, vagy ezüstszerű szatytyánbőrből készülnek.

A hajviselet sem marad ki az aranyból és ezüsthől. Minthogy idén nem lesz divat este a kalap, a frizura díszesebb lesz és a díszes frizurában itt-ott díszkréten el lehet helyezni, kis, arany- vagy ezüstszerű fémből vagy seilyemből készült virágokat vagy csatokat.

Ennyi látszik a közelgő őszi divat arany- és ezüstdíszzeiből, bizonyos, hogy koraősszel nagyon sokat fognak csinálni belőlük és agyon fogják viselni a nők. A szabónők legnagyobb öröme. Mert mire eljön az igazi szezon, a nők legnagyobbbrésze annyira meg fogja unni a sok aranyat és ezüstöt, hogy nyugodtan be lehet mutatni majd az új díszít és új — pénzkidást jelentő „újabb kreációkat”. De ezt, sajnos, már megszoktuk a divattól, hiszen minden évben újra és újra ismétlődik.

Mozaik

A sok, palacsintasütőlaposságú kalap után, idén ősszel majd néhány magastetejű kalapmodellhez is szerencsénk lesz. Az új kala-

Wéber mester mondja:

Nagyságos Asszonyom, ugyebár, ha megjött a nyaralásból, első dolga kinyitlatni a garderober-szekrényeket. Félő óvatossággal kiszellőzteti és kiporoltatja a nyári álmukat alvó félj holmikát, mert tudja, hogy a ruhaféléknek akkor is ápolásra van szükségük, ha nem strapáljuk őket.

Ezzel szemben az Ön haja, Nagyságos Asszonyom, egész nyáron erős strapának volt kitéve. Reggeltől estig sütötte a nap, szívtá a sós tengervíz, az erős hegyi levegő s szárazzá, törékennyé, fáradttá tette a hajszálakat. Tükörbe néz és csodálkozva látja, hogy hajszíne a leggondosabb mosás után sem olyan kifogástalan árnyalatú és a fénye is mintha tompább lenne, mint nyár előtt volt. Asszonyom, jól sejtí, hajának nyaralás után fokozott ápolásra és rendbehozásra van szüksége, hogy fejbőre a megfelelő zsirtartalmát és hajszálai a régi rugalmasságát visszakapják.

S fokozatosan szükség van a haj nagyobb ápolására idén. Idén, Asszonyom, nem lesz estélyi kalap, sem fejdísz, nem védi a hajat semmi a hosszú estélyek és bálók alatt a por, dohányfüst stb. káros hatásától. Idén a frizura fog uralkodni s ha azt akarja Asszonyom, hogy frizurája mindig kifogástalanul szép legyen és ékesítse Önt, ne sajnálja a fokozott kozmetikát a legszebb női ékeségtől, a hajtól.

Gondoljon erre idejekorán Asszonyom és legyen mielőbb szerencsém.
Csókolom a kezét.

pok éppen olyan magasak, mint amilyen laposak elődeik voltak.

Nem tudjuk, hogyan lehet majd viselni, de úgy hírlük, hogy idén a bundákhoz is fognak széles kalapokat viselni. Ezt eddig azért nem csinálták, mert a bundagallértól egyszerűen lehetetlen volt karimás kalapot feltenni. Hogyan fogják megoldani, hogy idén majd a bundagallér és kalapkarima békésen megférnek egymás mellett (helyesebben egymás fölött), azt nem lehet tudni.

Egyéni arcápolás. Az összes szépség-hibák szakszerű kezelése bámulatos eredménnyel.

PAIZS KATÓ kozmetika

Budapest, IV, Ferenciek tere 3 sz.

Zsíros, pattanásos, mitesszeres bőrt rendbehozza a

PA-TÓ keverék. Ára P 3.—

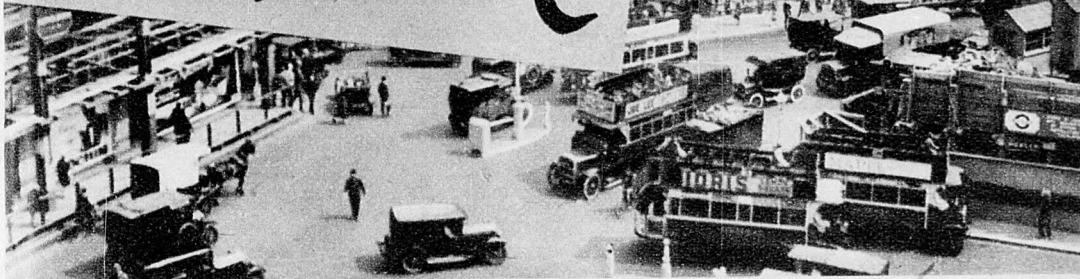
Díjtalan tanácsadás. Tanítványképzés
Telefón: 183—267

Érdekes toalett Deauville-ben

A deauville-i löversenyen óriási szenzációt keltett ez a világoskék, krepes anyagból készült toalett, mert megtévesztésig hasonlított a windsori hercegné esküvői ruhájához. Köztudomású azonban, hogy a hercegné minden toalettjét egyetlen példányban készítik és kopírozásuk szigorúan tilos. Ez a ruha is lényegesen különbözik a hercegné menyasszonyi ruhájától, de a derek vonala nagyon eredeti módon utánozza a hercegné ruhájának derekát. A windsori hercegné egy csapásra átvette a női divat irányítását és bámulatos ízléssel készített toalettjei ízlést és eleganciát diktálnak a világ asszonyainak. Ez a szép és érdekes ruha, noha csak halvány másolata a hercegné toalettjének, rendkívül lekötötte a deauville-i előkelő nemzetközi közönség figyelmét.

Londoni level

két nagy színpadi sikerről

Irta: **TÁBORI PÁL dr**

London, szeptember.

A koronázási „szezon” már befejeződött; a legtöbb külföldi elhagyta Londont, de a brit világbirodalom fővárosában csöppet sem lassúbbodot az élet tempója. A napilapokban nagy viták folynak az angol nemzeti színház körül, amelynek föllállítását már kétszáz éve sürgetik... hiába — ám a magánszínházak produkciói egyre-másra tálalják föl a szenzációkat. Pedig Londonban minden színdarabnak sokkal nehezebb színre kerülnie, mint Budapesten. Hiszen minden színdarab számára külön kell tökést találni, társulatot és rendezőt szerződtetni. A repertoárszínház nagyjából ismeretlen fogalom Angliában s ezért van az, hogy minden színpadi vállalkozás teljes rizikóval indul; ha pedig megbukik, nincs mód új bemutatóra, amely a társulatot és a producort kihúzza a vízből. Csakhogy az angol publikum — ha egy darab valamennyire szórakoztat és érdekes tud lenni — hihetetlenül lelkes s ezért van, hogy John St. Ervine „Anthony and Anna”-ja hétszázhatvanszor ment már s a legtöbb darab könnyen jut el a századik vagy kétszázadik előadáshoz.

Két olyan produkció van Londonban, amely egészen rendkívüli. Az egyik bizo-

nyosan eljut valamely pesti színházba — a másik egész biztosan nem jut el. Az egyik egy nagy színészről rendkívüli diadala — a másik egy eszméé.

„Black Limelight” — Fekete rivaldfény — az első színdarab címe. Műfajára nézve „thriller”, azaz borzongtató, idegeken zongorázó bűnügyi színdarab. De maga a téma tökéletesen lényegtelen, bármilyen ügyesen bogozta a szálakat Gordon Sherry, a fiatal szerző. Az a színészi teljesítmény, amelyet Margaret Rawlings nyújt ebben a darabban, minden egyebet háttérbe szorít és eltörlít. Az ember szinte kíváncsi, hogy melyik fiatal magyar színészről merné vállalni ezt a szerepet, amely az emberi érzések egész skáláját feltárja s amely Margaret Rawlings számára a teljes beérkezést jelentette.

Csendes, nyugalmas középosztálybeli polgárház nappalijában játszódik le mindhárom felvonás, kivéve egy rövid jelenetet, amely kis betölt díszletet kíván csak. Amikor a függöny felmegy, hamarosan megtudjuk, hogy Mary Charrington (Margaret Rawlings) szörnyűséges helyzetben van. Férje, Peter, már két hete eltűnt, miután a tengerparti bungalow-ban, amelyet ő bérelt, holtan, megcsónkítva találták a londoni kis irodista-lányt, aki Pétert szerette. A rendőrség

örzi a házat s egész Angliában kutatják Petert. Azt hiszik róla, hogy mániákus gyilkos, aki előzőltg már más gyilkosságokat is követett el valahányszor telihold van, az utolsó hónapokban mindig történik ilyen büntett. Mary-t hiába vizsgáltja hűségének szakácsnője, a szomszéd házaspár és a család ügyvédje, Lawrence Manfred. Rendületlenül hisz férje ártatlanságában... S amikor a felvonás végén belép Peter, akiről kiderül, hogy két napja a padláson rejtőzködik, első gondolja, hogy legalább egy időre elrejttesse a rendőrség elől s erőt adjon neki a szörnyű vád elviselésére...

A második felvonás jóformán a férj és a feleség párbeszéde. — Miért tetted, Peter? — kérdi az asszony alvó férjétől, aki a kiemeltségtől elszunnyadt a nagy karosszékben. És ez a „miért tetted?” pillanatra sem tételezi föl a férj bűnösségét... hanem azt kutatja, firkészi, hogy miért esalta meg őt. Mert biztosan olyan volt a lány, mint én, fiatalokoromban, tíz évvel ezelőtt — lefelé önmagának Mary Carrington és pár mondatban felvázolja a feleség, minden feleség végzetét. A férfi asszonyának ifjúságát, mult frissességét keresi a másik nőben... s ez ellen nincs védekezés.

Aztán kikényszeríti férjéből, hogy elmondja: mi történt azon az estén, amikor utoljára látta a leányt... A kandallóban egyre homályosabb lesz a zsarátnok, egészen elsötétedik a színpad... s most lejátsszódik előttünk a végzetes este. És a londoni irodistalányt, aki vörös fürdőtrikóban ugrál a bungalow ágyán és üvegből isz-sza a sört... Margaret Rawlings játssza, ugyanaz a színésznő, aki a feleség figuráját formálja ki nagyszerű alakítóképes-séggel. Szinte hihetetlen, hogy fiatalodik meg pillanatok alatt, hangja, mozgása, egész lénye megváltozik s tökéletes fotográfia, ahogy elének állítja a léha, könnyelmű, könnyed kis madár, a vidám és bátor lány alakját. Peter elmegy a faluba, hogy gyertyát hozzon, mert a bungalowban kifogyott — s közben megjön a gyilkos, az örült, aki minden hold-tólte éjszakáján ölni indul... S mikor Peter visszatér, holtan találja szerelmesét...

A darab harmadik felvonása is síma és mindvégig feszült izgalmú frői munka. A feleség még mindig hisz férje ártatlanságában. Telihold van ismét, s hogy elméletét próbára tegye, rendőrkézre adja férjét, mert azt akarja, hogy tökéletes alibi je legyen. Tökéletes felépítésű jelenetek során leleplezi az igazi gyilkost, a család ügyvédjét, Lawrence Manfred-et, aki szerelmes volt az asszonyba s úgy akarta megszerezni magának, hogy férjét akasztófára juttatja... És a halálosan kimerült, minden lelki megpróbáltatást átélt házaspár most már megpróbálhatja összeilleszteni életük szétszórt cserepeit...

„Black Limelight” megérdemli, hogy rövidesen magyar színpadra kerüljön...

A másik darab, amelyhez tódul London közönsége, „melodráma”, Legalább is en-

nek nevezi frója, az amerikai Elmer Rice, akinek „Számológép”-e és „Az ügyvéd” című darabja már régi ismerőse a magyar közönségnek. „Judgment Day” — Itélet napja — a címe ennek a megkapó darabnak, amely egy nemrégiben lefolyt nagy politikai bűnpör anyagát dolgozza föl. Egy eszmé, a szabadság és az igazság eszméje köré épül föl. Rengeteg szereplője, de csak egyetlen díszlete van: egy képzeletbeli ország legfőbb bíróságának tárgyalótermében játszódik le az egész. Helyenként szinte túlságosan kegyetlen, túlságosan éles elítélése minden rendszernek és igazságtalanságnak, de bár befejezése kissé túlságosan propagandisztikus, értéke kétségtelen. Felvonulnak a megvesztegetett, megfélemlített tanuk, elének lép a diktátor helyettese és remek kabinetképekben látjuk a bírakat is. S az egyik bíró, akit Lewis Casson, az angol színészek doyenje játszik, talán legjelentősebb figurája az egész színdarabnak. A bíró, akinek lelkiismerete és igazságérzete összeütközésbe kerül a politikai rendszerrel, amelyben él... s aki magára marad. A darab utolsóelőtti képe a legmélyebb. Négy kollégája sorra elhagyta a bírót, aki nem akar halálos ítéletet hozni. Egyik politikai akarnok, a másik szófista hajszálhasogató, a harmadik egyszerűen gyöngé ember. A bíró magára marad a tanácssteremben, lilaszegélyű talárja feketén csillog a lámpafényben s egyik kollégája gúnyosan szól még vissza: „Happy dreams...” Boldog álmokat... De a végén mégis ez a bíró dönti el a dolgot...

Szerepel a darabban egy olasz énekesnő, Madame Giulia Crevelli, akit Freda Jackson játszik. A legjobb komikák egyike, akit valaha láttam. A felhőborodott, félig közönséges, félig zseniális énekesnőt a legkisebb árnyalatig menően állítja a közönség elé. A hüvös angolok perceként át tapsolnak neki, amikor kimegy a színpadról. A három vádolt szerepét finom tapintattal és mérséklettel játssza Catherine Lacey, Eric Berry és Phillip Leaver. Olyan produkció Elmer Rice darabja, hogy utána órákon át vitatkoznak az emberek. Hogy politikai tételeinek igazsága-e az alapja vagy sem, ez nem tartozik a színházi kritikusra... de annyi bizonyos, hogy újszerű formát talált ismét s joggal számíthatjuk a világ tíz legkiválóbb modern drámafrója közé...

KÖZEL KÉTSZERESÉRE EMELKEDETT A PAPIR ÁRA

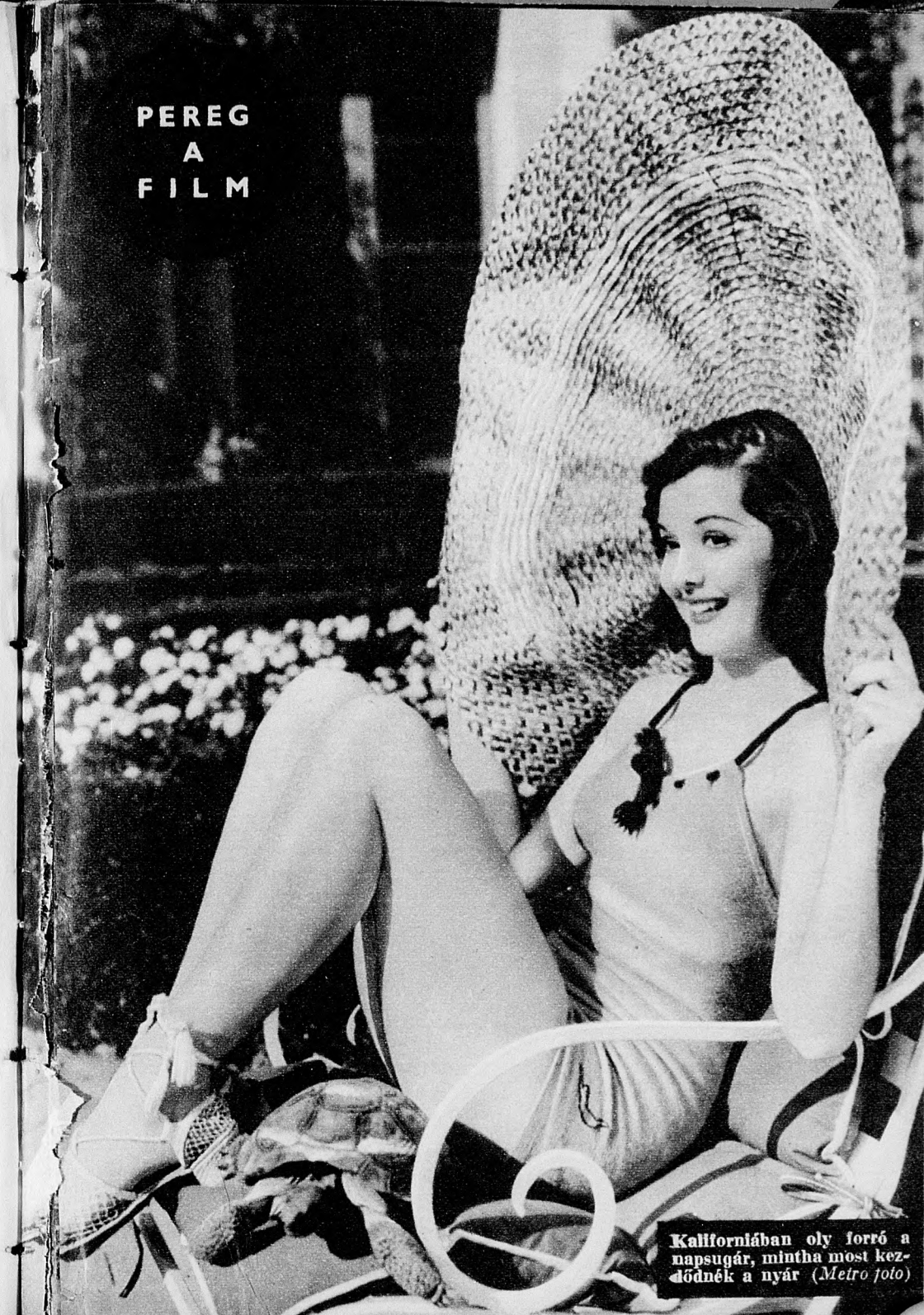
Az utóbbi időben, szerte az egész világon igen nagy mértékben emelkedett az újságok előállításához szükséges papír ára. Nem kevesebb, mint 85 százalékkal drágult meg, tehát majdnem a kétszeresére emelkedett. Az angol lapok éppen ezért már harmadszor emelik áraikat. Európa összes többi országában is hasonló a helyzet. A nagy papírdrágulás miatt már több európai lap meg is bukott, mert nem győzte az előállítási költségeket.

Rice,
véd"
gyar
ltélet
bnak,
itikai
ne, a
épül
etlen
leg-
zódik
gosan
inden
bár
disz-
k a
elénk
innet-
egyik
eszek
urája
lelki-
zésbe
l...
előtti
sorra
ité-
a
adik
gára
lárja
kol-
appy
égen

esnő,
kson
va-
éges,
vala-
üvös
nikor
zere-
ssza
hillip
abja,
mbe-
e az
nházi
új-
that-
áma-

A
vilá-
e uj-
árra.
áglut
elke-
har-
öbbi
nagy
lap
állí-

PEREG A FILM

Kalliforniában oly forró a napsugár, mintha most kezdődne a nyár (Metro foto)

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

Meghalt Adele Sandrock

Adele Sandrock, a világhírű német filmszínésznő a Berlin melletti Charlottenburgban 74 éves korában meghalt.

A német filmszínészet egyik legkiválóbb karakterszínészt vesztette el benne. A mozilátogatók, akiknek számára az aránylag gyengébb filmekben Adele Sandrock alakítása mindenkor művészi élményt nyújtott, bizonyára szomorúan veszik tudomásul, hogy nem hallják mély baritonját, amellyel oly meggyőzően ábrázolta és perszifálta a „katonás” nagyhercegnők és egyéb parancsoló, rendcsináló figurák alakját.

Adele Sandrock Rotterdamban született és

művészi pályáját a bécsi Burgszínházban kezdte. Nagy sikert aratott mint operaénekesnő és később mint drámai színésznő. Sikereinek teljében vonult vissza a színpadtól és csak hosszú-hosszú évek után tért vissza a közönség elé mint filmszínésznő.

Az európai filmjátszás egyik igen komoly értékét gyászolja benne.

Jávor Pál szöki a „Férfi mind örült” című filmvígjátékban

(Reflektor film)

GYÖRGY

színházban
operaéne-
sznő. Sike-
mpadtól és
t vissza a
en komoly

IBÁB

Zarah Leander, akinek „Premier” című első filmjét nagy sikerrel játsszák Budapesten, rövidesen új nagy film főszerepében jelenik meg ismét a pesti közönség előtt (Foto Újfa)

CLARK GABLE, A NŐK BALVANYA

Clark Gable! Metro-sztár! A neve fogalom Hollywoodban! Ó az amerikai nők félhivatalos moziszerelme! Bolondulnak érte a nők! Clark Gable inspirálja őket! Clark a reggelijük, ebédjük, vacsorájuk! Az álmuk és romantikus hősük!

Clark Gable azonban csak a filmen egy regényes mozi-hős. A valóságban egy okos, higgadt ember.

Lüktető drámai szerepeihez stílszerűen drámai lüktetésű rövidséggel kell ecsetelni karrierjét.

Clark imponáló, férfias megjelenés. A rokonszenves mosolyán is keresztülűt az önbizalom és határozottság. Kis színpadi színész volt egész fiatalon. Statisztált a Metro „Merry Widow” (*Víg özvegy*) némafilmjében.

Mosolyogva vette fel a tíz dollárt. Türelmesen várta a sikert. Feleségül vette Josephine Dillon színésznőt, aki filmjátékra tanította. Clark az Universalhoz szerződött. Csak kis szerepeket kapott. Elbocsátották. Clark mosolyogva vette tudomásul az elbocsátást. Mert bízott a sikerében. Már tudott játszani és elvált Josephinetől. Kedvesen, mosolyogva mondta az asszonynak:

— Josephine, te egy drága teremtes vagy. Köszönöm, hogy segítettél. De nekem a karrieremmel kell törődnöm. Más asszony után nézek, aki előre visz...

Clark feleségül vette Rhea Lucas gazdag texasi özvegyet. Rheának a pénzén kívül volt egy fia és tíz év kortöbblete. Clark a Warneréknál feltűnt egy kisebb szerepben. Szigorú gengsztert játszott a „The Finger Points” (Mutat az ujj) című képbén, melynek Richard Barthelmess volt a sztárja. A Warneréktól elment és a Metro azonnal szerződtette. És Clarknak minden filmjével emelkedett a sikere, nőtt a gázsija. Ma már nagy sztár. Vezérsztár. Már gazdag és társadalmi előkelőséggé emelkedett.

És most otthagya a második asszonyt is. Titokban. Vagyona felét átiratta a feleségére. Titokban. És csak annyit mondott Rheának, hogy: köszönöm. Titokban mondta...

Clark elbúcsúzott Rheától és Dél-Amerikába hajózott. Hogy egyedül legyen. Hogy a saját életét élhesse. Hogy kiélvezze a szabadságát minden béklyó nélkül. Csak mikor visszatért New-Yorkba, mondta higgadt mosollyal az álmélkodó újságíróknak:

— Yes! Különváltunk. Rheával mindig jó barátságban maradunk. Én a magam ura akarok lenni, Clark Gable, that's all...

A nők könnyeznek érte. A férfiak tapsolnak neki.

Nincs tovább...

DECIBAB

A

od-
tul-
ük,

ozi-

ésű

ves
ság.
etro

árta
aki
ött.
gva
ben.
oso-

öm,
öm.

yet.
lete.
gorú
ujj)
árja.
ette.
tt a
tár-

ban.
nyit
...
zott.
fogy
hikor
mél-

gban
able,

„Orgonavirágzás“ a címe
Jeanette MacDonald és
Nelson Eddy legújabb
együttes filmjének, amelyet
a Royal Apolló mutat be
(Metro film)

fb

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body where—for a half an hour, perhaps two or three. I returned with a cigarette. Everybody jumped up. "He never smoked a cigarette," she said. "Griffith called me out, 'Griffith, I want a man in the room who will hold a cigarette in hand.' Griffith looked over the assortment and picked me out. Then there was a hurry with matches. It was a great relief to have Griffith light my cigarette. He whacked him as if he had been called him 'Boss' and once I heard Eugenie Besserer

think that 'The Sign of the Cross' is a perfect picture of the art of directing. Griffith is a perfect artist. He has a perfect eye for a picture. He has a perfect sense of rhythm and emotion upon the screen. He has also let his love for vulgarity and how to play run rampant. Griffith is the best.

On another stage Dorothy Gish (she wore a black wig then—remember?) made a mistake. They called this "the pep corollary." Elmer Clifton, who was later to direct "The Sea in Ships," directed her, and Barthelmess who was, so many

Az új tanévben a fővárosi iskolákban a filmoktatás az eddigiekénél is szélesebb keretekben indul meg, de szaporodik az állami iskolák filmanyaga is. Ez időszertint a közoktatási minisztériumnak 140 iskolai filmje van, amelyeknek nagy része külföldi származású, főleg utazási, természettudományi felvételekből áll. A fővárosi iskolákban 101 oktatófilm vár bemutatásra. Ezeket a filmeket a fővárosi és az

állami iskolák egymással cserélgetik, úgyhogy tulajdonképpen az egész filmkészlet egységes tanítási anyagnak tekinthető. Sajnos, a filmek nagy része némafilm.

Lionel Barrymore, a híres hollywoodi sztár eredetileg festőnek készült. A párizsi festőakadémia növendéke volt és szabad idejében még ma is fest.

Sonja Hennie, a műkorecsolyázás világbaj-

nokából lett filmsztár második filmjét befejezték. A filmnek „Vékony jég” a címe.

A Magyar Amatőr Mozgófényképezők Egyesülete megtartotta válogatóversenyét és a bírálóbizottság javaslata értelmében négy filmet küld ki a párizsi nemzetközi keskenyfilmversenyre.

Laurel és Hardy megirigyelték Eleanor Powell dicsőségét és elhatározták, hogy ők is a tánc művészetének szentelik magukat. Legközelebbi filmjükben már táncolni fognak.

Newyorki jelentés szerint a világhírű pápaszemés filmkomikus, Harold Lloyd, aki eddig csaknem minden filmjében felhőkarcolók tetején és épülő állványokon

Deanna Durbin a „Három kis ördög” nagy sikere után most „100 férfi és egy leány” címen esinál filmet Joe Pasternak produkciójában. Deanne Durbin Geraldine Spreckelssel, a film másik hősnőjével (Universal foto)

végzett akrobatikus komikus mutatványokat, befejezte legújabb filmjét és kijelentette, hogy pontot tesz filmkarrierje után és felesap írónak. Az ilyen nyilatkozatokból persze nem lehet megállapítani, hogy ez az új film reklámja-e, vagy pedig valóban megfelel az igazságnak. Harold Lloyd egyébként azt is kijelentette, hogy a humorhoz nem válik hűtlenné, mert ezentúl tehetségét humoros történetek írásának szenteli.

Camille Huysmans volt belga miniszter, ezidőszerint Antwerpen polgármestere indítványára Antwerpen várososa elhatározta, hogy filmet készíttet Rubens életéről. A film 1940-re készül el, amikor Rubens halálának háromszázadik évfordulójáról emlékeznek meg. Huysmans nagy vonalakban maga készíti a film szcenáriumát, amely minden tekintetben komoly kultúresemény lesz.

Franciaországban újra nagy lendülettel indul meg a filmgyártás. Párizs valamennyi műtermét hosszú időre bérbeadták. Érdekes, hogy a francia filmgyártásban erősen résztvesz az angol tőke. Különösen egy nagy angol biztosító társaságról beszélnek, hogy hatalmas tőkét bocsátott a francia filmgyártás rendelkezésére. A tőke a francia filmek világsikerén felbuzdulva, nagy eredményeket vár a francia filmgyártástól.

1936-ban Ausztriá-

A Fox filmgyár filmet készített Heltai Jenő „Az én második feleségem” című regényéből. A film angol címe „The Lady Escapes”. Az új Heltai-film két főszerepét Michael Whalen és Gloria Stuart játsszák (20th Century Fox foto)

ban 1142 játékfilmkópiát vetítettek, ezek között 36 volt a magyar. Ausztriában az

utóbbi években óriási mértékben emelkedtek az osztrák film előállítási költségei.

A sztárok mellékt foglalkozása

A hollywoodi sztárok általában csak rövid ideig szokták élvezni népszerűségük anyagi előnyeit. A hollywoodi álomgyár munkatempója igen gyorsan elfogyasztja őket. Csak kevés olyan kivételes tehetség van, mint Greta Garbo, aki hosszú éveken át tartja magát pályája magaslatán. Éppen ezért legtöbb sztár igyekszik anyagilag más területen is biztosítani magát. Wallace Beery, például, benzintankállomást létesített, Charles Farrel, Ralph Bellamyval együtt az egyik fürdőhelyen mondén játék klubot alakított, Bing Crosby versenylőtényésztelepet létesített, Mary Pickford híres arról, hogy milyen kitűnő üzletasszony, bankérdekeltségei mellett elsősorban telekspekulációval foglalkozik. Charles Ruggles, a neves kómikus, kutyatenyésztelepet létesített, Al Jolson és felesége, Ruby Keeler egy kaliforniai narancsültetvény társ tulajdonosa, Jean Harlow röviddel halála előtt foglalkozott egy belső berendezési műterem alakításának gondolatával, Frank Lederer borkereskedést nyitott és Franciaországból, valamint Spanyolországból importált finom borokat árul. Dick Powell vállalata a legújabb háromkerekes, „Aerocycle” néven ismert kerékpár forgalombahozatallal foglalkozik.

A filmsztárok, természetesen, nem személyesen vezetik ezeket az üzleteket, rendszerint családtagjaikra bizzák, de mindenestre arra gondolnak, hogy a rövid „sztárélet” után legyen valami számukra, ami „biztos”.

A színes film

Azok, akik ismerik a hollywoodi film-paradicsom titkait, már régóta hangoztatják, hogy a filmgyártás olyan átalakulás előtt áll, mint amilyen a hangosfilm betörése volt. Annakidején vállalatok és sztárok buktak el és tűntek le a nagy átalakulásban. Most ugyanilyen megrázkódtatást jelent a — színes film. Azaz jelentene, ha a gyárak az előkészületeknek megfelelően máról holnapra áttérnének a színes film gyártására. A multak tapasztalatain okulva, az átalakulást meglátszóiták. Hollywood fokozatosan akar áttérni a színes filmre. Nem azért, mintha az eljárást tökéletlennek tartanák. Hollywood szerint a színes filmgyártás ma már tökéletes. (Más kérdés, hogy mi erről a jóízű közönség véleménye.) A fokozatos átalakulást teljesen üzleti szempontok diktálják. A színes film egyelőre ugyanis még jóval drágább a fekete-fehér filmnél. Hosszabb időt kell a felvételre fordítani, a másolatok készítése összehasonlíthatatlanul drágább és gyorsabban használnak el.

Az amerikai filmgyárak ma még óriási előnyben vannak az európaiak fölött a színes filmgyártás terén. De már az európai laboratóriumokban is folyik a kísérletező munka és csak idő, mégpedig rövid idő kérdése, hogy a hollywoodi „Technicolor”-eljárás komoly vetélytársat kap a francia Berthou találmányában.

Idő kérdése! — mondják az európai szakemberek. Idő kérdése a plasztikus film megvalósulása is. Annyi tény, hogy a közeljövő nagy átalakulásokat hozhat a filmművészet terén.

Egy asszony három arca

Irni kell már egyszer Lázár Máriáról, arról az asszonyról és arról aszínésznőről, aki az őszinte elmélyülés tiszta alázatával szolgálja örök szerelmét, a művészetet.

Színpadai multjától függetlenül eddig körülbelül tizenöt magyar film tizenöt főszerepében láttuk Lázár Máriát és ha most végig lapozzuk ennek a már bemutatott tizenöt filmnek kritika albumát, megállapíthatjuk, hogy minden szerepében nyújtott valami újat, szépet, színeset, amelyet érdemesnek tartott külön is kiemelni és feljegyezni a kritika.

Mindennek elmondásához az adott apropót, hogy három kép fekszik előttünk, három fel-

(Foto Hajnal)

(Foto Maninger)

(Foto Faludi)

vétel, Lázár Mária még be nem mutatott három új filmjéből. És csodálatosképpen mintha mindegyik fényképről egy más asszony nézne vissza ránk.

Az első kép, a „Pusztai szél” korecsmárosnéja.

A második kép „A férfi mind örült” című filmből való.

A harmadik képet a „111-es” című film egyik jelenetéből vágtuk ki.

Három fénykép, három egymástól teljesen különböző arc, egy nagy és széles művészi skála véletlenül egymás mellé került három hangja. Három kép, három különböző szerep, három különböző asszony.

Gyönyörű.

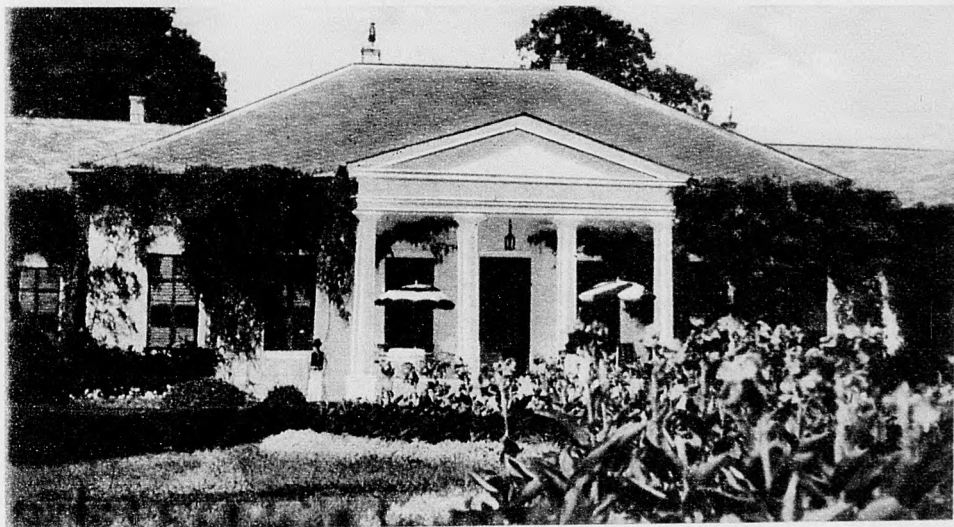

Louis B. Mayer, a Metro filmgyár elnöke, budapesti látogatásakor megígérte a pesti hölgyeknek, hogy Pestre küldi a gyár világhírű amorozóját, Robert Taylort, a férfiaknak pedig ugyanakkor ide ígérte Greta Garbot. Az ígélet első része ügylatszük rövidesen megvalósul, mert Robert Taylor már áthajózott Európába. Öt napig tartózkodott Londonban, ahonnan Párizsba jött. Ez a kép Párizsban készült, a Metro párizsi központjában és Robert Taylor, Louis B. Mayer, valamint Laudy L. Lawrence, a Metro európai vezére mosolyognak le róla. Robert Taylor néhány nap múlva Pestre is ellátogat. A pesti nők kíváncsi izgalommal néznek a látogatás elé, mely után a pesti férfiak joggal fogják követelni Greta Garbo látogatását is. Elvégre Mr. Mayer mindkét világhírességet beígérte.

(M. Brodsky foto)

A HÉT

Astuto
Flaminia
olasz herceg-
nő és benici
Beniczky
György föld-
birtokos
esküvője
(Schäffer felv.)

A borsodivánkai Prónay kastély. Itt lakik a windsori hercegi pár (Reklám felv.)

BEMUTATKOZNAK!...

1.

Pálóczy László a Belvárosi Színház új tagja, a szegedi színház volt sztárja

A Belvárosi Színház az utóbbi években két sztárt nevelt magának: Bulla Elmát és Páger Antalt. Ők voltak az úgynevezett közönségvonzók. Bulla Elmát már a múlt szezon végén elszerezte a Vígszínház, az idén Páger Antal lépett a Vígszínház kötelékébe. Bárdos igazgató természetesen tisztában volt azzal, hogy az elvesztett sztárokat hamarosan pótolni kell. Tavaly már megtörtént egy ilyen irányú kísérlet, amikor a Belvárosi Színház „kihozta” a bájos Szepes Liát. Bárdos ezúttal sem tévedett, a kis Szepes Lia tetszett a publikumnak, sőt a fiatal művész nő nemrégiben már külföldi szerződést is kapott. A férfinéző utánpótlása mindig nehezebb. Ezt elsősorban a színházigazgatók tudják legjobban. Tehát megindult a keresés, kutatás Páger Antalt pótoló színész után... És már meg is jöttek az első híradások, hogy megtalálták az utódot, aki Páger leszármazottja, az elkényeztetett pesti publikum kegyeiben, Az utód: Pálóczy László.

Hát lássuk, ki is ez a Pálóczy László? Mindenekelőtt nagyon csinos, magas, karcos fiatal ember. Egy kissé hasonlít Robert Taylorra. És ezzel, azt hisszük, már elég előnyösen jellemeztük külalakját. A színházi társalgóban vallatjuk, illetve beszélgetünk vele.

— Hány éve színész?

— Hét éve.

— És hány éves?

— Huszonkilenc.

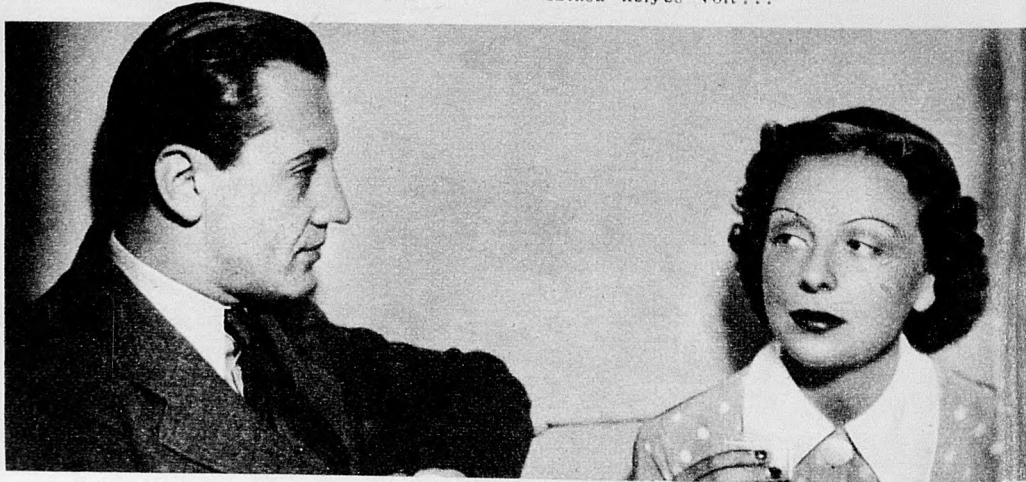
— Most játszik először Pesten?

— Nem. Nem! És most nagyon csodálkozni fognak azon, amit mondok, mert öt évig játszottam már Pesten, de senki nem akart észrevenni. Jelentéktelen epizódszerepeket kaptam csak, sem a publikum, sem a sajtó nem akart tudomást venni rólam. Végre teljesen elkeseredetten Szegedre szerződtem.

— ??

— De ez volt a szerencsém. Mert Szegeden felfedeztek és teljes mértékben méltányoltak. Két éven keresztül játszottam mindent s ha szabad szerénytelennek lennem, igen nagy sikereket volt részem. A Szegeden vendégszereplő Darvas Lilinek, Muráti Lilinek, Alpár Gittának, Bulla Elmának is én voltam a partnere. Tavasszal lejöttek Szegedre Bárdos és Herman igazgatók és azonnal leszerződöttetek a Belvárosihoz három évre. Éspedig vezető szerepekre. Végre! Pesten is játszhatom vezetőszerepeket. Természetesen ehhez mérten a gázsim is jelentős. Amikor aztán Pestre jöttem, egymásután 3 filmre is kaptam szerződést. Csak el ne kiabáljam a dolgot. Passzban vagyok. Remélem Pestnek is megmutathatom, hogy mit tudok. Óriási ambícióval készülök mostani szerepemre és rendkívüli ambícióval készülök az egész szezonra. Már alig várom az igazi találkozásomat a pesti publikummal...

Egy darabig néztük a próbát. Néztük az „új” színészt. Bizonyosak vagyunk benne, hogy a Belvárosi Színház igazgatóinak választása helyes volt...

Pálóczy László Mezey Máriával a Belvárosi Színház társalgójában. (Wellesz felv.)

Gróf Haller László a legújabb pesti színész a Magyar Színház tagja, aki nem szereti, ha gróf, vagy méltóságos úrnak szólítják

Este 10 óra...

A Magyar Színház színpadán még lázas iramban folyik a próba. A társalgó tele van várakozókkal, újságírókkal, színházi befentekkel és ismeretlen idegenekkel.

A várakozók nem Törzs Jenőre, sem Vaszari Piroskára, sem Kabosra, sem a többi sztárra várnak, hanem kivétel nélkül szinte mindenki gróf Haller Lászlót keresi.

Ezt nem is lehet csodálni, mert még a pesti színházi krónikában nem fordult elő, hogy egy gróf színész lett volna.

Hogy mindez hogyan történt, beszéljen helyettünk az ifjú gróf:

— Életem nem érdekes. Úgy hiszem ismeri mindenki a történelmi nevet viselő gróf Haller családot, én is ebből a családból származom... Négy évvel ezelőtt érettségiztem Debrecenben. Újságíróskodtam, szépírodalommal foglalkoztam és közben elhatároztam, hogy színész leszek.

— Szabad kérdezni, gróf úr, hogy történt?

— Mindenekelőtt kérem, hogy ne tessék sem gróf úrnak, sem méltóságos úrnak szólítani. Nem szeretem ezt a megkülönböztetést. De ne tessék félreérteni, ezt nemcsak önmódomért kérem, hanem mindenkitől, akivel csak beszélek... Különböztetés sincs a rangnak semmi köze ehhez a mesterséghez.

— Hanem?...

— Hanem kizárólag annak, hogy tehetséget éreztem magamban és tehetségesnek tartottak mások is, ezért határoztam el, hogy színész leszek.

— No de a szülők mit szoltak hozzá?

— A szülők semmit — válaszolja ajkbiggyesztve, majd folytatja, — hanem valószínűleg mégis csak meglepődnek, amikor minderről az újságokból fognak értesülni. Tudniillik itt egyedül élek Pesten, a szüleim messze laknak, vidéken. Különböztetés sincs a rangnak semmi köze ehhez a mesterséghez.

— Mégis milyen előnnyel jár a grófi cím?

— Semmivel és nem is akarom, hogy járjon, mert hangsúlyozom, nagyon kellemetlen ez a megkülönböztetés, rang.

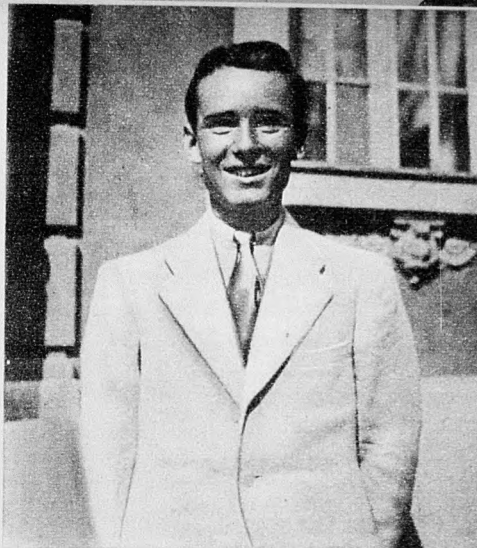
— Igaz-e, hogy szerelmi háttere van az egész színészkedésnek?

— Ugyan, kérem — legyint kezével, — kitalált mese az egész. Nem mondom, szeretném megmutatni mások, főleg önmagam előtt is, hogy igenis vagyok valami és nem...

(Itt elhallgat, nem akarja folytatni, de aztán megismételjük az utolsó szót.)

— Nem?...

— ... Nem vagyok örökké arisztokratászkodni akaró, léha, könnyelmű fiatalember,

Gróf Haller László (Amatőr felv.)

aki csak a bárókban érzi jól magát és csak abban leli örömet, hogy minél több pénzt kiadjon... mert kérem, tessék megírni, hogy én komoly ember vagyok, igenis, komoly. Csak olyan dolgokat csinállok, amelyek értelme van. Most, ha nem lesz sikerem, levonom a konzekvenciákat és többé nem lépek fel... Kérem, tessék azt is megírni, hogy a színészi pályámnak nem az az oka, hogy a családnak elszegényedett...

— Tervei?

— Jelenleg regényen, színdarabon dolgozom, úgy hiszem, közel jövőben el is helyezem őket és ha mindkettő piacra kerül, remélem, sikerem lesz velük. Szeretnék továbbra is színészfó maradni. Itt nem én vagyok, úgy-e, az egyetlen?! Hisz itt van Békefi László, László Miklós, sőt újabban Várkonyi Zoltán is.

— Kedvenc szórakozása?

— Tanulni, művelődni és mindazt megtudni, amire egy kultúrembernek szüksége van. De foglalkozom zenével, sporttal is és rengeteget olvasok.

— Társaságba jár sokat?

— Nem. Nincs időm rá. Nagyon ritkán táncolok.

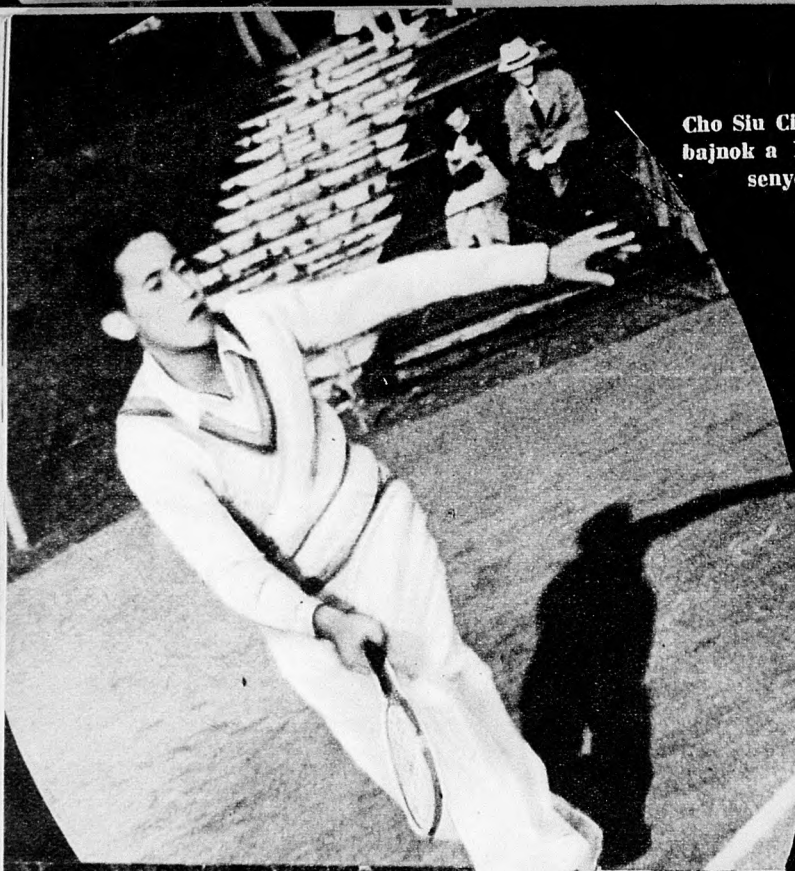
— Mi az első impressziója a színészet-ről?

— A világ legszebb mestersége, csak rengeteg munkával és fáradtsággal jár...

Közben az ügyelő beszél, hogy folytatják a próbát, így az interjú végetér, de még az ajtónál visszaszól:

— Kérem, tessék kihangsúlyozni erősen, hogy a rangnak nincs semmi komoly köze az egész színészkedéshez, lehet, hogy el is hagyom a rangom.

Igaza van, gróf úr. A színészetben nincs rangöröklés. Ott mindenki saját magának szerez rangot. A tehetségével...

Cho Siu Cle kínai tenisz-
bajnok a MAC teniszver-
senyek vendége
(Reklám felv.)

A
Déliből

A Tour de Hongrie mező-
nye a szegedi országúton

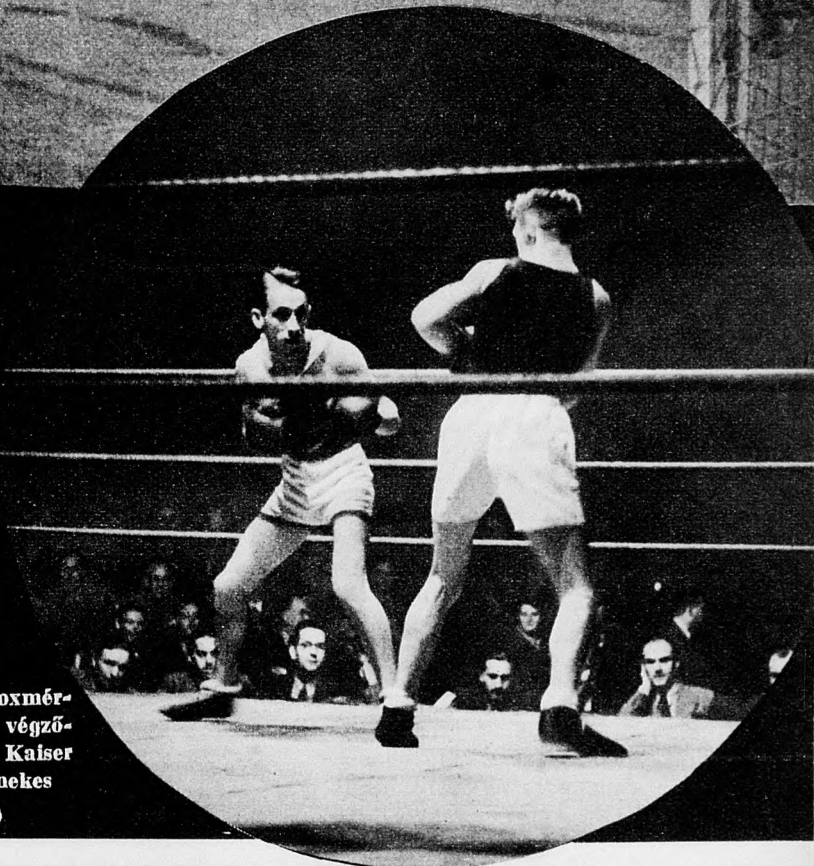
A
kő
dő
n

Jelenet a Hungária—Szürke-
taxi futbalmérkőzésről.
Eredmény: 7:0
(M. F. I. felv.)

Sportja

A magyar-német boxmér-
kőzés eldöntetlenül végző-
dött. Énekes és Kaiser
meccse. Győzött Énekes
(M. F. I. felv.)

RÁDIÓMŰSOR (szeptember
ÉS ISMERTETŐ CIKKEK 12—18-ig)

BUDAPEST I.

9.30 : Hírek.

10—11.10 : Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból. A szentbeszédet mise közben Lepold Antal dr esztergomi prelátnak-kanonok mondja. Énekel a templom énekkara Sugár Viktor vezetésével.

11.15—12.15 : Evangélikus istentisztelet a Deák téri templomból. Prédikál Raffay Sándor püspök. Énekek a Dunántúli énekeskönyvből 28., 360. és 290. Orgonál Zalánfi Aladár. Karének Bach J. S.: Szállj lelkünk... Énekel a Lutheránia Vegyeskar, Kapi-Králik Jenő vezényletével.

12.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30 : Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Dohnányi Ernő. 1. Schubert—Dohnányi: Moments musicaux; 2. Wagner: Siegfried, idill; 3. Beethoven: VIII. szimfónia.

Szünetben kb.

1.10 : „Emlékművek és műemlékek.” Genthon István dr előadása.

2.00 : Hanglemezek. 1. Paganini—Liszt: Vadászat (zongora: Carlo Zecchi); 2. Mozart: Varázsfuvola, ária (Szabó Lujza); 3. Donizetti: Lammormoria Lucia, ária (Gigli); 4. Weber: A bűvös vadász, ária (Nazareno de Angelis); 5. Chopin—Popper: Esz-dur nocturne (Casals Pablo); 6. Bizet: A gyöngyhalászok, ária (Rogacsevszkij); 7. Massenet: Heródiás, ária (Jeritza Mária); 8. Gounod: Faust — Valentin imája (P. Dawson); 9. Ravel: Cigány, rapszódia (hegedű: Francescatti); 10. Verdi: Aida, kettős a III. felvonásból (Elisabeth Rethberg és de Luca); 11. Weinberger—Bauer:

Svanda, ábránd (berlini filharmonikusok, vez. Wilhelm Gross).

3.00 : „A magyar ló használhatósága és értékesítési lehetősége.” Toldi Miklós, az OMGE titkárának előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

3.50 : V. Tamássy Lászlóné zongorázik. 1. a) Bach: c-moll preludium és fuga; 2. Haydn: f-moll változatok; 3. Chopin: f-moll fantázia; 4. Weber—Ganz: Perpetuum mobile.

4.30 : „Eger.” Breznay Imre előadása. (Közművelődési előadássorozat.)

5.00 : Vig György szaxofonozik, zongorakísérettel. 1. Trumbauer: Meteor; 2. Gyöngy Pál: Virágom; 3. Grossmann: Ilyen az élet; 4. Anton Paulik: Vágyódás; 5. Vig György: Fox-egyveleg.

5.20 : A Ferencváros—Lazio közép-európai kupadöntő mérkőzés második félidejének közvetítése az FTC üllőiúti sporttelepéről. Beszélő Pluhár István.

Ezt a közvetítést az olasz rádióállomások is átveszik.

3.50 V. Tamássy Lászlóné (Jeney Anka felv.)

6.20: „Dankó Pista emlékezete.” Balázs Árpád előadása. Közreműködik Nagy Izabella, Cselényi József és Magyar Imre cigányzenekara.

7.30: „Jósnoék és mágusok.” Ráth-Végh István előadása.

8.00: „Halló, itt rádióüzenetek.” Kun Magda és Gyergyai István vidám énekes előadóstje. (Viaszfelvétel.)

8.35: Hírek, sporteredmények.

9.00: Berend Endre és Adler Oszkár jazzzenekara játszik.

10.00: Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara. Vezényel Melles Béla. 1. Scassola: Britannicus, nyitány; 2. Thomas: Mignon, ábránd; 3. Sibelius: Valse triste; 4. Csajkovszkij: Induló; 5. Lehár: Részletek a „Luxemburg grófja” c. operettből.

11.15: Hegedüs Gyula és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

10.25: A Horthy Miklós Dunahídi ünnepélyes avatása. Beszélő Búdinszky Sándor.

3—3.45: Táncclemezek.

5.00: Az Arany Napok keretében B. Tóth Ferenc szobrának leleplezése. Közvetítés Nagykőrösről. Beszélő Dallos Sándor.

Farnadi Edit
(Vajda M. Pál felv.)

Lengyel Gabriella
(Vajda M. Pál felv.)
Bp. II-ről 7.35-kor.

5.30—6.20: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. 1. Gebhardt Rio: Az infánsnő születése; 2. Vannay János: Puck, kis humoreszk; 3. Paksy Jenő: Valse d'amour; 4. Huszka Jenő: Gárdainduló; 5. Pachernegg: Parasztagalopp; 6. Moszkovszkij: Kis csalogány, változatok; 7. Ellerton: Scherzo; 8. Blon: Holdas éjjel; 9. Rajter Lajos: I. verbunkos szvit; 10. Siede: Boldog szerelem, intermezzo.

7—7.25: „Egy 48-as vár fogoly levelei.” Békés István történelmi előadása.

7.35—8.10: Farnadi Edit és Lengyel Gabriella zongora-hegedű szonátákat ad elő. 1. Mozart: C-dur szonáta; 2. Buday Béla: a-moll szonáta.

8.15—9.30: Hanglemezek.

1. Offenbach: Szép Heléna, nyitány (berlini állami opera zenekara); 2. Csajkovszkij zenei arcképe (ének: Anita Gura, Peter Anders, berlini filharmonikusok, vez. Schroeder); 3. Mascagni: Parasztdecsület, ábránd (ének: Anni Konetzni, Anni Friend, Stellakis és Hüsich); 4. Leoncavallo: Bajazzók, ábránd (ének: Peter Anders, Karl Schmidt-Walter, Carla Spletter és kórus); 5. Goossens: Judit, balettzene (ének: Arthur Fear és New Light Symphony-zenekar, vez. Goossens); 6. Te meg én, egyveleg (Rautawaara és Peter Anders, Hans Bund-zenekar); 7. Lange: Keleti fantázia (Roberts, Ultraphon-zenekar); 8. Bál Ziehrnél, keringőegyveleg (összeállította Schneider, Hans Bund és zenekara); 9. Bécsi dalegyveleg (Dietrich schrammelnégyese); 10. Bernhauer—Uhl: Osztrák indulóegyveleg (fúvós zenekar, vez. Woitschach).

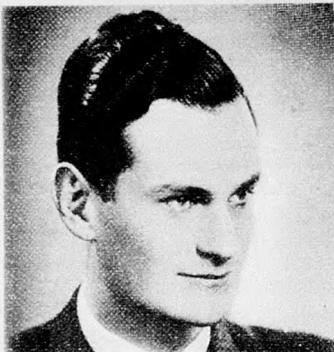
9.35—9.55: Hírek, lóversenyeredmények.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 szeptember 12-én, vasárnap délután a HAS 3 hívójeles adóállomáson, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

Délután 3—4 óráig.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 49. oldalon közöljük.

Nagy Olivér

(Párisi felv.)

7.20

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. a) Kicsi még a mi lányunk; b) Zöld a kukorica; c) Elment a rózsám Amerikába, esárdások énekkel (Berkes Béla és cigányzenekara); 2. Friedmann—Gärtner: Bécsi táncok (Dol Dauber és zenekara); 3. Jessel: Vidám szánkázás (Woitschach fúvós zenekara); 4. Waldteufel: Dolores, keringő (Feska Jenő és zenekara); 5. Sousa: Amerikai induló (berlini filharmonikusok).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Vidéki társadalmi képek a múlt század közepéről.” (Felolvasás.)

10.45 : „A boldog házaselet tanácsai.” Irta Nagy Dániel. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Rendőrzenekar. Vezényel Szöllössy Ferenc.

1. Unger Mór: Vidám magyar nyitány; 2. Vollstädt: Az automataszalónban; 3. Barna Izsó: Boszporuszi éjszakák; 4. Kronlegger: Ujbor mellett, egyveleg.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Laskó Emil énekegyüttese.

1. Palestrina: a) Kyrie; b) Benedictus a „Marcell pápamisé”-ből; 2. Bach: Wie sich der Vater erbarmet, négyes. Tagjai: Zádorfalvi Jánosné, Balázs Ibolya; Halmos Gyula, Bélteky Lajos; 3. Gastoldi: Al mormorar; 4. Liszt: Pater noster; 5. Bárdos Lajos: Ave maris stella; 6. Kodály: a) Ave Maria; b) Magyarokhoz; 7. Laskó Emil: a) Fordulj vissza (Irik Klára verse); b) Három golya (ifj. Sulyok Kálmán verse); 8. Bárdos Lajos: a) Őszi kánon; b) Széles Duna; c) Diadalének.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : A rádió diákfélórája : „Petőfi János vitéz”-e. Fábian István dr előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Rác Zsiga és cigányzenekara.

6.00 : „A háziipar korszerűsítése.” Vági Márton m. kir. háziipari felügyelő előadása.

6.20 : Nagy Margit, az Operaház tagja énekel, zongorakísérettel.

1. Händel: Ch'io vi possa; 2. Lotti: Pur dicessti; 3. Gounod: Altatódal; 4. Massenet: Elégia; 5. Grieg: Solvejg dala; 6. Schumann: Árva Péter; 7. Schubert: Túrelmetlenség; 8. Strauss Richárd: Reggel; 9. Alvarez: La perdita.

6.55 : „Balatonfüred.” Schmidt Ferenc dr egyetemi rk. tanár, igazgató-főorvos előadása.

7.20 : Nagy Olivér mesterharmóniumon játszik. 1. Couperin: A pillangó, canzonetta; 2. Bessi: Offertórium; 3. Liszt: Consolations; 4. Franck: Quasi marcia.

7.45 : „Az öregedő emberiség.” Káldor György dr előadása.

8.15 : Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. 1. Goldmark: Sakuntala, nyitány; 2. Gilson: Kis szvit; 3. Nagy Frigyes: Danse caprice; 4. Alfvén: Midsommarvaka, svéd rapszódia; 5. Fiumana Beatrice: Három balettjelenet; 6. Kigyósi Árpád: Tánc-szvit; 7. Strauss János: Császárkeringő. Szünetben kb.

8.45 : Hírek.

9.45 : Hírek, időjárásjelentés.

10.00 : Kertész Miklós jazzzenekara játszik.

11.00 : Hírek német nyelven.

11.05 : Hanglemezek.

1. Strauss János : Denevér, francia négyes (Polydor-zenekar); 2. Waldteufel : A legkedvesebb, keringő (Marek Weber és zenekara); 3. Czibulka : Stefánia-gavott (Loránd Edit és zenekara); 4. Strauss János : Szerelmi dalok, keringő (Szabó Lujza); 5. Kreisler : Kis bécsi induló (Fritz Kreisler); 6. Strauss János : Acceleration, keringő (berlini filharmonikusok, vez. Kleiber); 7. A tenorista és dalai (Marcel Witttrisch); 8. Ziehrer : Bécsi lányok, keringő (bécsi filharmonikusok, vez. Clemens Kraus); 9. Herbert—Blossom : Kalaposkisasszony, keringő (Victor-zenekar); 10. Chabrier : Vidám induló (Orchestre de la Société des Concerts du Conservatoire, vez. Coppola).

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.50 : Német nyelvoktatás. (Szentgyörgyi Ede dr.)

6.55—7.15 : Hanglemezek.

1. Heymann—Suesse : Jazz-nocturne (Victor Young és Brunswick-zenekar); 2. Sievler—Thayer : For love alone, dal (Bing Crosby); 3. Young—Romberg : Maytime, kettős (Jeanette MacDonald és Eddy Nelson, zenekar, vezényli Shilkret); 4. Gershwin : Rhapsody in blue, a „Jazzkirály” c. filmből (Paul Whiteman és zenekara).

7.20—7.40 : „Boriska hűsége.” Willant Rezső elbeszélése.

7.45—8.10 : Wagner-művek. Hanglemezek.

1. Lohengrin, a III. felvonás előjátéka (new-yorki filharmonikusok, vez. Toscanini); 2. A bolygó hollandi — Senta balladája (Florence Austral); 3. Lohengrin — A király imája, ötös és kórus (Maria Müller, Margarete Klose, Franz Völker, Jaro Prohaska, Manowarda); 4. A Rajna kincse — Erda intelme (Emmi Leisner); 5. A nürnbergi mesterdalnokok, ötös az 1. felvonásból (Schumann, Melchior, Schorr, Williams, Parr).

8.15—8.40 : „Hajsza az arany után.” Riedl Béla előadása Amerika hőskoráról. (Felolvasás.)

8.45—9.00 : Hírek.

9.05—10.00 : Lakatos Flóris cigányzenekara muzsikál, Kubányi György énekel.

Dalok. Révlfy : Te loptad ki a kacagást; Nádor József : Kár valakit (Magyarádi szövege); Három bokor saláta (népdal); Huber Gyula : Mecek alján; Udvaromba hármat fordult; Allj be, Berci, katonának (népdalok); Sas Náci : Elkerült a jószerencse; Zöld asztalon ég a gyertya; Meg ne mondja, komám-asszony; Az öcsényi bíró háza; Zöld a kőkeny; Kubányi György : Most kezdődik a tánc.

(Foto Monfort, Chicago)

Riedl Béla mondja ma este Bp. II-ről 8.15-kor elhangzó előadásáról:

Előadásomban beszámolok arról a hajszáról, mely Amerikában a pénz után folyik. De egyúttal eloszlatom azt a tévhitet, hogy a kivándorlókat elsősorban a meggazdodás vágya vonzotta. Az elnyomottak, a nyomorgók, a bátrak és élni akarók igéret-földje az az ország, hol tekintet nélkül a származásra mindenki előtt nyitva állnak a boldogulás kapui. Miután Amerikában nincsenek társadalmi, csak vagyoni különbségek, ott a rangot a pénz adja meg. Így csak természetes, hogy az emelkedni vágyó ember nem címek és kitüntetések, hanem a pénz után fut. Az alacsony életszínvonalhoz hozzászokott európai kisember, beszorítva egy olyan osztályba, melyből hazájában csak nagyritkán juthat ki, Amerikában egyenlő alkalmat és lehetőséget talál a felfeljutáshoz. Ezért aztán az amerikaiakat csak a „business” érdekli és a legújabb bevándorlótól is elvárja, hogy bizonyítsa kiválóságát, vagyis azt, hogy pénzt szerezzen. A gyermekek abban nevelődnek, hogy merni és vállalkozni kell. Az amerikai gyerek ideálja az a rikkancs vagy cipőtisztítófiú, aki hamarosan vagyont és ezáltal közbecsülést szerez. Míg az európaiak a pénzt önmagáért és a vagyon halmozásáért szeretik, addig az amerikai még a pénz-szerzésből is sportot csinál és mindenki rekordot akar javítani.

5.00 **B. Sándor René** (Magyar felv.)

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Donáth Jenő : Ép testben ép lélek, induló (Mária Terézia 1. honvédegyalozezred zenekara, vez. Figedy Sándor) ; 2. Blon : Gyorsvonaton, galopp (Wintergarten zenekar, vez. Roth) ; 3. Ketelbey : Perzsavásár (berlini filharmonikusok, vez. Schleger) ; 4. Waldteufel : Nyári est, keringő (Paul Godwin zenekara) ; 5. Seifert : Karintiai indulódalok (fúvószenekar, vez. Woitschach).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Régi magyar irodalmi humor.” Irta Nagymihály Sándor. (Felolvasás.)

10.45 : „Az őszi kosztüm.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Lakatos Misi és Lakatos Tóni cigányzenekara.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Országos Postászenekar. Vezényel Eördögh János. 1. Grieg : Peer Gynt, II. szvit ; 2. Offenbach : Hoffmann meséi, ábránd ; 3. Lehár : Cigányszerelem, keringő ; 4. Liszt : II. rapszódia.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.10 : „Asszonyok tanácsadója.” (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : B. Sándor René zongorázik. 1. Mozart : c-moll fantázia ; 2. Beethoven : Esz-dur szonáta.

5.30 : „Emberevők közt.” Irta Pély Zia. (Felolvasás.)

6.00 : Guttenberg György jazzzenekara játszik, Kalmár Pál énekel.

7.00 : „A magyar társadalom ezer esztendeje.” Váczy Péter dr egy m. tanár előadása.

7.30 : A rádió szalónzenekara. 1. Hipmann : Európai képeskönyv ; 2. Liszt : XII. rapszódia ; 3. Rózsavölgyi Márk : Első magyar körtánc ; 4. Lehár : Részletek a „Pacsirta” c. operettből.

8.25 : Hírek.

8.45 : A „Rigoletto” előadásának ismertetése.

9.00 : Rigoletto (hanglemezejről). Dalmű három felvonásban, négy képben. Szövegét írta Piave. Zenéjét szerzette Verdi. Közreműködik a milánói szimfonikus zenekar. Vezényel Molajoli. Személyek: Rigoletto — Riccardo Stracciari; Gilda — Mercedes Capsir; Mantua hercege — Dino Borgioli; Sparafucile — Ernesto Dominici; Maddalena — Anna Masetti Bassi; Giovanni — Ida Mannarini; Montereno — Giulio Baronti; Marullo — Aristide Baracchi; Borsa — Guido Uxa; Ceprano gróf — Dall'Argine; Ceprano grófné — Ida Mannarini; Apród — Anna Novi.

A II. felvonás után kb.

10.10 : Időjárásjelentés.

Utána kb.

11.15 : Bura Sándor és cigányzenekara muzsikál.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

6.30—6.55 : Francia nyelvoktatás (Garzó Miklós dr).

7—7.25 : Tánclemezek.

7.30—7.55 : A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórása.

8—8.20 : „A rabidai kolostorban.” Dobó István elbeszélése.

9—10.00 : Kiss Lajos és cigányzenekara muzsikál.

Váci Péter dr. egyet. m. tanár

7.00

RIGOLETTO

— Hanglemezejről ma este 9-kor. —

I. felvonás. Mantua hercege, aki egész életét szerelmi kalandokkal tölti el, nagy bált ad a palotájában, amikor betör a vendégek közé Monterone gróf és dühöngve követel elégtételt a hercegtől a leánya elcsábításáért. A herceg elvezeteli az őrséggel a gróft, aki megátkozta Rigolettót. — Rigoletto titokban nevelteti a leányát, nehogy ő is egyik áldozata legyen a hercegnek. A herceg azonban véletlenül mégis megismerkedik Gildával, szegény diáknak mondja magát előtte és szerelmet vall neki. Gildát elkábítja a herceg beszéde és mikor az apja eltávozik, maga engedi be a kis házba a diáknak öltözött herceget. Mantua hercege nemsokára elmegy, de emberei Rigolettót valami ürügy alatt elcsalják, ártalmatlanná teszik és az éjszaka sötétjében elrabolják Gildát.

II. felvonás. Rigoletto leányát a palotába hozzák és itt találkozik újra leányával a kétségbeesett apa. Rigoletto megesküszik, hogy bosszút áll a hercegen.

III. felvonás. Rigoletto megtudja, hogy a fejedelem éjnek idején Sparafucile bandita kocsmájába megy és itt akar mulatni a bandita nővérével. A bosszút lihegő apa felbérel Sparafucilet, hogy ölje meg a herceget; ki is fizeti neki a vérdíjat és megmondja, hogy éjfélkor visszajön, átveszi tőle a holttestet és maga dobja a folyóba. A fejedelem csakugyan megérkezik és a bandita már éppen végre akarja hajtani a rábizott feladatot, amikor a húga könyörögni kezd neki, hogy ne bántsa a csinos ifjút. A bandita végre is megígéri, hogy ha valami idegen utas vetődne arrafele, akkor azt őli meg és annak a holttestét adja át zsákba varrva megbízójának. Véletlenül éppen akkor jön arrafele Gilda, akit a herceg férfiruhába öltöztetett és Veronába küldött. Sparafucile leszúrja Gildát és a jelentkező Rigolettónak átadja holttestét. Rigoletto örögi kárörömmel indul a folyam felé. Ekkor megsemmisül a fejedelem dala az éjszakában... Rigoletto borzadva áll meg, majd föltépi a zsákot és megsemmisülten ismer a holttestben egyetlen kincsére, leányára...

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Borzó Miska csárdása (Magyari Imre és cigányzenekara); 2. Nattes: Mazurka (klarinétszóló: Jean Médinger); 3. Krome: Bonzó találkája, intermezzo (Dajos Béla és zenekara); 4. Wismar: Csillaghullás, lassú keringő (Adalbert Lutter zenekara); 5. Sellenick: Indiai induló (katonazenekar, vez. Foret).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Kis események a Nemzeti Színház száz esztendejéből.” Irta Szentgyörgyi Elvira. (Felolvasás.)

10.45 : „Apró mesék.” Irta S. Sulyok Karola. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Hanglemezek.

1. Lortzing: Cár és ács, nyitány (berlini állami opera zenekara, vez. Gurlitt); 2. Rossini: A szevillai borbély, ária (Marion Talley); 3. Rossini: Tell Vilmos, kettős (Aureliano Pertile és B. Franci); 4. Meyerbeer: A próféta, koronázási induló (berlini állami opera zenekara, vez. Blech); 5. Bizet: Carmen — Habanera (Emil Leisner); 6. Massenet: Thais, kettős (Emmi Luart, Roger Bourdin); 7. Milhaud: Tijuca, brazil tánc (Szigeti József); 8. Mascagni: Parasztbecsület, husvéti dal (ének: Arangi Lombardi); 9. Puccini: Tosca, kettős a III. felvonásból (Bianca Scacciati és Granda); 10. Strauss Richárd: Rózsalovag, keringő (berlini filharmonikusok, vez. Kleiber).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Mally Győző énekel, Horváth László gondonkázik, zongorakísérettel.

1. Corelli: d-moll szonáta (Horváth); 2. Händel: a) Recitativ és ária a „Rinaldo” c. operából; b) Recitativ és ária a „Xerxes” c. operából (Mally); 3. a) Vivaldi: Largo; b) Valensin: Menuetto; c) Haydn: Allegro (Horváth); 4. a) Gastaldon: Tiltott zene; b) Di Capua: O Mari... (Mally); 5. a) Schumann: Esti dal; b) Schubert: Moment musical; c) Lalo: Orosz dal; d) Albeniz: Malaguena (Horváth); 6. a) Kiszely: Gazdátlan paripa...; b) Czobor: Hajduk hadnagya — Imre dala; b) Sztojanovits: Ninon, bordal (Mally).

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : A rádió diáktféléórája: Ortutay Gyula dr kihirdeti az V. rádióönképzőkör eredményét. Utána Takács István, a kiskunfélegyházi áll. tanítóképzőintézet V. éves növendéke „Kiskunmajsa község” c. pályanyertes dolgozatából részletek felolvasása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

Mally Győző
(L'art foto)

Horváth László
1.30 (Foto Laub Juci)

5.00 : Gyermektáplálkozási zavarok." Rádai Gyuláné egészségügyi előadása.

5.30 : Radics Béla és cigányzenekara.
Közben

5.55—6.05 : „A XXII. magyar-csehszlovák válogatott labdarúgó mérkőzésről.” Magyar Károly előadása.

6.30 : „A ló és az ember.” Móricz Zsigmond elbeszélése.

6.55 : A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. Közreműködik Eyssen Irén (ének).

1. Strauss János: Egy éj Velencében, nyitány
2. Drigo: Esmeralda, balettszvit; 3. Eyssen Irén énekszámai. I. Lányi Viktor: Földiekkel játszó...; II. Darsing—Zakál: Valse melancholique; III. Zakál Dénes: Éjféli szerenád;
4. Poldini—Rajter: Cigánytörténet; 5. Polgár Tibor: Hópelyhek tánca; 6. Eyssen Irén énekszámai. I. a) Respighi: Stornellartice; b) Greccaninov: Altatódal; II. Strauss József: Falusi fecskék, keringő.

8.00 : Somogyi Nusi és Rátkai Márton előadóestje. Rendező Kiszely Gyula.

8.45 : Hírek.

9.10 : Angyal Árpád jazzzenekara játszik.

Eyssen Irén

(M. F. I. felv.)

6.55

DÉCIBÁB

9.40 : Új Magyar Vonósnégyes. Tagjai: Székely Zoltán, Végh Sándor, Koromzay Dénes, Palotai Vilmos.
1. Haydn: F-dur vonósnégyes, 77. mű; 2. Veress Sándor: Adagio; 3. Mendelssohn: D-dur vonósnégyes.

Szünetben kb.

10.10 : Időjárásjelentés.

10.45 : A Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekara. Vezényel Figedy Sándor.

1. Cui: Ünnepi induló; 2. Barna Izsó: Blaha Lujza, nyitány; 3. Dezsőfy György: Valse amoroso; 4. Figedy Sándor: Magyar hangulatképek; 5. Luigini: Egyiptomi balettszvit; 6. Lányi Ernő: Magyar mese.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

6.55—7.20 : Olasz nyelvoktatás (Gallerani Bonaventura).

7.25—7.55 : „Florence Nightingale.” Wacker Alexandra előadása.

8—9.10 : Hanglemezek.

1. Berlioz: Romeo és Julia, részlet (Société des Concerts du Conservatoire, vez. Coppola);
2. Saint-Saens: Haláltánc, szimfónikus költemény (berlini állami opera zenekara, vez. Kleiber); 3. Ljadov: Az elvarázstolt tó, szimfónikus költemény (bostoni szimfónikus zenekar, vez. Koussevitzky); 4. Dukas: A bűvészinas, szimfónikus költemény (new-yorki szimfónikus zenekar, vez. Toscanini);
5. Sibelius: A tuonelai hattyú, szimfónikus költemény (filadelfiai szimfónikus zenekar, vez. Stokowski); 6. Dohnányi: fisz-moll szvit (chicágói szimfónikus zenekar, vez. Stock).

9.15—9.30 : Hírek.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 szeptember 15—16-án, szerdáról esütörtökre virradó éjjel, a HAT 4 hívójeles adóállomáson, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféltől 1—2 óráig.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Dostal : Cse-bogár, induló (Beka-vonózenekar); 2. Schlichting : Stettini Kreuz-polka (fúvózenekar, vez. Woitschach); 3. Pécsi József : Ünnepegy a háremben (Dajos Béla zenekara); 4. Bécsi vándormadarak, keringő; 5. Sousa : A szabadság-harang szava.

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Honfi, kegyeld e helyt.” (Kisfaludy Sándor szülőhelye.) Irta Főnyad Ernő. (Felolvasás.)

10.45 : „Kisfaludy Sándor regéiből.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : A rádió szalózenekara. 1. Schubert : Katonainduló; 2. Grünfeld : Polka; 3. Szirmai Albert : Operett-részletek; 4. Hruby : Részletek bécsi operettekéből; 5. Losonczy Dezső : Leánykérő falun; 6. Stephanides Károly : Valse amoro-oso; 7. Kigyósi Árpád : Ffantázia.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Eugén Stepat balalajka-zenekara.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : „Tápszerek és élvezeti szerek.” Darvas Rózsa dr előadása.

4.45 : Pontos időjelzés időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Vécsey Zoltán előadása.

5.30 : Marjay Erzsébet énekel, zongorakísérettel. 1. Weingartner : Szerelmi ünnep; 2. Strauss Richárd : Látomás; 3. Dohnányi : Üdvözlét (Grüsse zur Nacht); 4. Rachmaninov : Virágos mező; 5. Liszt : A zene hatalma; 6. Chaminade : Boldog nyár; 7. Jensen : Duruzsoló szellő.

6.00 : „A jövő évad nagy filmjei a velencei nemzetközi bemutatón.” Villani Lajos báró előadása.

6.30 : Loris és Ida Margaritis kézzongorás számai. 1. Mozart : D-dur szonáta; 2. Grazioli : Andante; 3. Poldini : Változatok egy Schubert-impromptu-re; 4. Schütt : Átirat egy Chopin-keringőre; 5. Margaritis : Görög táncok.

7.10 : „Kertészeti időszerű tanácsadó.” Horn János m. kir. kertészeti tanintézeti r. tanár előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádió-előadásorozata.)

7.25 : Sári Elemér és cigányzenekara.

8.00 : „A csata.” Rádiódráma 3 felvonásban. Claude Farrère regénye és Szatmári Jenő fordítása nyomán dramatizálta és rendezte Barsi Ödön. A dalokat szerzette Kiszely Gyula.

5.30

Marjay Erzsébet

(Amatőr felv.)

DÉCIBÁB

Személyek: Jorizaka Szadao márki — Timár József; Micsuko, a felesége — Bajor Gizi; Hírata vikomt — Csontos Gyula; Herbert Fergan kapitány — Várady Lajos; Cseu Pej, kínai követ Nagy Adorján; Jean François Felze, festőművész — Somló István; Hadnagy — Szilassy Gyula.

Utána kb.

9.10: Hírek.

9.30: Hanglemezek.

1. Grétry: Balett-szvit (hangszerelte: Mottl, Orchestra de la Société des Concerts du Consarvatoire, vez. Coppola); 2. Mozart: Les petits rien, balettrészlet (berlini állami opera zenekara, vez. Meyrowitz); 3. Csajkovszkij: Diótörő, keringő (berlini filharmonikusok, vez. Borchard); 4. Delibes: Sylvia balett — Pizzicato polka (berlini filharmonikusok, vez. Borchard); 5. Gounod: Faust balettzene (szimfónikus zenekar, vez. Busser); 6. Popy: Balettszvit (Odeon-zenekar); 7. De Falla: Bűvös szerelem — Tűztánc (szimfónikus zenekar, vez. Coppola).

Közben kb.

10.00: Időjárásjelentés.

10.40: „Dezső Kosztolányi, ein ungarischer Dichter.” Mohácsi Jenő dr németnyelvű előadása.

11.00: Bohrandt Lajos és Weidinger Ede jazzzenekara játszik.

12.05: Hírek.

Villani Lajos báró
(M. F. I. felv.)

6.00

BUDAPEST II.

6—6.35: Hanglemezek.

1. Nussbaum: Orosz rapszódia, nyitány (Ultrapon-zenekar); 2. Waldteufel: Mindig vagy soha, keringő (Géczy Barnabás zenekara); 3. The king steps out, egyveleg (éneknyegessel); 4. Depret: Tavaszi üdvözlét, keringő (bécsi Bohéme-zenekar); 5. Sjevler—Wark: Tulipánvirágzás, egyveleg (New Mayfair zenekara); 6. Distischer: Nyári üdvözlét a hegyekből, alpesi dalegyveleg (Polydor-zenekar, jódl-kettőssel); 7. Ganglberger: Mackó úr, hangversenypolka (Paul Godwin és zenekara).

6.40—7.20: Sára Elemér és cigányzenekara.

7.30—7.55: Angol nyelvoktatás (J. W. Thomson).

8—8.15: Hírek, ügetőversenyeredmények.

8.20—9.30: A József nádor 2. honvédegyalozred zenekara. Vezényel Serregi Artúr. 1. Pazeller: vitéz Pávai Mátyás induló; 2. Thomas: Raymond, nyitány; 3. Halévy: Részletek a „Zsidónő” c. operából; 4. Huszka Jenő: Részletek az „Aranyvirág” c. operettből; 5. Vollstädt: A császár trombitásai.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, SZEPTEMBER 12:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, SZEPTEMBER 13:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, SZEPTEMBER 14:

Reggel 6.45-től d. u. 7.30-ig azonos Budapest I. műsorával.

7.30—7.55-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, SZEPTEMBER 15:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, SZEPTEMBER 16:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, SZEPTEMBER 17:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, SZEPTEMBER 18:

Reggel 6.45-től délután 6.30-ig azonos Budapest I. műsorával.

6.30—7 óráig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

Kenéz Lily 12.05 (Kís Pál felv.) T. Filotás Lily 7.00 (M. F. I. felv.)

Nem ülnék bele félvilágért...

T. Filotás Lily mondja ma este 7 órakor v. Heity Frigyessel folytatandó párbeszédéről:

Ha aviatikáról esik szó, a mai kor gyermekének gondolatában — intellektuális és érzelmi vonatkozásban egyaránt azonos kérdés tölül előtérbe: — veszélyes-e a repülés. — De még mennyire — vágja rá gondolkodás nélkül mindenki s el nem mulasztja az obligát szentenciát sem: én bizony nem ülnék repülőgépre, ha nekem adnák fél Budapestet! — Csak így „spártaian, nemes egyszerűséggel” mint mondani szokás. Menynyai naivitás és elfogultság húzódik meg a könnyedén odavetett megjegyzés mögött, mely méltatlan a XX. század kultúr gyermekéhez. Mert a repülés ma már kinőtt a gyermekcipőből s helyes értelmezése, alapvető fogalmainak ismerete éppen úgy hozzátartozik társadalmi műveltségünkhöz, mint a művészet és tudományok különböző ágainak általános ismerete. Ma a levegő óceánját áthidaló menetrendszerű járatok ugyanúgy közlekednek, mint a hajók a vízen, vasutak a szárazföldeken, — ugyanúgy tartanak fenn taxijáratokat, mint a nagyvárosok autóforgalmi vállalatai, s hogy nem ugyanannyi gép szállidos a levegőben, mint amennyi a földön közlekedik, valóban nem a repülőgép használhatóságán, hanem pusztán azon alapul, hogy az ember, az alaptermészetében rejlő s minden újszerű dologgal szemben megnyilvánuló bizalmatlanságánál fogva, elfogultsággal él. Ez az állandóan tapasztalt bizalmatlanság, bizalmatlanság adta Heity Frigyeknek, a kiváló pilótának a gondolatot, hogy csevegés keretében válaszoljon a nagyközönség részben kimondott, részben pedig be nem vallott aggályaira.

50

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. a) Szőke kislány, csitt... Édes, kedves feleségem (Magyar Imre és cigányzenekara);
2. Langer : Nagyanyó, Ländler (Ilja Livskov zenekara);
3. Demaret : Bib és Bob, intermezzo (Leo Eysold zenekara);
4. Erichsen : Harmonika-keringő (Odeon-négyes);
5. Sousa : Hadapródinduló (katonazenekar, vez. Becker).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „A látomás költészete.” Irta és felolvassa Hunyadi István dr.

10.45 : „Fül-, orr- és gégebetegség gyógyfürdője és üdülőhelye.” Irta Pogány Ödön dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Kenéz Lily zongorázik. 1. Mozart : G-dur szonáta ; 2. Beethoven : c-moll szonáta, 10. mű, 1. szám.

12.45 : Hírek.

1—2.20 : Csorba Dezső és cigányzenekara.

Közben kb.

1.15 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : A rádió diákfélőrája. „Jávai képek.” Irta dr Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Komor Géza jazzzenekara játszik.

DÉCIBÁB

Közben kb.

5.30 : Sportközlemények.

6.00 : „Munkatáborok és munkaszolgálat külföldön.” Nemes Erdős László előadása.

6.30 : Végh Sándor hegedül, zongorakísérettel. 1. a) Beethoven: Románc; b) Paganini: IX. caprice; 2. a) Martini—Kreisler: Andantino; b) Fiocco; c) Zsolt: Szitakötő; 3. Bazzini: Boszorkánytánc.

7.00 : „Nem ülnék bele egy félvilágért.” T. Filotás Lili és vitéz Hefty Frigyes párbeszéde a repülésről.

7.30 : A rádió szalózenekara.
1. Adam: Ha én király volnék, nyitány; 2. Járay István: Virág és pillangó, caprice; 3. De Micheli: II. kis szvit; 4. Liszt: XIII. rapszódia (hangszerelte Weiner Leó); 5. Poldini: Rózsák; 6. Logodi Frigyes: Boeskorostánc; 7. Strauss János: Keleti mese, keringő; 8. Hubay: Hejre Kati (a hegedűszólót B. Fehér Miklós játssza).

Közben kb.

8.00 : A rádió külügyi negyedórája.

8.40 : Hírek.

9.00 : Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. Közreműködik Szabó Ilonka, az Operaház tagja.

1. Mozart: Szöktetés a szerályból — a) Nyitány; b) Constanza áriája; 2. Haydn: Notturmo (C-dur); Karl Geiringer feldolgozása); 3. Delibes: Lakmé — Csengettyű-ária); 4. Mendelssohn: IV. (olasz) szimfónia (A-dur).

10.10 : Időjárásjelentés.

10.15 : Tánccemezek.

11.00 : Hírek angol nyelven.

11.05 : Győri Vince és cigányzenekara muzsikál, Nádor Jenő énekel.
Dalok. Huszka Jenő: Darumadár fenn az égen. Népdalok: Ne menj rózsám a tarlóra;

Uray Margit

Bp. II-ről 7-kor.

(Labori felv.)

Sárga a csikóm, sárga a nyereg rajta; Nádor József: Kár valakit visszahívni; Murgács: Jegenyefák, jegenyefák; Nádor József: Favilla, fakanál, fatányér.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

7—7.25 : Uray Margit magyar nótákat zongorázik.

7.30—7.55 : Gyorsírotanfolyam (Szlabey Géza).

8.15—8.40 : Jancsó Elemér dr előadása.

8.45—9.35 : Hanglemezek.

1. Suppé: Pique Dame, nyitány (bécsi filharmónikusok, vez. Steger); 2. Strauss János: Egy éj Velencében, gondolat (Peter Anders); 3. Strauss János: Elssler Fanny, bécsi dal (Erna Sack); 4. Millöcker—Steffan—Knepler: Gasparone, dalkeringő (Karl Schmitt-Walter); 5. Stolz—Grünbaum—Sterk: Favorit, dal (Keller Greta); 6. Lincke—Bolten—Bäckers: Luna asszony, operettegyveleg (ének: Friedl, Schuster, Lotte Werkmeister, Erick Poremski); 7. Kálmán: Marica grófnő, dal (Peter Anders); 8. Friml: Dal (Lilian Davis); 9. Steffan—Löhner: Katharina, tangókettős (Alpár Gitta és Hans Rehman); 10. Lehár: Giuditta, dal (Tauber Richárd); 11. Ábrahám: Bál a Savoyban, angol keringő (Alpár Gitta); 12. Herbert—Young: Naughty Marietta, operettegyveleg (Victor operettegyüttes).

9.40—10.00 : Hírek.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Erkel : Induló (Operaház zenekara, vez. Rékai Nándor); 2. Le Brunn—Morten : Skót dal (Bayness-zenekar); 3. Armandola : Hétvége Eldorádóban (Pátia-zenekar); 4. Zamecsnik : Nápolyi éjszakák, keringő (zenekar); 5. Rauski : Francia katonainduló (katonazenekar).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Sas Ede elbeszéléseiből.“ (Felolvasás.)

10.45 : „Mit nézzünk meg?“ Az Amizoni-intézetet és kertjét ismerteti Mesterházy Jenő.

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból.

12.05 : Dorita Boneva énekel, zongorakísérettel.

1. Catalani : La Wally, ária; 2. Strauss Richárd : Cecília; 3. De Falla : Polo; 4. Musszorgszkij : Hopak; 5. Polgár Tibor : Szerenád; 6. Kurucz János : Add nekem a te szemeidet (Ady Endre szövege); b) Hervadó rózsák közt; 8. Szabados Béla : a) Letéptem a legszebb rózsát; b) Ripegős. ropogós.

12.45 : Hírek.

1—2.20 : Hanglemezek.

1. Humperdinck : Janesl és Juliska, nyitány (londoni szimfónikus zenekar, vez. Coates); 2. Mozart : Don Juan, ária az I. felvonásból (Richard Tauber); 3. Weber : Oberon — Óceán-ária (Florence Austral); 4. Rossini : A szevillai borbély — Rágalomária (Nazarino de Angelis); 5. Glazunov—Kreisler : Spanyol szerenád (Fritz Kreisler); 6. Donizetti : Lammermoori Lucia, ária a III. felvonásból (Lily Pons); 7. Bizet : Carmen — Virágária (Fernand Anseau); 8. Popper : Falusi dal (Casals Pablo); 9. Martini : Plaisir d'amour (Marion Anderson); 10. Giordano :

Caro mio ben, ária (Tauber Richárd); 11. Musszorgszkij : Boris Godunov, énekara (hamburgi állami opera zene- és énekkara); 12. Puccini : Tosca imája (Dusolina Giannini); 13. Offenbach : Hoffmann meséi, kettős a III. felvonásból (Elly Bettendorf és Herbert Groh); 14. Chabrier : Bourrée fantastique (zongora : Jean Doyen).

Közben kb.

1.15 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : Zsarnó Mária meséi. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : A rádió szalózenekara. 1. Offenbach : Orfeusz az alvilágban, nyitány; 2. Rachmaninov : Elégia; 3. Pongrácz Zoltán : Verbunkos, szvit; 4. Lehár : Részletek az „Éva“ c. operettből; 5. Farkas Ferenc : a) Minüetto; b) Tarantella; 6. Ivanovici : A Duna hullámain, keringő.

6.00 : „Hová forduljon a közönség, ha rádiózavarokat észlel?“ Stur Iván postafőmérnök előadása.

6.30 : Vidák József és cigányzenekara.

Dorita Boneva (Rozgongi felb.)

12.05

7.15: „A madárvonulás rejtelmek.”
Wargha Kálmán, a Madártani Intézet főadjunktusának előadása.

7.45: „Az ezüstsírály.” Operett 3 felvonásban. Szövegét Földes Imre, zenéjét Buttykay Ákos írta. Rendező Gyarmathy Sándor. Vezényel id. Stephanides Károly.

Személyek: Pavlovics Szergej nagyherceg — Csóka Béla; Xénia nagyhercegnő — Köszegi Teréz; gróf Cziáki Dániel — Laurisin Lajos; Marietta — Fejes Teri; Jakohitu márkí — Sziklai József; Klementin — Hegedűs Mária; Kamarás — Leővey Leó; Kapitány — László Andor; Tengerésztiest — Kompóthy Gyula; Leontin — Péter Nóra; Adalbert — Pető Endre.

Utána:

9.50: Hírek, időjárásjelentés.

10.15: Jávor Sándor jazzzenekara játszik.

11.10: Hanglemezek.

1. Boka: Régi magyar tánc (Loránd Edit és zenekara); 2. Gerő: Valahol a Volga mentén, orosz dal (Sárossy Mihály); 3. Buday Dénes: Szív nem tudja kimondani, dal (Babay József szövege, Sólyom Janka); 4. Nagypál: Aranykalászos rónaság, dal (Kalmár Pál); 5. Székács Aladár: Fülemben cseng egy dal (Nagy Margit); 6. Kun: Suhog az őszi szél, dal (Csóka Béla); 7. Kodály: Hány János — Tiszán innen, Dunán túl,

Zsarnó Mária (Kis Pál felv.)

4.15

ongi felv.)

IBÁB

DÉCIBÁB

kettős (Nagy Izabella és Palló Imre dr); 8. Hlatky Endre: az én falumban (Molnár Jenő szövege, Szedő Miklós dr); 9. Cserebogár, népdal (Nagy Izabella); 10. Lavotta szerelme (Lavotta Rezső átirata, Bertha István zenekara); 11. Récsey: Illatoztak a virágok, dal (Kalmár Pál); 12. Kiss Angya Ernő: Ne tudja meg, dal (Sebő Miklós); 13. Huszka Jenő: Két veréb, dal (Beöthy László szövege, Szánthó Gyula); 14. Szlatinay Sándor: Tout pour toi, mon amour, keringő (Géczy Barnabás és zenekara).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.05—6.25: A rádió szalonzenekara.
1. Delibes: Coppélia, balettszvit.

6.30—7.00: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórája.

7.20—7.40: Vidák József és cigányzenekara.

7.45—8.10: „Emlékezés Csiky Lászlóra.” Irta Heltai Nándor. (Felolvasás.)

8.15—8.30: Hírek, lóversenyeredmények.

8.35—8.40: Mozart-művek. Hanglemezek. 1. Figaró házassága, nyitány (berlini városi opera zenekara, vez. Fritz Zweig); 2. B-dur zongoraverseny Kö. 595 (zongora: Arthur Schnabel, kíséri a londoni szimfonikus zenekar, vez. Barbirolli); 3. Esz-dur szimfónia, Kö. 543 (a brit rádió szimfonikus zenekara, vez. Walter Bruno).

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 szeptember 18—19-én, szombat-ról vasárnapra virradó éjjel, a HAT 4. hívójeles adóállomáson, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjjeltől 1 óráig.

53

KÜLFÖLDI MŰSOR

SZEPTEMBER 12—18-IG

Vasárnap szeptember 12

BEOGRAD (437 m). 18.50 Patrovics Dragu énekel. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 20.00 Népszerű est. ♦ 22.30 Nagy rádiózenekar. ♦ 23—23.30 Táncczene.

BERLIN (356 m). 19.15 Szalónötös. ♦ 20.10 A nürnbergi birodalmi pártgyűlésről. ♦ 22.30—0.55 Deutschlandsender.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 17.00 Praha. ♦ 17.35 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.05 Mor. Ostrava. ♦ 20.05 Pozsony. ♦ 20.20 Praha. ♦ 22.25 Pozsony. ♦ 22.40 Praha.

BRESLAU (315 m). 20.10 Hittler Nürnbergből, közben München rádiózenekara. ♦ 22.30 Deutschlandsender.

BRNO (325 m). 17.35 Német műsor. Krzsenek zeneszerző játéka. ♦ 19.15 Mor. Ostrava. ♦ 20.20 Praha.

BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m). 18.12 Julea Vazul zenekara. ♦ 19.50 Karének. ♦ 20.25 Rádiózenekar. ♦ 21.55 Román zene lemezek. ♦ 22.55 A balkáni atlétikai versenyek eredményei.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Michalek-zenekar. ♦ 20.10 Az egyenruhás alakulatok felvonulása. ♦ 22.30 Szórakoztató zene moziorgonával.

DROITWICH (1500 m). 21.05 Lehár-est Bécsből. ♦ 21.45 A rádiózenekar Kodály Zoltán-estje a szerző vezényletével, McKenna tenor énekével. ♦ 22.30 Ajtatosság.

FRANKFURT (251 m). 18.00 Lincke-est. ♦ 20.10 Az egyenruhás alakulatok felvonulása. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 24.00 Lemezek.

HAMBURG (331 m). 19.00 Roswaenge-lemezek. ♦ 20.10 Az egyenruhás alakulatok felvonulása. ♦ 22.30 Deutschlandsender.

KASSA-KOSICE (269 m). 17.00 Praha. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 19.15 Mor. Ostrava. ♦ 20.30 Praha.

KÖLN (455 m). 18.50 Lemezek. ♦ 20.10 Az egyenruhás alakulatok felvonulása. ♦ 22.30—24.00 Zenés est.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.15 Lemezek. ♦ Könnyű zene. ♦ 22.40 Táncczene.

LEIPZIG (382 m). 18.00 Tarka zenés est. ♦ 20.10 Az egyenruhás alakulatok díszfelvonulása. ♦ 22.30 Táncczene.

LUXEMBURG (1304 m). 19.30 Keringők. ♦ 19.45 Vegyes zene. ♦ 22.15 Táncczene. ♦ 21.45 Vegyes zene. ♦ 23.00 Winter-zenekar. ♦ 23.15 Táncczene. ♦ 23.30—24 Kivánságlemezek.

MILANO (368 m). 19.45 Vegyes zene. ♦ 21.00 Verdi: Don Carlos, opera. Főszereplők: Gian Cigna, Ebe Stignani, Francesco Merli, Mario Basiola. Utána: Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 17.20 Lemezek. ♦ 17.35 Praha. ♦ 19.15 Rádiózenekar. ♦ 20.20 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 18.00 Rádiózenekar Dammert zongoraművésszel. ♦ 19.40 Közzene. ♦ 20.10 Az egyenruhás alakulatok felvonulása. ♦ 22.30 Táncczene.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.50 Kassa. ♦ 17.00 Praha. ♦ 17.35 Kassa. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Lemez. ♦ 18.50 Praha. ♦ 19.15 Mor. Ostrava. ♦ 20.20 Praha. ♦ 20.25 Külföldi negyedóra magyarul. ♦ 22.40—23.30 Praha.

PRAGA (470 m). 16.00 Fúvószenekar. ♦ 17.00 A Bajo-trió, a Fat- és a Fok-zenekar hang-

versenye. ♦ 17.35 Német műsor. Dellinger: Don Caesar, operett. ♦ 19.15 Mor. Ostrava. ♦ 20.20 Nedbal: A vincereményasszony, operett. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.35 Jazz.

RADIO PARIS (1648 m). 20.15 Sorbjier énekes dalai. ♦ 20.30 Hangjáték. ♦ 23.00 Táncczene.

RÓMA (420 m). 19.45 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Egyfelv. ♦ 21.40 Rádiózenekar. ♦ 22.40 Táncczene.

STOCKHOLM (426 m). 19.30 Szerelmi dalegyveleg. ♦ 20.00 Hangjáték. ♦ 21.30 Jazzlemezek. ♦ 22.00 Katonazene.

STRASBOURG (349 m). 20.30 Bermont énekesnő francia műdalokat énekel. ♦ 21.00 A belga rádiózenekar hangversenye. ♦ 23.00 Táncczene.

STUTTGART (522 m). 18.45 Lemezek. ♦ 20.10 Az egyenruhás alakulatok felvonulása. ♦ 22.30 Deutschlandsender. ♦ 24.00 Frankfurt.

WARSAWA (1304 m). 16.00 Szimf. zenekar szofistákkal. ♦ 19.00 Hangjáték. ♦ 19.20 Népzeneegyüttes. ♦ 20.00 Könnyű lemezek. ♦ 21.00 Vidám est. ♦ 22.00 Gagarin basszus éneke. ♦ Warszawa II. 22.05—1 Táncclemezek.

WIEN (506 m). 11.45 Szimfonikusok Hájós Magda hegedűssel. ♦ 12.55 Szórakoztató zene. ♦ 15.40 Haydn: F-dúr és Schubert: B-dúr vonósnyegye. ♦ 16.40 Könnyű és táncclemezek. ♦ 17.35 Felolv. lemezekkel. ♦ 18.00 Vidám játékok zenével. ♦ 19.30 Schneider Wolfgang hegedűl. ♦ 20.05 Hruby: Leháregyveleg. ♦ 21.45 A múlt hét művészlemezei. ♦ 22.30—23.30 Táncczene.

Hétfő

szeptember 13

BEOGRAD (437 m). 18.30 Népdalok. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 20—23.00 Opera.

BERLIN (356 m). 20.00 A birodalmi pártgyűlés berekesztése. ♦ 22.20 Köln. ♦ 24—0.45 A véderő nagy takarodója.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 17.05 Brno. ♦ 17.40 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.10 Kassa. ♦ 21.05 Pozsony. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 20.00 A birodalmi pártgyűlés. ♦ 22.20 Ünnepi zene. ♦ 24.00 A véderő nagy takarodója.

BRNO (325 m). 16.10 Rádiózenekar. ♦ 17.05 Rádiózenekar. ♦ 18.15 Lemezek. ♦ 19.10 Kassa. ♦ 20.05 Egyfelv. ♦ 20.45 Pozsony. ♦ 21.45 Praha.

BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m). 18.00 Lemezek. ♦ 19.20 Rádiózenekar. ♦ 20.40 Csak Radio Romania: Román zene. Csak Bucuresti: Mozart: Milánói hangverseny. ♦ 21.10 A két állomás együtt: Popovici Pupa énekel. ♦ 21.45 Vendégloki zene.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 20.00 A birodalmi pártgyűlés berekesztése. ♦ 22.30 Ünnepi zene. ♦ 24—0.45 A véderő nagy takarodója.

DROITWICH (1500 m). 19.20 Katonazene. ♦ 20.00 Baritonadalok. ♦ 20.35 Vigjáték. ♦ 21.00 A világ ügyei. ♦ 21.20 Az északir rádió énekes zenekara. ♦ 23.15 Táncczene. ♦ 23.30—24 Táncclemezek.

FRANKFURT (251 m). 20.00 A birodalmi pártgyűlés. ♦ 22.20 Köln ünnepi zenéje. ♦ 24.00 A véderő nagy takarodója.

HAMBURG (331 m). 20.00 Birodalmi pártgyűlés. ♦ 22.20 Köln. ♦ 24.00 A birodalmi véderő nagy takarodója.

KASSA-KOSICE (269 m). 17.05 Brno. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 19.20 Rádiózenekar. ♦ 20.05 Pozsony.

KÖLN (455 m). 20.00 A birodalmi pártgyűlés berekesztése. ♦ 22.20 Ünnepi zene. ♦ 24—0.45 A véderő nagy takarodója.

KÖNIGSBERG (291 m). 22.20 Ünnepi zene. ♦ 24—0.05 Nagy katonai takarodó.

LEIPZIG (382 m). 20.00 A birodalmi pártgyűlés berekesztése. ♦ 22.20 Nagy rádiózenekar. ♦ 24.00 A véderő nagy takarodója.

LONDON REGIONAL (342 m). 20.00 Táncczene. ♦

20.35 Wagner: Istenek alkonya. ♦ 21.35

Suttogó hegedű, gitárkettős, ének. ♦ 22.00

Zenés játékokból. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 23.40—

24.00 Híres énekesek lemezei.

LUXEMBURG (1304 m). 19.40 Könnyű lemezek. ♦

21.15 Tarka dalos, zenés est. ♦ 22.20

Rádiózenekar. ♦ 23.10 Táncclemezek.

MILANO (368 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00

Rendőrzzenekar. ♦ 22.10 Somma: Kis ének-

kar. ♦ 22.45 Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.10 Brno. ♦ 17.05

Brno. Lemezek. ♦ 18.10 Német műsor. Közben

Chopin-etűdök. ♦ 19.10 Kassa. ♦ 20.45 Poz-

sony. ♦ 21.35 Fibich-dalok. ♦ 21.55 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 20.00 A birodalmi pártgyűlés

berekesztése. ♦ 22.20 Ünnepi zene. ♦ 24.00

A véderő nagy takarodója.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Brno. ♦

17.05 Brno. ♦ 17.40 Moyzes Sándor dalaiból. ♦

18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.10

Kassa. ♦ 20.05 Jelenet. ♦ 20.45 Rádiózenekar

Berkó zongoraművészével. ♦ 21.55 Praha. ♦

22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.10 Brno. ♦ 17.40 Wiedermann

orgonaművész. ♦ 18.05 Német műsor.

Weeber Adolf: Királyi játék, jelenet. Utána:

Rank-dalok. ♦ 19.10 Kassa. ♦ 20.05 Brno. ♦

20.45 Pozsony. ♦ 22.20 Lemezek.

RADIO PARIS (1648 m). 20.30 Franzini Mario

énekel. ♦ 20.45 Szimfonikus hangverseny. ♦

22.00 Barcarola.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak

Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Brunelli

cselló- és Simoncelli zongoraművész. ♦

21.55 Vegyes zene. ♦ 22.40 Táncczene.

STOCKHOLM (426 m). 19.00 Freiholtz hegedű-

művész. ♦ 20.30 Rádiózenekar. ♦ 22.15 Dalok

operettekéből.

STRASBOURG (349 m). 18.30 Szerenád. ♦ 20.30

Tarkaest.

STUTTGART (522 m). 18.00 A véderő díszfel-

vonulása. ♦ 20.00 A birodalmi pártgyűlés. ♦

22.20 Köln ünnepi zenéje. ♦ 24.00 A véderő

nagy takarodója.

WARSAWA (1304 m). 16.15 A filharmonikusok

könnyű zenéje. ♦ 20.00 Schrammelnégyes. ♦

22.00 Saleczki tenor énekel lengyel dalokat. ♦

22.20 Melcer: Zongorahármas. ♦ Warszawa II.

22.20 Könnyű lemezek. ♦ 23.15 Táncclemezek.

WIEN (506 m). 12.20 Indulók és keringők. ♦

13.10 Könnyű zene. ♦ 14.00 Caruso- és Farrar-

lemezek. ♦ 16.00 Hírek, árák, film- és tánc-

lemezek. ♦ 17.00 Grieg- emlékest. ♦ 17.40

Schubert szoprán éneke. ♦ 19.25 Operaleme-

zek. ♦ 20.35 A 4. gy. e. zenekara. ♦ 21.30

Bach: A fuga művészete, feldolgozás zong-

négykezre. ♦ 22.30—23.30 Rádiózenekar.

Bécsi zene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

(765 m). 16.10 Kassa. ♦ 17.05 Praha. ♦ 18.00

Pozsony. ♦ 19.20 Kassa. ♦ 19.25 Mor. Ostrava.

♦ 20.15 Kassa. ♦ 21.05 Brno. ♦ 21.55 Praha.

♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Bajor táncok dalokkal.

♦ 20.10 Hangképek Voelker zenéjével. ♦ 21.00

Verdi: Don Carlos c. operája Rómából. ♦

23.55 Lemezek.

BRNO (325 m). 16.50 Praha. ♦ 17.40 Német

műsor. ♦ Lemezek. ♦ 19.35 Mor. Ostrava. ♦

21.05 Rádiózenekar Vojtko énekesnővel. ♦

21.55 Praha.

BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m).

18.08 Lemezek. ♦ 19.30 Román lemezek. ♦

20.00 Scenia Mária román népdalokat énekel.

♦ 20.25 Szimf. hangverseny. ♦ 22.15 Román

lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Szó-

rakoztató zene. ♦ 21.15 Könnyű zene. ♦ 22.30

Mozart—Rossini: Orgonaábránd két zongor-

rán. ♦ 23.00 Verdi: Don Carlos, opera a III.

és IV. felv.

DROITWICH (1500 m). 19.30 Régi dalok. ♦ 20.00

Promenade-hangverseny Vaughan Williams

zeneszerző művei. ♦ 22.00 Baden Powell lord a

cserkészmozgalom megindulásáról. ♦ 22.20

Könnyű zene. ♦ 23.00 Táncczene. ♦ 23.30—24

Táncclemezek.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Rádiózenekar. ♦

20.10 Rádiózenekar. ♦ 21.00 Verdi: Don

Carlos Rómából.

HAMBURG (331 m). 19.00 Vonósnegyes. ♦ 19.40

Amsterdami városképek. ♦ 20.10 Két vidám

trefás tarka óra. ♦ 22.30 Rádiózenekar szop-

rán-, tenorszólóval.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Fúvós katona-

zene. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 18.30 Gra-

mofónlemezek. ♦ 19.35 Mor. Ostrava. ♦ 20.15

Bűnügyi játék. ♦ 21.05 Brno-Brünn.

KÖLN (455 m). 19.45 Zongoraverseny. ♦ 21.00

Szórakoztató zene. ♦ 22.50 Kávéházi zene.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.20 Rádióénekkar,

erdei és tengeri dalok. ♦ 19.00 Tarkaest. ♦

20.10 Rádiózenekar. ♦ 21—0.30 Verdi: Don

Carlos c. operája Rómából.

LEIPZIG (382 m). 19.10 A drezdai szólisták

zenekara. ♦ 20.10 Tarka est. ♦ 22.30 Táncczene.

LONDON REGIONAL (342 m). 20.00 A stock-

porti királyi színház. ♦ 20.20 Beckford Vil-

mosról. ♦ 20.40 Három évszázad zenéjéből. ♦

22.00 Hegedű- és mélyhegedű kettősök. ♦

22.30 Táncczene. ♦ 23.40 Bach- és Schubert-

lemezek.

MILANO (368 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00

Szimfű. ♦ 22.00 Rádiózenekar. ♦ 23.15

Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.50 Praha. Leme-

zek. ♦ 18.05 Praha. ♦ 19.30 Tarka zenés-dalos

est. ♦ 21.05 Brno. ♦ 21.55 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Operalemezek. ♦

20.10 Nagy tarka est. ♦ 22.20 Közzene. ♦

22.30 Hamburg.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Kassa.

♦ 16.50 Könnyű. ♦ 17.05 Praha. ♦ 17.40

Vidám jelenet. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45

Praha. ♦ 19.10 Kassa. ♦ 19.20 Praha. ♦ 19.35

Mor. Ostrava. ♦ 20.15 Kassa. ♦ 21.05 Brno. ♦

21.55 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—

23.00 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.10 Kassa. ♦ 17.05 Vonós-

negyes. ♦ 18.05 Német műsor Fínke zeneszerző

műveivel. ♦ 19.35 Mor. Ostrava. ♦ 21.05

Brno. ♦ 22.20 Fibich: Zongoradarabok. ♦

22.45 Lemezek.

RADIO PARIS (1648 m). 19.00 Liszt- és Ducas-

művek zongorán. ♦ 19.30 Lemezek. ♦ 19.45

Moreau-művek. Dalok. ♦ 20.15 Közv. a Vig-

operából.

Kedd szeptember 14

BEOGRAD (437 m). 18.30 Rádiózenekar. ♦
19.30 A nemzet órája. ♦ 20.00 Lemezek. ♦
21.00 Népdalok. ♦ 21.30 Koszic csellómű-
vész. ♦ 22.20 Sztrojanovics Péter hegedű. ♦
22.45—23 Táncclemezek.

BERLIN (356 m). 19.15 Schubert-lemezek. ♦
20.10 Kis rádiózenekar. ♦ 21.00 Filharmoni-
kusok. ♦ 22.30 Hamburg.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Verdi: Don Carlos, opera. Utána: Táncczene.

STOCKHOLM (426 m). 19.00 Uj amerikai film-dalok. ♦ 20.00 Mozart: Don Juan, opera. ♦ 22.05 Lemezek.

STRASBOURG (349 m). 20.15 Lemezek. ♦ 20.30 Rádiózenekar Baudry szoprán és Greigire hegedűművésszel.

STUTTGART (522 m). 19.00 Lemezek. ♦ 20.00 Tarka zenés, dalos est. ♦ 22.40 Hamburg. ♦ 24.00 Lemezek.

WARSZAWA (1304 m). 18.15 Jazzlemezek. ♦ 19.15 Vonósnégyes. ♦ 20.00 Táncczene. ♦ 21.00 Verdi: Don Carlos, opera az I. és II. felv. ♦ Warszawa II. 22.20 Könnyű lemezek. ♦ 23.02 Verdi: Don Carlos c. operájának III. és IV. felvonása.

WIEN (506 m). 12.00 Könnyű lemezek. ♦ 13.10 Könnyű zene. ♦ 14.00 Schubert: Zongorahármas. ♦ 15.15 Gyermekkar. ♦ 16.00 Hírek. Könnyű zene dalokkal. ♦ 17.30 Margaritis Loris és Ida kézzongorás játéka. ♦ 18.25 Dörgő motorok. ♦ 19.45 A Whytemann-jazz és az amerikai NBC-zenekar hangversenye Ausztriának. Közvetlenül. ♦ 20.10 Sandauer zongoraművész játéka. ♦ 20.40 Schönherr Károly-ünnep Axmansból. ♦ 21.10 Hangjáték. ♦ 22.20—23.30 Szórakoztató zene.

Szerda

szepember 15

BEOGRAD (437 m). 18.50 Népdalok. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 20.00 Rádiózenekar. ♦ 20.45 Lemezek. ♦ 21.00 Humor. ♦ 22.20—23 Lemezek.

BERLIN (356 m). 19.15 Tarka lemezek. ♦ 20.10 Ismert operettek zárójelenettel. ♦ 22.30 Táncczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.10 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.30 Pozsony. ♦ 20.25 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Frankfurt. ♦ 21.30 Táncczene. ♦ 22.30 Táncczene.

BRNO (325 m). 17.05 Kassa. ♦ 17.40 Német műsor. ♦ Lemezek. ♦ 18.45 Praha.

BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m). 18.00 Predescu Viktor zenekara. ♦ 19.30 Felolv. ♦ 19.50 Ravel-lemezek. ♦ 20.35 Csak Radio Romania: Lemezek. Csak Bucuresti: Szarvas Antal hegedű. ♦ 21.10 A két állomás együtt: Vasiliu Maxim román dalokat énekel. ♦ 21.45 Vendégül zene.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Művészlemez. ♦ 19.30 Nagy rádiózenekar Metzler csellóművésszel. ♦ 21.15 Szólisták hangversenye. ♦ 22.30 Táncczene.

DROITWICH (1500 m). 19.40 Labdarúgásról. ♦ 20.00 Kirándulás a kenti kertekbe. ♦ 20.30 Makusina szoprán dalestje. ♦ 20.55 Kerker: Newyork szépe, operett. ♦ 22.00 Híres levelekről. ♦ 22.20 Hangjáték. ♦ 22.50 Táncclemezek. ♦ 23—24.00 Táncczene.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Nagy rádiózenekar Böhing szoprán, Hugues bariton, Hoffmann tenor és a tánckar. ♦ 20.15 Könnyű és táncczene. ♦ 21.15 Hangképek. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 24—1.00 Lemezek.

HAMBURG (331 m). 19.00 Lemezek operettek-ből. ♦ 20.10 A Dél szava, rádiózenekar, énekkar, Schlee szoprán, Stadelmayer tenor, Hermann basszus és Krieger zongoraművésznővel. ♦ 22.30 Táncczene.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Rádiózenekar. ♦ 17.05 Rádiózenekar. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 18.15 Fűvós katonazene. ♦ 18.45 Magyar hírek. ♦ 19.30 Pozsony-Bratislava. ♦ 20.25 Praha. ♦ 22.20 Pozsony-Bratislava.

KÖLN (455 m). 19.10 Haas: Két dal. ♦ 20.10 Rádiózenekar vidám hangszerművekkel. ♦

21.00 Vidám jelene. ♦ 22.30 Ének és zene. ♦ 23.15 Rádiózenekar.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.25 Rádiózenekar Kube tenorral. ♦ 20.10 Tarka táncest. ♦ 22.35 Táncczene.

LEIPZIG (382 m). 19.00 Táncczene. ♦ 19.45 Az est hangjai. ♦ 20.10 Dalos-zenés est. ♦ 22.30 Táncczene.

LONDON REGIONAL (342 m). 20.00 Madrigálok. ♦ 20.30 Beszélgetés a vonatban. ♦ 20.55 Brahms: I. szimfónia. ♦ 21.40 A Colette-kávéház zenekara Keller Gréta, Vajda Károly és Warren Belier énekével. ♦ 22.30 Német táncczene Berlinből. ♦ 23.00 Táncczene. ♦ 23.40 Mozart- és Honegger-lemezek.

LUXEMBURG (1304 m). 20.00 Ventura és társulata. ♦ 20.40 Lesieur-revű. ♦ 21.50 Bermond énekesnő dalai. ♦ 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23.00 Táncclemezek.

MILANO (368 m). 21.00 Tagliaferri: Mugika, operett. ♦ 23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.10 Kassa. ♦ 17.50 Lemezek. ♦ 18.00 Blódek és Novotny dalai. ♦ 18.30 Harmonika. ♦ 18.45 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Egybeállítás lemezekkel. ♦ 20.30 Haydn: Bűcsű-szimf. ♦ 22.20 Frankfurt.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Kassa. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 20.00 Indulólemezek. ♦ 20.25 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.10 Kassa. ♦ 17.40 Zongoraszonáta. ♦ 18.05 Német műsor. ♦ 19.20 Közvet. Bucurestből. ♦ 19.30 Vidám vadászt. ♦ 20.25 Mahler: II. szimfónia. ♦ 21.55 Lemezek.

RADIO PARIS (1648 m). 20.30 Adam: A svájci kunyhó, opera. ♦ 22.30 Albeniz -, Debussy- és Massenet-lemezek.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Szimf. hangverseny. ♦ 22.15 A római bazilikák énekkara. ♦ 23.00 Táncczene.

STOCKHOLM (426 m). 20.00 Operett. ♦ 22.00 Táncczene.

STRASBOURG (349 m). 18.50 Az elzászi körkerékpárverseny. ♦ 20.15 Opera a párizsi Nagyoperából.

STUTTGART (522 m). 19.00 Frankfurt. ♦ 20.00 Hangképek. ♦ 22.30 Táncclemezek. ♦ 24.00 Frankfurt.

WARSZAWA (1304 m). 18.15 Gitárlemezek. ♦ 19.00 Híres karnagyok lemezei. ♦ 20.00 Lengyel népzeneegyüttes. ♦ 21.00 Sztompka zongoraművész Chopin-műveket játszik. ♦ 22.00 Rádiózenekar. ♦ Warszawa II. 22.20 Könnyű lemezek. ♦ 23.15 Táncclemezek.

WIEN (506 m). 12.00 Könnyű zene. ♦ 13.10 Művészlemez. ♦ 14.00 Tibbett bariton lemezei. ♦ 16.05 Szimf. lemezek. ♦ 17.30 David zeneszerző művei. ♦ 19.20 Szimfónikusok. ♦ 20.40 Bárzene. ♦ 21.20 Színészadomák. ♦ 21.40 Rokyta Erika szoprán énekel. ♦ 22.20—23.30 Bécsi zene.

Csütörtök

szepember 16

BEOGRAD (437 m). 18.20 Rádiózenekar. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 20.00 Pridnjic J. hangversenye. ♦ 20.30 Szimf. zene. ♦ 21.30 Binicski Mirlozlava énekel. ♦ 22.20 Vendégül zene. ♦ 22.45—23 Táncczene.

BERLIN (356 m). 19.15 Vonósnégyes. ♦ 20.10 Tánccest. ♦ 22.30 Stuttgart.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.10 Mor. Ostrava. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.20 Pozsony. ♦ 21.25 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Táncczene. ♦ 20.10 Matzlau: Kis házak a város előtt. ♦ 22.30 Deutschlandsender.

zene. ♦
 ar Kube
 ♦ 22.35
 9.45 Az
 ♦ 22.30
 rigálók.
 ♦ 20.55
 Colette-
 Károly
 Német
 ♦ 23.40
 és tár-
 50 Ber-
 ekar. ♦
 Mugika,
 ♦ 17.50
 halai. ♦
 mezek-
 ♦ 22.20
 Kassa.
 ♦ 20.00
 22.20
 ngora-
 Közv.
 est. ♦
 Lemez.
 svájci
 ssy- és
 0 Csak
 Szimf.
 k ének-
 22.00
 zi kör-
 párizsi
 20.00
 24.00
 zek. ♦
 0 Len-
 a zom-
 22.00
 önyű
 13.10
 on le-
 David
 ok. ♦
 k. ♦
 2.20—
 r 16
 19.30
 ngver-
 nicski
 ne. ♦
 20.10
 A
 ssa. ♦
 21.25
 20.10
 22.30

BRNO (325 m). 16.10 Mor. Ostrava. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 17.40 Német műsor. ♦ 18.15 Lemezek. ♦ 19.10 Pozsony. ♦ 20.15 Praha.
BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m). 18.00 Lemezek. ♦ 19.30 Felolv. ♦ 19.50 Nicolescu-Basu G. román dalokat énekel. ♦ 20.15 Szórakoztató zene. ♦ 21.45 Vendéglői zene.
DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Szórakoztató zene. ♦ 20.10 Az angol rádió énekkara és szimfonikus zenekara. ♦ 21.15 Tarka dalos, zenés est. ♦ 22.30 Mozart: Andante fuvolára és zongorára. ♦ 23.00 Táncclemezek.
DROITWICH (1500 m). 20.00 Promenadehangverseny, Händel-művek. ♦ 22.00 Isten-tisztelet. ♦ 22.20 Könnyű zene. ♦ 23.00 Táncczene. ♦ 23.30—24 Táncclemezek.
FRANKFURT (251 m). 19.00 Művészelemek. ♦ 20.10 Ének- és zenekar vidám z. ♦ 21.15 Vigjáték. ♦ 22.30 Stuttgart. ♦ 24—1.00 Lemezek.
HAMBURG (331 m). 19.00 Hangképek Weber életéből. ♦ 19.50 Lemezek. ♦ 20.10 Táncczene. ♦ 22.30 Stuttgart.
KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Mor. Ostrava. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 19.30 Pozsony-Bratislava. ♦ 21.25 Praha. ♦ 22.20 Pozsony-Bratislava.
KÖLN (455 m). 18.00 Rádiózenekar. ♦ 19.00 Látogatás a rosenauai bányászudülőben. Utána a zene folytatása. ♦ 20.10 Lemezek. ♦ 20.30 Lovagjáték. ♦ 22.30 Stuttgart.
KÖNIGSBERG (291 m). 19.00 Zenés est. ♦ 20.10 Nagy rádiózenekar. ♦ 22.20 Tízéves a tannenbergi emlékmű. ♦ 22.35—24 Stuttgart.
LEIPZIG (382 m). 19.00 Népszerű zene dalokkal. ♦ 20.10 Zenés vidám est. ♦ 22.30 Stuttgart.
LONDON REGIONAL (342 m). 20.00 Radio-Rodeo, tarkaest egy moziból. ♦ 20.45 Hétről-hétre. ♦ 21.05 Táncczene. ♦ 21.50 Händel: Öt operakar. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 23.40—24 Cselló- és vonósnyegyes lemezek.
LUXEMBURG (1304 m). 19.40 Énekötös. ♦ 20.15 Dalok. ♦ 21.00 Olasz zene. ♦ 21.15 Énekketősök lemezek. ♦ 22.30 Rádiózenekar. ♦ 22.55 Lemezek.
MILANO (368 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00 Massenet: Thais, opera. Utána: Táncczene.
MOR. OSTRAVA (259 m). 16.10 Rádiózenekar. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 18.10 Német műsor, dalokkal. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Pozsony. ♦ 20.15 Praha.
MÜNCHEN (405 m). 19.00 Régi és új operettek lemezei. ♦ 21.00 Vidám dalos-zenés hangképek. ♦ 22.30—24 Stuttgart.
POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Mor Ostrava. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 17.40 Ballada (zong.). ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Operettnyitányok. ♦ 20.15 Hangjáték. ♦ 20.50 Dalciklus. ♦ 21.25 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23 Lemezek.
PRAHA (470 m). 16.10 Mor. Ostrava. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 18.05 Német műsor. Pfeiffer-dalok. Martini: Három tánc. ♦ 19.10 Közv. Bucarestből. ♦ 19.20 Pozsony. ♦ 20.15 Vigjáték. ♦ 21.25 Schubert: Pisztrángötös. ♦ 21.55 Lemez.
RADIO PARIS (1648 m). 20.30 Rádiónyegyes, Martinelli énekesnő és Doyen zongoraművész. ♦ 21.45 Egyfelv. ♦ 22.30 Passepiéd-lemezek.
ROMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Szimfű. ♦ 22.15 Petroni Leo hegedül. ♦ 23.15 Táncczene.
STOCKHOLM (426 m). 20.00 A dán rádió szimf. zenekara Jensen és Koppel zongoraművészekkel. ♦ 22.00 Táncczene.
STRASBOURG (349 m). 18.30 Rubinstein zongoraművész lemezei. ♦ 20.30 Delibes: Lakmé, opera.
STUTTART (522 m). 19.00 Híres énekesek lemezei. ♦ 20.00 Vidám utazás. ♦ 21.15

Rádiózenekar. ♦ 22.30 Nép- és szórakoztató zene. ♦ 24—1.00 Frankfurt.
WARSAWA (1304 m). 18.15 Orgonalemezek. ♦ 20.00 1885-ből, táncok, ♦ éneknegyessel. ♦ 22.00 Lewicka Luba énekesnő áriaestje. ♦ 22.30 Tansmann: Szvit. ♦ Warszawa II. 22.20 Könnyű lemezek. ♦ 22.15 Táncclemezek.
WIEN (506 m). 12.00 Szórakoztató zene. ♦ 13.45 Csajkovszkij: B-dur hegedű- és zenekari verseny. ♦ 16.05 Osztrák falusi zene. ♦ 17.30 Zovf Emma zongorázik. 19.25 Népdalok. ♦ 19.55 Vidám történetek. ♦ 21.00 Szimfonikus Takács Jenő zongoraművésszel. ♦ 22.20 Táncczene.

Péntek szeptember 17

BEOGRAD (437 m). 18.30 Népzene. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 20.00 Rádiózenekar. ♦ 21.00 Zagreb. ♦ 22.20—23 Lemezek.
BERLIN (356 m). 19.15 Hass-szalónfűs. ♦ 20.10 Nagy rádiózenekar Piel zongoraművésszel. ♦ 22.30 Zenés est.
BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.10 Pozsony. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.
BRESLAU (315 m). 19.00 Tarka est. ♦ 21.15 Hangképek. ♦ 22.30 Nép- és könnyű zene.
BRNO (325 m). 17.40 Német műsor. ♦ Lemezek. ♦ 18.45 Praha. ♦ 21.30 Gitárszóló. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Mor. Ostrava.
BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m). 18.00 Szórakoztató zene. Szűnetben 19.00 Felolv. ♦ 19.55 Csak Radio Romania: Lemezek. Csak Bucuresti: Beethoven: G-dur zongorahármas. ♦ 20.15 A két állomás együtt. Verdi: Rigoletto, opera lemezek.
DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Szórakoztató zene. ♦ 20.10 Bécsi hangképek. ♦ 21.15 Wolf-zenekar szólístákkal. ♦ 22.30 Szórakoztató zene.
DROITWICH (1500 m). 19.30 Közv. Amerikából. ♦ 20.00 Hangképek. ♦ 20.40 Kosárlabdamerkőzés. ♦ 21.00 Strachey zeneszerző művel. ♦ 22.00 A köbefaragott biblia. ♦ 22.20 Rádiózenekar orgonával. ♦ 23.20 Táncczene. ♦ 23.30—24.00 Táncclemezek.
FRANKFURT (251 m). 19.00 Dalos, zenés egybeállítás. ♦ 21.15 Hangképek. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 24.00 Stuttgart.
HAMBURG (331 m). 19.00 Lemezek. ♦ 20.10 Közv. Brémából. ♦ 22.30 Szimf. hangverseny.
KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Pozsony-Bratislava. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 18.45 Magyar hanglemezek. ♦ 19.20 Rádiózenekar. ♦ 22.20 Pozsony-Bratislava.
KÖLN (455 m). 18.00 Rádiózenekar fuvola-, zongora-, és gitárszólóval. ♦ 19.45 Rádiózenekar. ♦ 21.15 Szoprán-, hegedű- és zongoraszóló. ♦ 22.30 Zenés est.
KÖNIGSBERG (291 m). 18.20 Orgonaverseny. ♦ 19.00 Vidám zene. ♦ 20.10 Lemezek operákból és operettek. ♦ 22.35 A Deutschlandsender.
LEIPZIG (382 m). 18.00 Filharmonikusok Schrader szoprán és Richter zongoraművésszel. ♦ 20.10 Stájer népdalok és jódliás. ♦ 20.50 Szimfonikusok. ♦ 22.30 Deutschlandsender.
LONDON REGIONAL (342 m). 20.00 Beethoven: Fidelio. ♦ 21.35 Coffin Cora operetténekesnő ♦ 21.45 Kerker: Newyork debussy, operett. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 23.40 Debusse- és Saint-Saens-lemezek.
LUXEMBURG (1304 m). 20.15 Könnyű lemezek. ♦ 21.15 Könnyű lemezek. ♦ 21.45 Gable és Stoen filmesillagok előadása. ♦ 22.30 Dehosse fuvolaművész. ♦ 23.00 Táncclemezek.
MILANO (368 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00 Szimf. jazz. ♦ 22.00 Galliera orgonaművész. ♦ 22.45 Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.10 Pozsony. ♦ 17.50 Lemezek. ♦ 18.10 Német műsor. Utána Strauss R., Schumann-, Wolf- és Aich-dalok. ♦ 18.45 Praha. ♦ 21.30 Csernocki orgonaművész. ♦ 21.50 Praha. ♦ 22.20—23 Tarka dalos-zéhes est.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Rádiózenekar Wolf szoprán, Carnuth tenor és Baum bariton és a rádió énekkarával. ♦ Közben 21.10 Bécsi lemezek. ♦ 21.40 Keller Gottfried és Meyer Konrad Ferdinánd műveiből. ♦ 22.30 Fenszeneke.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Könnyű zene. ♦ 17.05 Bizet: Arlesli leány, szvit. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Kassa. ♦ 19.55 Praha. ♦ 21.30 Kassa. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.50 Csajkovszkijról. ♦ 18.05 Német műsor. ♦ 19.10 Közv. Beogradból. ♦ 19.20 Kassa. ♦ 20.30 Rádiózenekar. ♦ 21.45 Lemezek. ♦ 22.40 Lemezek.

RADIO PARIS (1648 m). 20.30 Zenés egybeállítás. ♦ 21.00 Francia-dalok. ♦ 22.30 Klasszikus táncok lemezek. ♦ 23.00 Szimf. régi hangszereken.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Alegiani: A hálókocsik ellenőre, operett. ♦ 23.15 Táncczene.

STOCKHOLM (426 m). 19.00 Dalok. ♦ 19.30 Katonazene. ♦ 20.30 Hangjáték. ♦ 22—23.00 Ének- és zongoraverseny.

STRASBOURG (349 m). 20.30 Színmű Párizsból. ♦ 23.00 Radio-Paris.

STUTTGART (522 m). 19.00 Munkautáni zenés est. ♦ 20.00 Lemezek. ♦ 21.15 Rádiózenekar Mayer alttal. ♦ 22.30 Deutschlandsender. ♦ 24.00 Rádiózenekar Berger szopránal. Utána lemezek.

WARSAWA (1304 m). 18.15 Japán lemezek. ♦ 19.00 Martusiewicz zongoraművész és bariton hangversenye. ♦ 20.00 Operettrezletek. ♦ 22.00 Eyle hegedűművész. ♦ 22.25 Spanyol népdalok. ♦ Warszawa II. 22.20 Könnyű lemezek. ♦ 22.15 Táncczene.

WIEN (506 m). 12.00 Szórakoztató zene. ♦ 14.00 Haydn: 45. szimf. ♦ 15.15 Ifj. énekkara. ♦ 16.00 Hírek. Szimf. lemezek. ♦ 17.25 Reichl: Zongorahármas. ♦ 18.30 Takács Jenő: Különböző népek munka- és szerelmi dalai, felolv. lemezekkel. ♦ 19.20 Rádiózenekar Malbi Trix énekével. ♦ 20.05 Bohózat. ♦ 22.20 Szimfonikusok Yamada vezényletével. ♦ 23—23.30 Lemezek.

Szombat szeptember 18

BEOGRAD (437 m). 18.20 Lemezek. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 20.00 Orosz dalok és zene. ♦ 20.30 Rádiózenekar. ♦ 21.20 Táncczene. ♦ 22.20 Népdalok. ♦ 23—23.30 Táncczene.

BERLIN (356 m). 19.15 Hass-szalónötös. ♦ 20.10 Vidám dalos est. ♦ 22.30 Táncczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 20.25 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.35 Mor. Ostrava.

BRESLAU (315 m). 19.00 Nagy rádiózenekar Kindler hártás és Grohmann hegedűssel. ♦ 20.10 Rádiózenekar. ♦ 21.30 Táncczenekar Riemann szopránal.

BRNO (325 m). 17.00 Német műsor. Humoros dalok. ♦ 18.15 Lemezek. ♦ 18.45 Praha. ♦ 20.25 Vigopera. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.35 Mor. Ostrava.

BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m). 18.00 Katonazene. ♦ 19.35 Beethoven: Kreutzer-szonáta. ♦ 20.15 Csak Radio Ro-

mania: Lemezek. ♦ Csak Bucuresti: Táncczene. ♦ 21.30 A két állomás együtt. ♦ 21.45 Vendéglő zene.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Fjilharmonikusok. ♦ 21.15 Hétvégi zene jelenettel. ♦ 22.30 Händel: B-dur concerto grosso. ♦ 23.00 Táncczene.

DROITWICH (1500 m). 19.30 A rádió ábécéje: AYW-betű. ♦ 20.00 Promenade-hangverseny. ♦ 22.00 Swift és Portridge. ♦ 22.20 Szórakoztató zene. ♦ 23.00 Johnson-versek. ♦ 23.15 Táncczene.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Indulók. ♦ 20.10 Köln. ♦ 22.30 Tánccest. ♦ 24—1.00 Táncclemezek.

HAMBURG (331 m). 19.00 Nyári víziút Schleswigben. ♦ 20.10 Vidám dalok éjjeli örökről és mulatozókról. ♦ 22.30—24 Berlin táncczeneje.

KASSA-KOSICE (269 m). 17.40 A Hárfa magyar dalegylet hangversenye. ♦ 19.00 Praha. ♦ 22.35 Mor. Ostrava.

KÖLN (455 m). 18.05 Szalónhatos, tenor- és zongoraszólóval. ♦ 20.10 Vidám szombat este. ♦ 22.30 Berlin.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.15 Rádiózenekar. ♦ 20.10 Zenés hangképek. ♦ 22.20 München.

LEIPZIG (382 m). 19.00 Tarka est. ♦ 20.10 Vígjáték Kusche zenéjével. ♦ 22.30 Tánccest.

LONDON REGIONAL (342 m). 20.00 Tarkaest tréfákkal. ♦ 21.00 Vita. ♦ 21.40 Játék zongorán. ♦ 22.00 Angol motetták. ♦ 22.30 Táncczene.

LUXEMBURG (1304 m). 21.00 Olasz lemezek. ♦ 21.30 Levering énekesnő dalestje. ♦ 21.50 Hangképek. ♦ 22.20 Dalos-zenés egyveleg. ♦ 23.00 Táncclemezek.

MILANO (368 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00 Egyfelvonásos. ♦ 21.40 Cetra-zenekar, dalegyveleg. ♦ 22.40 Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 17.40 Lemez. ♦ 18.00 Szaxofonszólo. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 18.45 Praha. ♦ 20.25 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.35 Rádiózenekar.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Szórakoztató zene. ♦ 20.10 Vidám dalos-zenés est. ♦ 22.30—24.00 Táncczenekar.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.50 A hétről. ♦ 17.05 Praha. ♦ 18.15 Hangjáték (magyarul). ♦ 19.45 Praha. ♦ 20.25 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23.30 Mor. Ostrava.

PRAHA (470 m). 16.05 Film. ♦ 17.05 Fűvös katonazene. ♦ 17.55 Szomorújáték németül. ♦ 19.15 Közv. Beogradból. ♦ 19.25 Könnyű művek. ♦ 20.05 Hangképek. ♦ 20.25 Brno. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.35 Mor. Ostrava.

RADIO PARIS (1648 m). 20.30 Állami zenekar Ravel-estje. ♦ 22.30 Bortalok. ♦ 23.00 Táncczene.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Massenet: Thais, opera. Majd táncczene.

STOCKHOLM (426 m). 19.00 Jelenet. ♦ 19.30 Régi táncczene. ♦ 22.00 Mai táncczene.

STRASBOURG (349 m). 18.30 Könnyű lemezek. ♦ 20.30 Elszászi tarka est. ♦ 23.00 Táncczene.

STUTTGART (522 m). 20.00 Hangképek. ♦ 21.00 Hétvégi zene. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 24—1.00 Frankfurt.

WARSAWA (1304 m). 18.25 Filmdalok. ♦ 19.00 Bányászdalok, munkásénekek. ♦ 21.05 Négyes zongoraszólóval. ♦ Warszawa II. 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23.15 Táncclemezek.

WIEN (506 m). 12.00 Balettzene. ♦ 13.10 Rádiózenekar. ♦ 14.00 Korjus szoprán lemezei. ♦ 15.15 Mandolinzenekar. ♦ 16.40 Lemezek. ♦ 19.10 Ginzkey: Az orchidea. ♦ 19.25 Lehár: Cigányszerelem, operett. ♦ 21.40 Vormacher szoprán új német műdalokat énekel. ♦ 22.20—23.30 Táncczene.

Ez a vasárnap még a miénk!

Kint a Szigeten már sárguló levelek hullanak a szerelmesbárok lábai elé. A Nap, az idén olyan fukar Nap utolsó meleg sugarait küldi le a földre. Hát gyerünk, búcsúzzunk el a nyártól, a fütől és a víztől, a forró napsugártól és a csillaghullásos éjszakától, a zöldvendéglő lugasától, a ringlispil színes forgatagától, a ligeti padoktól és a szigeti romoktól és mindazoktól a helyektől, ahol neveltünk, örültünk, kéz a kézben jártunk, rövidujjú ingben, napbarnított arccal ezen a most elmúló nyáron.

Keljünk fel kora hajnalban, menjünk oda az ablakhoz és nézzük, kutassuk, vizsgáljuk esőtleső szemmel az eget. Nyugodjunk bele abba, hogy az időjárás nem engedelmeskedik pontosan a hivatalos meteorológiai jóslásnak. Lehet eső, lehet nap. Ülünk fel ez alkalomra kitisztított kerékpárunkra és induljunk neki a vidéknek. Hátizsákunkban rántotthús, körözött, sardínia. Tapossuk a pedált, míg kijutunk a városból, az uccák aszfaltjáról az országútra. Átkozzuk még egyszer az elénk kerülő libákat és a régi,

A szigetesi körül állítsuk fel a sátrat...

ismerős gödröket, nézzük meg még egyszer a fogyni nem akaró kilométerköveket, a fákat és a réteket. És ne gondoljunk a záporokra, amelyek egykor itt nyakunkba ömlöttek. Most csak a szép percekre emlékezzünk vissza, mert most búcsúzzunk és a búcsúzás perceit ne rontsuk el...

Vagy menjünk el reggel a „banántoronyhoz” és várjuk anyagi türelemmel. „Őt”, aki természetesen késik, de aki végül mégis csak megérkezik. Gyerünk ki együtt vele a Dunára. Fenn, valahol a szigetesi körül állítsuk fel a sátrat. Ó addig nekilát az elemozsiakiképzítésnek. Terítsük szét a plédeket és nyúljunk el rajta. Szívjuk be nagy slukkokkal a jó, erős levegőt és amikor Ó le-

Üljünk fel a kerékpárra...

kuporodik mellénk, tegyük feje alá a kezünket és hallgassunk együtt sok mindenről, amit csak így hallgatva, szótlanul lehet jól elmondani. Előttünk a vizen utolsó túrákra indulnak a csónakok. Berregnek a fűre mótorosok. Lassan hajó úszik közöttük fölfelé. Olyan az egész, mintha a hajó egy tyúk lenne és kis csibéi körülötte a csónakok. Oly jó itt feküdni még egyszer, utóljára, gondtalanul, mellette, hogy azzal sem szabad törődni, ha odaégett a lecsó...

Délután gyerünk ki a ligetbe. Nézzük meg a szökőkutat, virágoskertet. A karikázó, diabolózó gyerekeket, aztán sétáljunk át a vurstliba. Kikiáltók rikoltoznak, verkli zenél, trombiták harsognak, légfegyver dörren a pléhfigurás céllövöldékben, szerpentin kígyózik át a fejünk felett, lendül a hajóhinta. Önagysága kivágott cipőben, műselyemharisnyában, virágos, könnyű, libbenő ruhában, fején kacér kis kalap. Vegyünk neki egy óriási kilit és ültessük fel tizért a kör-

Ültessük fel tizért a körhintára...

Üljünk le egy padra a romoknál...

hintára és nézzük, hogy kócolja össze a szél kiondólalt haját, hogy csillog a szeme, hogy nevet, örül a fiataliságnak, a mának Ő.

Ő, akivel átkisszakasozunk a Szigetre. Leülünk egy padra a romoknál és a liget fülsértő lármája után itt az áhítatos csendben beszéljünk arról, hogy hiába mutat a naptár őszt, bennünk, egészen belül tavasz van... Fogjuk meg a kezét és nézzünk mé-

Tánc...
(Faragó rajzai
és Solthy—
Wellesz felvé-
telei)

60

lyen a szemébe... Valahonnan szaxofón tangóbúgását hozza ide a szél. Hét óra. Harang kondul. Különös összetétel. Régmúlt idők ittmaradt néma emlékei, a romok. Évszázados fák árnyékos lombjai. Szaxofón. Harangszó. Fehér pad. Örök romantika ebben a mai romantikátlan világban. Sziget...

Aztán öltözzünk át és menjünk el az előkelő nyári vendéglőbe. Fatányéros. Bólé. Cigányzene. Csakegykisilány. Kucséber. Grafológus. Teühold és csillagok ezrei a kék égen. És megint nagy kézfogások, egymást-nézések. Kellemes mámor. A százegyedik vallomás. A százegyedik kérdés. Hogy hát igazán? Hogy hát nagyon? Hogy hát meddig? Hogy hát örökké? Ki tudja, hogy nézne ki a világ, ha ezek a nyári vendéglőkben el-suttogott szavak mind igazak lennének, ha az itt elhangzott esküvéseket, fogadásokat mind megtartották volna...

Végül nyári tánclokálban. Zakatoló zene. Tánc. Szorosan összefonódva. Pezsgő. Enyhe szédülés. Az italtól, a tánctól és Tőle. Az illatától. A nézésétől. Az ajka' mögött vibráló mosolytól. Attól, hogy fiatalok vagyunk. És ez a nyár, ez a vasárnap, ez a perc sose jön többé vissza...

A nyári vendéglőben...

Ez a vasárnap többé sose jön vissza. Hát rajta! Gyerünk. Búcsúzzunk el még egyszer a színektől és illatoktól, a tűző naptól és a csillagoktól, a fáktól és a virágoktól, a nagy folyótól és a szökőkúttól, a sátorától és a kis padtól. Gyerünk! Ez a vasárnap még a miénk!

Fenyő Pál

DÉLIBÁB

Mérleg

HAVA

IRTA: PAJZS ELEMÉR

Az arca ünnepélyes, ez gyanus. Naptárt tart a kezében, ez még gyanusabb. Naptár és ünnepélyesség akkor is vele vannak, amikor gondolatokba merülve járkal a lakásban. Aránylag derűs hangulatban kezdi meg a körmenetet, de mire visszatér a kaktuszállványhoz, ahonnan kiindult, már hófaltnik vannak a homlokán. Közben tárgyal a lánnyal, összeség a vicinével, csak nekem nem árulja el, mit forral.

— Eltörött valami? — kérdem részvétellel.

Csak az ajkát biggyeszti.

— Rendben van!... — mondom sértődötten. — Szóval, nincs bizalma hozzám!...

— Ugyan ne legyen már olyan érzékeny!... Semmi olyanról nincsen szó, ami magát érdekelné! Különben, ha kíváncsi, nézze meg a naptárt!

Megnézem. Egészen takaros jószág, cigarettahülnyalakú ceruzaszéssel, divatos borvörös táblákkal, a fedelén évszám és buék, mit lehet kívánni egy nyomdásztól, aki ezenkívül még hat üveg tokajt is küldött szilveszterre?

— Nos? Nos?

Hol a naptárra nézek, hol rá, azt a kacér szemjátékot többször is megismétlem.

— Nem találja ki?

— Dehogynem! — mondom könnyedén. — Azt nézte, melyik napra hívja meg Dudusékat!

A fejét rázza, de olyan erélyesen, hogy a tartóshullámokat egészen felkorhácsolja.

A szemén látom, hogy még mindig bízik bennem.

— Nos? Nos? — Ezekkel a bátorító szavakkal akarja kicsiklandozni a helyes választ. — Nos? Nos? — Mintha csak azt mondaná: csigabiga, gyere ki...

— Várjon, várjon!... — mondom izgatottan. — Egyelőre ne sűgjon még!

Mikor látja, hogy vergődöm, megszán:

— Nos, milyen hónap van?

Ez nem volt nehéz kérdés. Habozás nélkül rávágom:

— Szeptember!

— Brávo!... No és mi van szeptemberben?

A naptár megreszket a kezemben, el-sápadok, fejem csüggedten a mellemre hull.

— Szent Isten! — suttogom rémülten. — Csak nem?

— Gratulálok! — mondja örömmel. — Nyert!

Dehogy van itt szó Dudusékról! Ha csak rólok volna szó!

— Szeptember! Mérleg hava!... — sóhajtom rezignáltan és szemrehányóan nézek a naptárra, minden baj kútforrása. Ebben a pillanatban szívesen eltaposnám, mint egy mérges viperát.

Az események most már drámai gyorsasággal követik egymást. Többször is összeül vezérkarával, amíg hosszú viták és dátum-egyeztetések után a hadjárat kezdőnapjában megállapodnak. Ezután előterjeszti a hatnapos tervet, amelynek keretében a különböző hadmozdulatokat olyan pontosan beosztja, mint egy libát. Az egész haditerv a kisujjában van. Térképre nincs is szükség, tábori látszöre se, mert évi ezernyolcszázért manapság nem lehet túlságosan nagy hadiszínteret kapni. Legfeljebb háromszobásat.

Mint jeles stratégia, természetesen jól tudja, hogy a tüzérségi előkészítés milyen döntő fontosságú. Kifutók és boltiszolgák érkeznek, részben gyalogosan, a gépesített osztag bi- és triciklin, előzönlük a folyosót és csomagokat és ládákat, üvegeket és tege-lyeket, dobozokat és tubusokat raknak le a konyhában. Micsoda kánaáni bőség!... Seprők és porlók, por-, ablak- és földmosó-rongyok, kenőcsök, paszták, viaszok, kílincs-pucolók, benzín, terpentín, a tisztító-szereknek egész arzenálja, szilárd és csepp-folyós halmazállapotban, olyan mennyiség, amellyel a poklot is tisztára lehetne mosni!

Fáradtan, kimerülten esik be az ajtón:

— Képzelve! — lihegi örvendezve. — Lúgkövet is kaptam!

Faarecal hallgatom.

— Mi az? Nem is örül?

— Megtehetem éppen — mondom vállatvonva, — de nem mondaná meg, hogy miért örüljek?

— Maga szerencsétlen! Hát nem tudja, hogy a lúgkő árusítása tilos? Hogy milyen protekcióval lehet csak hozzájutni?

— Protekcióval? Az egészen más! Akkor hát örülünk!

Bokázni próbálok, de magam is belátom, nem valami tökéletesen csinálom. Szó sem lehet róla, hogy a legközelebbi táncversenyre benevezzek.

Másnap hajnalban motozó zajt hallok. Mintha fiókokat húzigálnának. Visszafojtott lélegzettel figyelek. Mi ez? A motozás nem szűnik, inkább erősödik. Magamhoz veszem a revolverem és lábujjhegyen besurranok az úriszobába.

— Fel a kezekkel! — harsogom. — Fel a kezekkel, bítang! — És kinyujtom a revolvert, mint Toldi a vendégoldalt.

A motozó szótfogad, kezeit a levegőbe emeli, de ugyanakkor leejti Amália néni arckéjét, a dedikációval együtt. Keret és üveg csörömpölve összetörnek, a kép, sajnos, nem.

— Kezicsókolom, nagyságos úr!... Tessek eltenni a puskát!... — szepegi egy mélyszínezetű bariton. Közelebb lépek és megállapítom, hogy Rozi néni áll az írósasztal mellett, testi valóságának csalhatatlan ismérveivel, az érces dalárdahangot az ő hangszallagjai termelték ki.

Visszabujok az ágyba, de alvásról ezek után természetesen szó sem lehet. A bejárónő ugyanis nemcsak bejár, hanem ki is, közben csapkodja az ajtót, nyikorgatja a kilincset, recsegtegi a parkettót, úgyhogy leghelyesebb lenne ügyes szótoldattal ki- és bejárónőre átkeresztelni, legközelebbi frok is majd ebben az ügyben az akadémiai szótárbizottságnak.

Rozi néni gyors egymásutánban leszedi a képeket, csak a szöveget hagyja fenn, valamint a foltokat, amelyek a fal egykori színét jelzik. Szörnyű, hogy mit csinál a képekkel, még nézni is rossz!... Miután langyos vízzel leblítette, szarvasbőrrel esikorgatja az üvegeket. Azután a rámaáknak esik neki, pemzivel birizsgálja őket, minden zegzúgba, minden mélyedésbe belecsiklandoz, a legapróbb porszemet is kicsalogatva. Majd a képek hátát veszi kezelésbe, tollseprővel, porronggyal és sólyomszemeivel belekémlel a repedésekbe. Makaes következetességgel keres valamit, holott nagyon jól tudja, hogy minden fáradozása meddő marad. A tust, amely most következik, nem cigány húzza, hanem egy ördögös szerkezet köpdösi, amely a hurkatöltőre hasonlít. Az illat, amely a folyadék áraszt, kellemességét tekintve, a mozifecskendők váladékával van egy színvonalon.

Mint jó hadvezér, maga is résztvesz a hadműveletekben és az első sorban küzd, egyszerű közkatonaként. Nagytakarítási egyenruha van rajta, a feje menyecskekendővel bekötve, a kezén lyukas kesztyű, a lábán hócipő. Ejnye, de érdekes, amit csinál!... A bejárónő által lemosott ablaktáblákat öreg újságpapirossal masszírozza, kisebb-nagyobb köröket írva le a gombócokkal. Ezekkel a kabalisztikus mozdulatokkal nyilván az a célja, hogy az üveget megszólaltassa. A hang, az úgynevezett üveg-hang meg is jelenik a szellemidézésre és rögtön el is oszlik az éterben. Mondhatom, pocsék egy hang, eszem ágában sincs leköttázn.

Szívesen olvasgatnék még egy félórás-kát az ágyban, de a hálóban már nincsen számomra hely. A kávé az előszobában iszom meg, a gázórára ülve, mert az asztalt hosszú időre kibérelték a különböző vitrintárgyak.

Rövidesen a lány is beavatkozik. Nagyon érdekes szerepe van. A nagypartvissal vonul be és miközben néhány régi népdalt dúdol a Bartók-féle gyűjteményből, a partvis fejét valami puha, fehér ruhával bekötözi. Mi lehet ez? Borogatás? Nem, semmiestre sem, mert a ruha száraz. Most az áruhába öltöztetett partvissal könnyedén, játékosan végigszalad a falakon. Mire az összes falakat végigsimogatta, a szobában akkora a por, hogy két lépésről se ismerjük fel egymást. Így esik meg, hogy bizalmasan rápaskolok Rozi néni nyakára. Elrettenve kapom vissza a kezem, de már késő. Rozi néni szemérmesen elpirul, pajzánul rám mosolyog és hiába fordulok el tőle tüntetően, álmodozva mossa az ajtókat. Nincs az a mintagyerek, aki az ilyen lemosást bógés nélkül eltűné, az ajtók tűrik. A lemosáshoz mandulaszappant használ, mert a mosószappan leszedi a fényt. Komoly tudomány ez, érteni kell hozzá!

Nagyon rendes kis huzat van, fűfájások öröme, szerencsés esetben a szem is bedagad tőle.

Mivel az előszobaaajtót is kinyitják, a huzat nőttön-nő. Most már a porrongyokat emelgeti. A csillár úgy himbálódzik, mint egy meglódtott hinta, Rozi néni fejkendője sárkányként libeg a levegőben.

Rövid ebédszünet következik. De nemcsak a szünet rövid, hanem az ebéd is. Azt is állva esszük végig. Automatabüffét játszunk.

Lemegyek a kávéházba, de ott sincsen türelmem. Kétségbeesetten járkálok az uccán, kívándorlónak érzem magam, aki elvesztette a régi otthonát és új még nincsen neki.

Mire hazaérek, a képek ismét fent lógnak a helyükön. Mindössze három üveg törött el, a tavalyi öttel szemben. Az arányszám elég kedvező. A brüsszeli- és blondel-rámák letört részecskéi gondosan össze vannak gyűjtve és színültig megtöltik a kenyérkosarat.

Rozi néni és a lány a bútorokat taszigálják. Egyszer a bútorok erősebbek, egyszer ők. „Hó-rukk!” — mondják és úgy oldalba vágják a ruhaszekrényt, hogy csak úgy nyekken. Az elmozdított bútorok mögül mohó igyekezettel szedik ki a piszkot. Nagy purifikátorok. Meggyőződésből? Vagy csak pénzért? Az ő titkuk.

Másnap a kárpitozott bútorokat kínozzák. Hiába, sorsát senki el nem kerülheti!... A porszívó a kiéhezett ember mohóságával veti rá magát a fotelokra és szív és szív, akárcsak egy pióca. Valósággal falja a port,

furcsa gusztus. És hogyan falja, milyen hangosan!... Ilyen lármára a leghírhedtebb csámcsogó se képes. Nincs a lakásnak egyetlen kuckója se, ahova a zaj elől elmenekülhetnék. Mindenhova elkísér. Műhelyben képzelem magam, amelyben zúgnak, zakatolnak a gépek, Isten áldd a tisztes ipart!... Ha a porszívó egy pillanatra abbahagyja az evést, hogy lélegzetet vegyen vagy hogy megtörölje a száját, szinte hiányzik már a csámcsogása.

Ebéd, mint fent.

Desszertként olyan látványosságban van részem, amely egyszerűen feledhetetlen. A munkálatok forrpontra vannak. A szobákban kisebb és nagyobb létrák, falnak támasztva és terpeszállásban, akárcsak egy tűzoltógyakorlaton. A legmagasabbról a bejárónó érett gyümölcsként pottyann alá. Időnként gyanus robaj hallatszik valamelyik sarokból. Hol egy üvegkehely törik el, hol egy hamutartó. A vázák úgy terülnek el, mint a ledöntött kuglibabák. Egy ideig pontosan vezetem a veszteséglistát, papírt vonalozok: gipsz, üveg, porcellán és kerámiarovatokra osztva. De aztán megúnom a könyvelést, túlnagy munkával jár.

— Áldozatok nélkül nincs eredmény! — mondja ő filozófikusan.

A tárgyak bujósokát játszanak. Tapperom a csilláron van, tollszáram a kályhán, ahol a kocsonya szokott hűlni. A székek fejtetten állnak, mint az artisták, a fotelek szerelmenes egymásnak dőlnek.

— A regényem! — kiáltok kétségbeesetten. — Hol van a regényem?

Tűvé teszik a lakást, végre is a spájzban akadnak rá, a kisebbik zsirosbödönön.

Minden eltörik, minden elveszik, de nagy-papa arcképe még a miénk!

És lön este és lön reggel, a harmadik nap.

Megjelenik a sürolóasszony, kefeit dühösen csattogtatva. Undorral nézi a parkettot, „majd ellátom a bajodat!” — mondja a tekintete és rüg egyet a patinán. A sürolóasszony térdenesúszva közlekedik és mezitláb, ahogyan IV. Henrik ment VII. Gergely pápához Canossába. A lány hatalmas vödörben hordja neki a forró lúgos vizet.

— Nem sürolok lúggal! — mondja bosszen. — A lúgtól fekete lesz a padló!

Szódásvizet rendel, meg is kapja. A lúgot elteszik a legközelebbi nagymosáshoz.

— Hol marad az a víz!

Ha négykézláb jár, ha morog is, de nem harap. Rábillenti a forró vizet a parkettra, azután vad gyönyörrel nekimegy a gyökérkefével, sürolja, reszeli, szinte gyalulja a parkettot. Mikor már az egész szobát beutazta a térdein, kinyitja az ajtókat, ablakokat, hogy a jó kis huzat minél előbb kiszíjja a fából a nedvességet.

Amíg az úriban ezek a munkálatok folynak, az odatartozó bútorok hol a könyvtárszobába, hol a hálóba mennek látogatóba, ide is, oda is bekukkantanak, ahova a sors játékos szeszélye hányja őket.

Mikor a padló végre megszáradt, Maris néni rákenni a beeresztőt, de csak vékonyan, spórolósan, ahogyan a pasztát szokás a cipőre. A jóból is megárt a sok.

— Mikor kefélik már? — kérdem türelmetlenül. Már gyermekkoromban is érdekelték a táncmutatványok. — Még mindig nem kezdik?

Legyek szíves, ne kotnyeleskedjek! Azt hiszem, hajókötéltől vannak az idegei? Emlékezzek csak vissza, mi történt tavalyelőtt, amikor a sürgetésemre nedvesen kezdtek hozzá a keféléshez?

— No mi? — kérdem, mert elfelejtettem.

— Mi? Olyan csúnya lett a padló, hogy újra fel kellett sürolni!

Igy hát a táncestély elhalasztódott. Másnap délelőttre. Nem estély lesz, hanem matiné.

Másnap nagy izgalommal várom a táncmutatványt. Kényelmesen hátradőlök a fotelben és megrázom a kis asztalcsevegőt: „Kezdhettek!” Sajnos, semmi művészi élményben nincs részem. Csak apró gyaluló mozdulatokat kapok, Maris néni semmi nehezebb figurát nem tud.

Mikor utolsót rüg a kefével, mintegy vég-szóra megjelenik ő és gyönyörködve nézi a sárguló parkett-táblát.

— Mit szól a színhez, sikerült, mi?

— Ahogy vesszük. Én azt hittem, az idén lila a divat!... — mondom csalódottan.

Nem is figyel a válaszomra, tovább élvezi a padlóját. Festő nézi így az eget vagy az őszi erdőt.

A parkett olyan síkos, hogy koresolyáznai lehetne rajta. De azért nem csatolok koresolyát, hátha anélkül is el tudok esni. Páradozásaimat gyors siker koronázza, pedig olyan aprókat lépdelek, akárcsak egy gésa.

A hatodik napon kicsomagoljuk a szőnyeget. A nizzai vagy grassei virágpiaccon határozottan jobb az illat, mint most a lakásban.

Délután a kárpitos felteszi a függönyöket és ezzel a koronát is a nagy műre. Hat napig dolgoztunk, a hetedikén pihenünk.

— Örül már, hogy vége van, ugy-e?

Nem tudok felelni, mert berekedtem a huzatban.

Ő se duzzad az egészségtől. Bajai: 1. szúrások (a sok hajladozástól); 2. fejfájás (az erős illatoktól); 3. izomláz (a túlerőtétéstől). A keze is tönkrement, hetekig kenegetheti majd, amíg rendbejön. „Szőrnyű!” — mondja a manikűr és szigorúan ráparancsol, hogy kesztyűben aludjék).

A nagy napot, amelyen a munkálatok befejeződtek, az idén is meg fogjuk ünnepegni.

— De hogyan? — kérdi izgatottan.

— Ökörstútéssel! — mondom.

És rögtön le is szaladok a mészárosához.

— Kérek félkiló szép lapockát!... Sütni lesz!

MINDENKIRÓL JÓT MOND

IRTA:
STELLA ADORJÁN

(Hárman a strandon, Péter, a férfi, Olga, a feleség és Tibor, a család régi barátja.)

Péter (szakértő szemmel mustrálja a hölgyeket): Aranyosak ezek az imprimérikók.

Olga: És minden nőnek jól áll a tarka szín!

Lenke (fiatal hölgy arra sétál egy lovaggal, kedvesen köszön): Szervusz, jó reggelt! (Eltávolodik.)

Péter: Aranyos ez a Lenke!

Olga: Gyönyörű feje van!

Tibor: Ki volt mellette a férfi?

Péter: Nem ismered? Dr Kovács Ede Boldizsár. Éppen tegnap nevezték ki cégvezetőnek a Zsiráf gallérgyárnál.

Olga: Nemsokára igazgató lesz. Elragadó csinos nő a felesége, most Velencében tartózkodik.

Tibor (kedvesen): Olga, maga valóságos csoda! Mindenkiről csak jót mond! (Fejest ugrik a vízbe.)

Olga (a lérijének diadalmasan): Hallod? Tibor is észrevette, hogy mindenkiről csak jót mondok! Bizony ez csoda egy nőnél.

Péter (mélységesen hallgat).

Olga: Csak te nem veszed észre az érényemet. Megszoktad, hogy ilyen vagyok... mekköveteled, hogy a feleséged angyal legyen. Valósággal röhögnek rajtam, hogy mindig csak jót mondok a nőkről...

Péter (kötör): Hagyd abba, szívem... Tibor beugratható... naív lélek... engem kevésbé. Jól ismerem a dícséreteidet.

Olga: Mit akarsz ezzel mondani?

Péter: Dícsérsz mindenkit, de óvatosan... Lenke, ez az édes kövér nő kiszáll a habokból, rátapad a trikója, végigméred az alakját és azt mondod: gyönyörű feje van! Ez magyarul azt jelenti, nézzétek, rossz a lába, széles a csipője... no hagyjuk a részleteket...

Olga: Milyen kötekedő vagy!

Péter: Rögtön folytatom. Kovács Ede Boldizsárról megjegyezted, hogy nemsokára igazgató lesz, de nyomban hozzátetted, hogy a felesége elragadóan csinos és most Velencében tartózkodik... Mindenki tudta, hogy a Zsiráf gallérgyár elnök-igazgatója Velencében tárgyalt, tehát nyomban leszögezted,

hogy Kovács Ede Boldizsárt nem a saját érdemeiért nevezték ki cégvezetőnek, hanem önagysága miatt. Mindig ugyanígy beszélsz jót az emberekről.

Olga: Például?

Péter: Például, amikor Marianne-ról megkérdezte Sarolta néni, hogy ajánlhatod-e háziornosnak, azt felelted, hogy remekül teniszszek. A tennisztudományát nem a pályán dícséred, amikor az orvosi prakszistról esik szó. De ez még semmi! Legrémesebbe mondtad tegnap Toncsi kisfiának.

Olga (agresszíven): Azt mondtam, hogy sikerült gyerek és hasonlít az apjához. Toncsi férje boldogan nyugtázta a bókot.

Péter: Sírni szereteti volna. Köztudomású, hogy amikor elvette Toncsit, a gyerek már háromszendős volt és utólag féltékeny Toncsi első férjére. Ha elgondolom, miféle bókokkal képezted el az ismerőseidet, legrégibb vice jut az eszembe...

Olga: Mondd el még egyszer, most mi mindegy!

Péter: Sándor találkozik Péterrel és boldogan meséli: „Ma információt kértek róla! Azt meséltem, hogy rengeteget keresel a hatalmas vagyonod van!” „Nagyon kedves vagy. Ki kért információt?” „Az adóhivatalt!”

Olga: Miután meghallgattam ezt az ösviccet, ezek után légy szíves mondd meg, hogy mit óhajtasz? Azt akarod, hogy én szapuljak mindenkit, akár csak a többi asszony?

Péter: Nono, nem minden asszony olyan. Itt van például Ica, még sohasem hallottam, hogy valakiről rosszat mondott volna. Pedig ő igazán bírálhat másokat... egyik a legszebb asszonyoknak...

Olga (elragadtatással): Ica szépségére alakjára én is csak a legjobbat mondhatom. Neki van Pesten a legtökéletesebb kozmetikus...

Ezer elhunyt — millió könn

Tolnai Világlapja, a Délbáb és a Pár Divat ezer elhunyt biztosítási előfizető nevét közli, legnagyobbreszt feltünteti pontos lakcímüket is. Amelyik előfizető balesetből kifolyóan veszítette életét, annál hozzátartozója 500 pengőt kapott, a többiek pedig a biztosítási kötvényben előírt összeghez jutottak. Egy részük 200 pengő és 200 pengős évjáradékot, vagyis összesen 400 pengőt, más részük, akik rövid ideje voltak biztosítva, 100 pengőt kaptak temetkezési segély címen és külön még 100 pengőről szóló kötelezvényt életjáradék címen.

Hosszúra nyúlna e helyen valamilyen elhunyt nevének leközlése, de szükségtelen is, mert kívánatra a legnagyobb készségűen és bérmentve megküldjük a jegyzéket, amelyen bizonyára rokon vagy ismerős nevével is találkozni fog.

NYÁRI SZERELEM

Vécsey Leó sanzónja

Halk és szelíd jelzőharang
Mosolygó állomáson,
Édes, esengő tiszta hang,
Mi zeng a nyári tájon.
Vérszín, varázson hajnalon
Ott kéklik lenge füstje,
Már zeng s dübörg fájó dalon
A sínek szűz ezüstje :
A szerelem megérkezett !
. . . S a szív eléje esőngetett,
A szívem zengőn esőngetett.

A szív ujjong és énekel
És viharzik a tájék,
Az énekeknek fénye kel
És lángban áll a nyárvég.
Utolsót kong a szívharang,
Megjő a csend sötétje.
A hegy felől sívít a hang,
Borzongva : vége, vége !
A szerelem eserbenhagyott !
. . . S a szív melegje megfagyott,
A szívem esendben megfagyott.

könn

a Pár
előfizeté
tünthe
előfize
t, ann
többi
rt össz
peng
összes
rövide
t kapt
lön m
etjárad
lamenn
kségtel
észség
a jegyz
y ismer

TBÁR

FERFIDIVAT ★ Irja: Lóránd György

Uraim!

Hivatlanul bár, de mégis hivatalosan be-
köszöntött az őszi... A falevelek hősie-
sen igyekeznek megtartani zöld színüket, de ez,
sajnos nem sikerült nekik. A természet örök
törvényei előbbre valók. Lassan kezdenek
hullani az árva, sárgult falevelek...

Elmúlt a nyár, erőtlen a napsugár... Jön
egy csunya őszi eső és elmos mindent...
Esőkabátot kell venni... A burberry raglá-
nok mindig elegánsak. A zöld és drapos-
szürke színek mellé egy új szín is költözött:
a barna. A raglánokat később, úgy október
felé, teveszőrrel bélelve is fogják viselni.
Eső ellen kitűnően véd a ballonkabát, amely
a nyaknál felgombolható, azonkívül nagyon
elegáns és célszerű, mert könnyű. Viszont
éppen ezért, hűvösebb napokon nem hord-
ható. A ballonkabátot nem bélelik, így az
csak a kora őszi viselete.

Általában minden új öltözködési cikk cél-
szerű. Aki ma például télikabátot csináltat,
az nem a fekete, bársonygalléros kabátokra
gondol, hanem egy sötétszürke, vagy sötét-
kék nehézyagú átmeneti kabátra. Termé-
szetesen ezeket a kabátokat a hideg napokra
teveszőrrel bélelik... A kabát fazónja rag-
lánszerű és kétsoros. Alacsonynövésű embe-
reknek azonban az egysoros, dugottgombó-
lású kabátokat ajánljuk.

A télikabátot megspórolhatjuk. Azelőtt kel-
lett egy esőkabát, egy átmeneti kabát és
egy télikabát. Ma elég egy esőraglán és egy
átmeneti kabát. A teveszőrbélést mind a két
kabátba begombolhatjuk. Igaz, hogy a kabát
hamarabb megy tönkre, mert két szezonban
hordják. De az is igaz, hogy gyakrabban
lehet új kabátot csináltatni, mert a télit meg-
spóroltuk. Az aztán megint más lapra tar-
tozik, ha valakinek nincs honnan megspó-
rolni...

A kalapunk barna legyen. Különösen a
négerbarna színű mindenhez megy. Kék,
zöld, szürke, fekete és természetesen barna
ruhához egyformán izléses. Akinek több ka-
lapja is van, annak is kell egy barna. Aki-
nek viszont nincs sok kalapja, annak még
jobban kell egy barna. Kizárólag körül fel-
elől lehajtott formában divatos. Csak a fe-
kete bársonygalléros télikabáthoz nem megy.

A barna kalapokon kívül az őszi nagy di-
vatja a galambszürke kalap, azzal a különb-
séggel, hogy ezeket az úgynevezett pörge
formában is viselik. A felhajtott szél be van
szegve selyemmel. Kizárólag középkorú és
idősebb uraknak áll jól. A kalapok anyaga
nyúlászór...

Mult alkalommal érintettük az őszi ruha
divatszíneit. Négerbarna és kék. A piros
csík tartja magát, sőt megvastagodott. Rit-
kán csíkozott ruhák divatosak. Például na-
gyon elegáns egy barna vagy kék ruha vas-
tag halványpiros csíkozással. A drapésikos
ruhák is divatosak ősszel. A szürke szín is
elterjedt, csakhogy nem csíkos mintákkal,
hanem kockásban. Ezeket az anyagokat már
viselték pár éve, de most újra nagy divat
lesz... Nem egyszerű kockákról van szó,
hanem több egymásba szőtt kockamintáról.
Ezeknek a kockáknak a közepébe újabb
kockaalakú csíkok jönne, kék vagy piros
színből. Az őszi fazónja a kétsoros. Idén az
alacsonyabb növésű, vagy molettebb embe-
rek is hordhatnak kétsoros ruhát, csakhogy
a fazónjuk nem lehet olyan széles és hosszú,
mint a magasnövésű embereké. Ez az első
titok. Másodsor és nem utolsósorban fon-
tos, hogy a derék kissé lejjebb legyen szabva,
mint az valójában van. Ezáltal az alak ma-
gasabbnak tűnik. Az egysoros, háromgombos
ruhák természetesen mindig elegánsak.
Megint divatba fog jönni — de csak télre —

Őszi divat a csokornyakkendő is (Foto: Uja)

DÉLIBÁB

Mélyszürke
fehér csíkos
szövetből ké-
szült kétsoros
öltöny igen
elegáns este
(Foto: Fox)

az egysoros, két- vagy háromgombos szárnyas fazón. Ez főképpen azért lesz ideális, mert ha valaki például elmegy táncolni, akkor nem gombolhatja be a kétsoros kabátját anélkül, hogy melege ne legyen. Viszont mivel a szárnyas fazón divat, maradhat a szárny is és mégis egysoros a zakó. Csakis a délutáni, úgynevezett tearuhákat fogják így készíteni. A zakó válla egyenes, de nem vattával tömik ki, hanem a szabásuk olyan, hogy egyenesebbnek látszódnak. Ezt nem győzzük sohasem eléggé hangsúlyozni. A kabát derékban nincs nagyon sveifolva. A mellény ötgombos és mélyen van kivágva, hogy a nyakkendőből több látszódjon.

Az egyszínű ingek mellett idén nagyon divatos lesz a mintás ing. Mindenféle színű inget lehet viselni, csak az a fontos, hogy jól menjen a ruhához. A mályvaszínű ingek még tartják magukat, de mi azt tanácsoljuk, hogy azokat tessék eltenni jövő tavaszra. Az őszi hangulattal ellenkezik az élénkség. A színek közül ki fog emelkedni a kék, főképp a csíkos. Kéket hordhatunk a barna ruhához is, kék vagy olyan barna nyakkend-

dővel, amiben egy kis kék minta van. A pettyes nyakkendőt újra viselik. A sima is elegáns, de egy új sláger van: a nagykockás nyakkendő. Legdivatosabb színek a kék és a bordó, ritkábban a barna. A kocka színe legtöbbször piros. A szürke nyakkendő úgy látszik azért nem divat, mert nem gazdaságos. Kizárólag szürke ruhákhoz viselhetjük, míg a kéket és a bordót mindenhez. A gallérok rá vannak varrva az ingre és kb. 6-8 cm hosszúak. Divat maradt a lapos húzott gallér, természetesen az ing anyagából.

A barna antiloppcipő igazi őszi divat. A barnát is hordják sötétebb árnyalatokban, különösen fókabőr kombinációval, de legszebb már most ősszel a fekete cipő.

ING SPECIÁLISTA
SCHWARCZ
úridivat különlegességek
Szent István krt 8. Telefon: 12-77-03

A naiva * CSALÁDJA *

IRTA : LENGYEL JÓZSEF

Elvégezte az akadémiát, egy évig Pesten kódorgott, kilineselt az igazgatóknál, udvarolt a rendezőknek, de nem tudott elhelyezkedni. Szívében nagy bánattal, keserű szájjal írta alá vidéki szerződését. Mindenki azt tanácsolta, menjen vidékre, ott lehet tanulni.

Elment tehát vidékre. Tanulni. Nem sokat tanult, de annál többet dolgozott. Nem volt nagy a társulat, s majdnem minden darabban akadt szerepe. Eleinte alig vették észre, de a szezon közepén határozott sikere volt egy reá szabott szerepben. A városban kezdték megismerni, s ha végigment a korzón, jól esően hallotta, hogy a háta mögött összesúgnak az emberek. Év végére már ő volt a társulat kedvence s az igazgató magasabb gázsival szerződtette a következő évre.

Piri büszkén állapította meg, hogy derekas munkát végzett a szezonban, s valóságos sztár lett. A közönség tényleg nagyon megkedvelte, s a jutalomjátékán elarasztozták virággal, ajándékokkal. Mivel erkölcsi élete ellen sem volt semmiféle kifogás, egy pár uricsalád körébe fogadta s így társadalmilag is sikereket ért el.

A második szezon elején megismerkedett egy bankigazgatóval, aki elválhatatlan társa lett. Az úri családok szinte szeretettel ápolták ezt az ismeretséget, de mikor hírül vették, hogy az ügy kezd komolyodni, az igazgató feleségül veszi a kis naivát, s szigorúan elzárokoztak előle, s lassan már a köszönését sem fogadták a hölgyek.

A város mélyen meg volt bántva. Hogy egy bankigazgató udvarol egy színésznőnek, azt szívesen vették, de hogy ez a kis naiva a legjobb férjjelöltet elhalássza az orruk elől, ezt már sértésnek és szemtelenségnek vették és néma büszkeséggel fordultak el tőle.

Tekintettel az ellenséges hangulatra, az esküvőt másutt tartották, s az ifjú pár csak egy hónap múlva költözött be a gyönyörű hatszobás lakásukba. Piri lemondott a színészetéről, s úgy gondolta, hogy csak a férjének és a társaságnak fog élni. Annak a társaságnak, amely ugyan nem fogadta be, de

Piri szerint nem lesz nehéz a férje presztízsével győzni felettük.

De egy hónap múlva érezni kezdte, hogy a társaság mereven elzárkózik előle. Leviziteltek a jobb családoknál, de visszaadni a vizitet mindig csak a férjek jöttek el. A hölgyek közül egyik sem jelent meg nála.

Béla, a férje, mindenféle kifogásokkal próbálta a Piri dühét lecsillapítani, de Piri már tisztán látta, hogy így nem fog érvényesülni a társaságban.

— Béla! — szólt egy napon a férjéhez, — meghívom a mamát pár hétre hozzánk.

— Ahogy akarod drágám — mondta a férje és csak akkor jutott eszébe, hogy a feleségének családja is lehet. Eddig Piri meg sem említette a hozzátartozóit. Biztosan valamilyen kivénült színész, de hát csak jöjjön, társaságba úgysem járnak.

— A mama méltóságos — mondta Piri óvatosan.

— Méltóságos? Jó. Legyen méltóságos, — nyugodott bele Béla. Miért ne legyen a feleségének egy kis öröme.

A méltóságos asszony megérkezett, s az egész város ezen nevetett. Pedig a Piri mamája előkelő megjelenésű, több nyelvet beszélő kellemes hölgy volt, aki remekül öltözködött, s Bélának is tetszett volna, ha arra nem gondol folyton, hogy Piri valahonnan megrendelte ezt a mamát magának és felruházta méltóságos címmel, hogy a város hölgyeit lepipálja.

Piri vendégeket hívott, s csodák csodájára mind eljöttek. Mindenki látni akarta az al méltóságos asszonyt. Piri büszke volt az anyja sikereire, s nem vette észre a háta mögötti gúnyos megjegyzéseket.

De amikor a mama elutazott, a társaság újra visszavonult tőle. Megint magukra maradtak, egyedül sétálgattak, s kezdték unni egymást.

— Béla — szólt egy napon újra a férjéhez, — meghívom a nagymamát pár hétre.

— Nagymamád is van? — csodálkozott Béla.

— Van. Még pedig kegyelmes.

— No, no — mondta Béla szemrehányóan,
— nem lesz az sok ?
— Nem ! — válaszolta Piri sértődötten, —
mert ő tényleg kegyelmes.

*

Megérkezett a nagymama, a kegyelmes,
Hófehérhajú, finom, előkelő dáma, s Béla
oda volt a csodálkozástól, hogy Piri hogy
tud ilyen nőket szerezni a céljaira. Nagy
estélyt adtak a nagymama tiszteletére, s ő
mint egy született hercegnő cerélet tartott,
finoman, szellemesen társalgott, s el is bájolta
volna a város társadalmát, ha hittek volna
Pirinek, s igazának fogadták volna el a
nagymamát.

Nagy sikere volt, de miután elutazott,
újra kezdődött a régi élet. Megint elzárkóztak
előle, s megint csak sétálhattak egyedül, ami
bizony elég unalmas volt. Piri végre is meg-
untta ezt az állapotot — biztató sorokat is
kapott egy pesti igazgatótól, — szépen meg-
kérte Bélát, hogy váljanak el, ő visszamegy
a színpadra. El is váltak, s Piri — a város
hölgyeinek öröme — otthagyta az urát s
pesti színésznő lett.

*

Béla egy év múlva Pesten járt, s mikor
hazajött, a hölgyek kíváncsian kérdezték,
hogyan van a volt feleségével.

— Voltam nála. Jól van. Szépen halad
előre.

— És a méltóságos mama ? És a kegyel-
mes nagymama ? — gúnyolódtak.

— Köszönöm, jól vannak ők is. Most már
együtt laknak.

— Na — sértődött meg egy kövér hölgy, —
minket akar bolonddá tenni ? Az ál-méltó-
sága és az ál-kegyelmessel ?

— Kedves asszonyom — mondta Béla kis
keserűséggel, — jól fogódzon meg, mert a
mama, de még a nagymama is igazi !

— A címük is ?

— Az is. Én sem akartam hinni. Utána-
jártam a dolognak, s kiderült, hogy a nagy-
mama férje nagykövet volt, a mamáé pedig
miniszteri tanácsos . . .

— Nem értem — hebegte a kövér hölgy

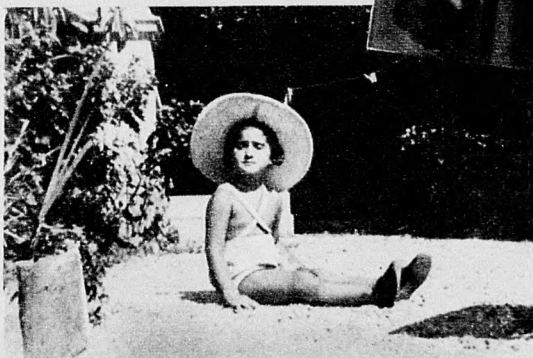
— Piri eleinte nem akart hencegni velük,
s később, mikor szükségből magához hívta
őket, hogy társadalmilag érvényesülhessen,
akkor már senki se hitt neki. Még én sem ! —
söhajította Béla.

DÉLIBÁB EGYVELEG

Az östehetségek
kiállításán nagy
sikert arattak
Süli András föld-
műves festő új
képei

A Délibábot
nyaralásából üd-
vözlő Ági
(Amatőr felv.)

A kis Zsembera
Magdi táncával
nagy sikert ara-
tott egy előadá-
son (Foto Elite)

DÉLIBÁB

NAGY JELENET

Irta: BARABÁS PÁL

A történet színhelye egy szoba, pamlaggal és fróasztallal. Mindebből a függöny felmenetekor mitsem látni. A színpadról áramló minden világosság egy kis villamos zseb-lámpa imbolygó fénye, ami ott repked az fróasztal fiókjai körül. Halk motosz. Egy könyv a földre esik. A fény ijedten kialszik. Kis csend. Aztán a fény ismét remegni kezd. Lázás és gyors kutatás, kulcs zörög, fiók nyílik, papírok zizegnek. Egy nő nehezen kiszabaduló sóhaja száll végig a szobán. Ekkor hirtelen egy ajtó nyílik s pillanat alatt pompás világosságot önt a csillár.

A nő (kiejti kezéből a lámpát, fakó arccal hátralép és ijedt szemekkel mered a férfira).

A férfi (aki bejött, leveszi lassan kezét a villanykapcsolóról, előrelép. A két emberen látszik, hogy ismerik egymást. Gúnynyal): Jó estét, asszonyom. Csak nem tört be ide hozzám?

A nő (már nincs úgy megijedve): Árpád!

A férfi: Ejnye! Felfeszítette a fiókomat. De mivel maga tette, nem is csodálom. (Erős hangsúllyal.) Azok után...

A nő: Árpád, az Istenért...

A férfi (ráfordítja az ajtóra a kulcsot és zsebvágja).

A nő: Mit akar csinálni? Miért zárja be az ajtót?

A férfi (nem is néz a nőre, felveszi a telefonkagylót): Halló... halló...!

A nő: Árpád...!

A férfi (a telefonba): A főkapitányságot kérem.

A nő (majdnem felsikít): Csak nem akar feljelteni? Engem? Engem? Mondja!

A férfi (a telefonba): Halló! Főkapitányság? Ki az ügyeletes ma a bűnügyi osztályon? Kérem. Igen, várok.

A nő (az ajtóhoz akar futni, de a férfi idejében eléje áll): Árpád! Meg tudja ezt tenni velem? A rendőrségre akar juttatni, mint egy utolsó...

A férfi: Betöröt. (A telefonba.) Halló! Halló! (Más hangon.) Te vagy az, öregem? Szervusz. Csak azért hívtalak fel, hogy ma este ne várjatok. Ments ki a többiek előtt is. Közbejött valami, kérlek. Mi? Ki az a közbejött valami? (A nőre néz.) Valaki. Igen. Én is sajnálom, hogy... Szervusz. (Letészi a kagylót.)

A nő (halkan): Köszönöm...

A férfi: Sose köszönje. Azt hiszem, hogy maga ma este még könyörögni fog,

hogy inkább adjam át a rendőrségnek. (Nyersen.) Mit kerestett itt?!

A nő: A leveleimet.

A férfi: Hogy jött be ide?

A nő: A régi kulcsommal.

A férfi: Először is... adja csak ide a kulcsot.

A nő (egy székéről felveszi kézitáskáját, kikotorja a kulcsot, átadja).

A férfi: A leveleit akarta, persze... a leveleket, amiket nekem írt. Olyan kedves emlékek ezek magának?

A nő: Árpád. Hiszen tudja, miről van szó. Arról, hogy ne az én hibámból mondják ki a válást...

A férfi: És a bizonyítékokat el akarta tőlem lopni! Nem, drágám. A válást a maga hibájából fogják kimondani, nyugodjon meg. Ennyivel tartozik nekem, akinek hazudott, akit megcsalt s akit most meg is akart lopni. De nem lehet, kedvesem. Én azokat a leveleket a bíróság elé viszem. Én nem szégyenlem, hogy felszarvazott férj vagyok...

A nő: Vagyis... nem adja vissza a leveleket.

A férfi: Kár minden szóért.

A nő: Ez a végső elhatározása.

A férfi: Ez. És hiába néz rám ilyen gyűlölettel, nem törődöm vele. (Elfordul a nő felé.)

A nő: Akkor... (lemondólag lehajtja a fejét. Az fróasztalnál áll, az egyik nyitott fiókba pillant, kitágul a szeme, benyúl a fiókba és kivesz egy revolvvert.) Árpád!

A férfi (megfordul s meglátja a revolvvert): Irma! Mit csinál?!

A nő (a férfinak szegezi a revolvvert): Gyorsan adja ide a leveleket, különben...

A férfi: Különben?

A nő (kiáltva): Különben lelövöm! Nehogy egy pillanatig azt higgye, hogy nem merem! Sejtheti, hogy nekem most... ha erre a lépésre szántam rá magamat, minden mindegy! (Hosszú csend. Mind a ketten némán állnak.)

A férfi (az asztalhoz lép, kulcsot húz elő a zsebéből, beilleszti az egyik fiók zárjába, aztán a nőre néz).

A nő: Gyorsan! Kérem a leveleket!

A férfi (pillanatnyi daccal): És ha nem?

A nő: Akkor elsütöm ezt a revolvvert... de ne akarja! Ne akarjon próbára tenni, hogy van-e bátorságom hozzá! Ne

CIÁNOZ garanciával MEZEY VACUUM

engedélyes vegyész-mérnöki vállalat. Budapest,
VI, Jókai tér 9. Telefon: I-130-95. Művészi fal-
radírozás. Szakszerű lakástakarítás

akarja, hogy a saját revolverével lő-
jem le!

A férfi (villámgyorsan becsukja a fiókot, kirántja belőle a kulcsot): Ez az én revolverem?

A nő: Miért?

A férfi: Innen vette ki a fiókból?

A nő: Igen... és ha nem adja a leveleket...

A férfi: De mennyire nem adom! Azt hittem, hogy ezt a revolvvert magával hozta...

A nő: Tessék?

A férfi: Jól sejti. Nincs megtöltve. (Gúnyosan nézi a nőt. Hosszú csend.)

A nő (leteszi a revolvvert).

A férfi (diadallal nézi, aztán egészen közel lép hozzá, a nő hátrál, a férfi követi a falig).

A nő (legyőzve): Engedjen... hadd menjek... tegye tönkre az életemet...

A férfi (gyorsan): Akarja vissza a leveleket?

A nő: Mit kínoz ilyen kérdésekkel?

A férfi: Mert visszaadom, ha maga is akarja. Csak éppen...

A nő: Csak éppen?...

A férfi: Csak éppen itt kell maradnia. (A nő nem felel.) Akkor visszarakom egy levelet... Aztán újra eljön... (A nő nem felel.) Ezzel kell megfizetnie azt, hogy a házasságunk utolsó két hónapjában bezárta az ajtaját...

A nő (hirtelen): És mit gondol, miért?...

A férfi (hátrál): Talán csak nem útált?

A nő: Ha éppen tudni akarja, most megmondom, igenis útáltam!...

A férfi (flegmán): Hát... legalább a boldog családi tűzhely mellett útálják az embert... nem igaz?

A nő: És ezért útáltam... ezért, mert mindig ilyen hideg és gúnyos volt... és úgy bánt velem, mintha az uccáról szedett volna fel...

A férfi: Én?

A nő: Igenis maga! Maga, aki sohasem törődött azzal, hogy mit érzek. Maga, aki ha ajándékot vett, természetesnek találta, hogy lázasabb legyek... mi az, hogy természetesnek találta? Rámszólt, hogy: „Egy kicsit melegebb lenne talán!” Eh!... Engedjen haza.

A férfi (nézi, nem felel).

A nő (a táskája után nyúl, indulni szeretne).

A férfi (szótagolva): Nem megy haza!

A nő: Miért nem?

A férfi: Mert én úgy akarom.

A nő: Miért akarja?

A férfi: Mert én vagyok a férfi... és én úgy akarom, hogy maga most itt maradjon, hogy engedelmes legyen... és reggel majd kapni fog egy levelet...

A nő (lassan, fokozatosan tűzbe jön. Most még csak halkán beszél): Én? Én? Hát azt hiszi, hogy itt tudnék maradni? Hát van magának sejteime arról, hogy hogy lehet ilyenért egy férfitől irtózni? hogy hogy lehet ilyenért egy férfitől irtózni, ha az a férfi maga? Ostoba... ostoba... hogy nem vette észre, hogy már a második hónapban... s ha volt is lelkiismeretfurdalásom... most már tudom, hogy jól tettem! Jól tettem!

A férfi (dühösen és rekedten): Hallgasson!

A nő: Nem hallgatok! Tudja mit bánok? Azt, hogy úgy vigyáztam a látszatra, hogy nem tettem nevetségessé!...

A férfi (karon ragadja a nőt): Elég, mert nem tudom, mit csinálok magával!

A nő: Engedjen... ne érjen hozzám! Birkózik? Nem csodálom, hiszen maga az erősebb! (Feltartóztathatatlanul ömlik belőle, sziszegve és forrva.) Ó, ha tudná, mennyire gyűlölöm magát, mennyire sajnállok minden napot, minden órát, minden percet, amit maga mellett töltöttem...

A férfi (megrázza a nőt, aki hátradől a rohamtól a pamlagra, úgyhogy a felső testét az íróasztal eltakarja.) Hallgasson!

A nő (hisztérikusan): Most maradjak itt, mi? Hogy reggel egy fanyar és gúnyos mosollyal útnak bocsásson. Na! Fáj! Engedjen el... (Már valami örület beszél belőle, emelt hangon.) Engedjen... és ne hajoljon közel hozzám... mert megszúr az agancsaival!

A férfi (felhördül, még jobban leszorítja a nőt. Keze a nő torkán van, de nem látni, csak sejteni): Te... aljas!

A nő: Engedjen el! Mit csinál? Megőrült? (Felsikolt, de nem hangosan, aztán elfuldavva, halkán.) Ár-pád... ne... ma... maga... (Egy nagy lélegzés.)

(Kis ideig marad a férfi a nőre ráhajolva. Aztán felegyenesedik. Arcán rémület ül, a marka görcsösen összeszorul, sokáig áll maga elé meredve, némán. Remegő kezekkel nyúl a telefonhoz... kétszer is fel akarja venni a kagylót, de a tenyere nem akar kinyílni. Ekkor észreveszi, hogy):

A nő (lába megrándul egyszer, kétszer, aztán a keze lecsúszik a térdéhez és megvakarja).

A férfi (arcán rettenetes düh kél, kezével az asztalra csap és „privát” hangon a nőre ordít): Mit rúgsz? Mit rúgsz?

A nő (ijedten felül, természetes hangon): Utolsót rúgok.

A férfi: Olga! Meg vagy te örülve? Most rúgsz utolsót?

A nő: Minden hullá rúg egy utolsót, ha éppen tudni akarod.

A férfi: De nem: miután hull, hanem: mielőtt hull. Egy perccel azelőtt, mielőtt hull. És különben is... már nagyon az idegeimre megy, hogy huszadszor próbáljuk ezt a jelenetet és még mindig nem megy simán. Még mindig csinálsz valamit, ami miatt félbe kell szakítani a próbát. Ünöm már, Olga, ünöm már!

A nő (utánozza): Hát még én, Iván, hát még én! Tudod jól, hogy nem szívesen játszom ezt a szerepet. Nem érvényesül benne a lábam. (Felkel a pamlagról.) Nem is lesz siker, én mondom. Mondd, nem lehetne úgy... hogy a veszekedés közben letéped rólam a ruhát... és aztán itt fojtasz meg elől, a rivaldánál. Képzeld... letépnéd a ruhámat... a lábamon nem lenne harisnya... aztán derékszögben hátranyomnál... aztán jönne a megfojtás... és én elnyúlnék úgy... mi?

A férfi (a fejéhez kap): Elég! Elég! Te izgató hull, te! Tudod te, hogy miért nem

Fontos figyelmeztetés!

Mintegy három héttel ezelőtt az egyik nagyobb vidéki városban két biztosítási előfizető meghalt. A biztosító-társaság a beküldött orvosi bizonyítvány alapján kétséget kizáró módon megállapította, hogy két hónappal előbb, amikor megrendelték a lapot, már mindkét előfizető súlyos beteg volt. Az egyik előrehaladott tüdővészben, a másik háterincsorvadásban szenvedett. A hozzátartozók ezt a lényeges körülményt elhallgatták. Miután az orvosi bizonyítványból ez kitudott, a biztosító-társaság joggal tagadta meg az összeg kifizetését annál is inkább, mert a hozzátartozók ismerték a beteg súlyos állapotát és körmönfont módon akarták megkárosítani a biztosítót.

Minden jogos igényt az esedékesség időpontjában azonnal és készségesen kielégítnek. Bizonyítja ezt az a tény is, hogy több mint ezer elhunyt előfizető hozzátartozója kapott eddig temetkezési segélyt és egész tömeg elhunyt előfizető hozzátartozója kapott 500 pengőt, mert a biztosított balesetből kifolyóan vesztette életét. Tehát mindenki megkapja a biztosítási összeget, aki szabályszerűen jár el.

Mindezt pedig példátlanul olcsón szerezheti meg bárki, aki gondol a családjára jövőjére. Egy fillért fizet csak naponta azért, hogy a biztosítás nyugalommal hajthatja álomra a fejét. Egész Európában aligha találja párját olyan vállalatnak, amely napl 1 fillérért biztosítaná ügyfeleit nemcsak baleset, hanem elhalálozás esetére is.

Páratlan a maga nemében, amit a Délibáb nyújt.

Aki hetenként átveszi a lakására szállított Délibábot 26 fillérért, az baleset ellen 500 pengőre van biztosítva, természetesen halál esetén pedig 400 pengőig terjedő temetkezési segélyt és évjáradékot kap.

fojtalak meg elől és miért dugom az egész megfojtást a pamlag mögé? Hogy a közönség ne lássa, milyen pocékul halsz meg. Te azt hiszed, hogy az egy meghalás, amit te csinálsz? Az egy kellemes végelgyengülés, fiam. Olyan rosszul játszol, fiam, hogy kedvem volna egy kicsit igazán beléd fojtani a szusz, hogy lásd, milyen az, amikor megfojtanak valakit.

A nő (felpaprikázva): Azt mondod, hogy én rosszul játszom? Iván!

A férfi: Jól hallád, Olga.

A nő: Hát azt hiszed, hogy te jól játszol? Hát azt hiszed, hogy így viselkedik egy férfi, akit megcsal a nője?

A férfi: Nem a nője, hanem a felesége. Vannak még nők, akiket feleségül is lehet venni.

A nő (jól megnyomva): A színpadon vannak.

A férfi: Ez célzás arra, hogy nem vettelek feleségül?

A nő: Célzás, ha éppen tudni akarod.

A férfi: Hát hiába célzol, én úgysem engedem magamat eltalálni. Szóval: nem így viselkedik egy férfi, akit megcsal a nője.

A nő: Nem a nője, hanem a felesége. Vannak férfiak, akik el is veszik a nőt.

A férfi: Ebben a szobában nincsenek olyan férfiak! De hogyha szabad kérdeznem: hogy viselkedik hát az a férfi, akit megcsal... a... akit megcsalnak?

A nő: Mindenhogy, csak úgy nem, ahogy te.

A férfi: Mégis... hogy?

A nő: Máskép. Egy férfi ilyenkor rúg, harap, megrázza a nőt és letépi a ruháját, hogy lássék a lába és leteperi...

A férfi: Pardon... te összetévesztetted a gyilkosságot a... a leteperéssel. De különben is, aki ezt a marha szöveget jobban játssza el, mint én, az akassa fel magát! Ilyen szövegeket játszatnak az emberrel. Hát előadnák ezt, ha nem lenne befolyása a szerzőnek?

A nő: Hát befolyásos ember? Az a nyápic? Hol?

A férfi: Szeretett direktorunk szerelménél.

A nő: Hogy én ezt nem is tudtam! És a diri tudja?

A férfi: Persze, hogy tudja.

A nő: És mégis előadja a darabot?

A férfi: Éppen azért adja elő! Mert szív-szerelem csak egy olyan férfi lehet, akinek nincsen pénze. Az öreg arra számít, hogy a darab beüt, a fiatalembernek pénze lesz s erre a nő kirúgja. S az alatt a két hét alatt, amíg a nő talál egy újabb szerelmet, ő lesz addig egyedül a birtokon belül. De én úgy látom, hogy az öreg úgy le fog égni evvel a darab-bal, hogy elmehet ő is szív-szerelemnek.

A nő: Én is úgy látom. Egy olyan darab, amiben nem lehet látni a lábamat...

A férfi: Te! Ne emlegesd folyton a lábaidat!

A nő: Úgy beszélsz, mintha nem is a lábamba szeretnél volna bele.

A férfi: Hát a fejedbe nehéz is lett volna beleszeretni.

A nő: Ez céltás?

A férfi: Igen.

A nő: És mire, ha szabad kérdeznem?

A férfi: Arra, ami hiányzik a fejedből.

A nő: Ez sértés, mi?

A férfi: Na hallod!

A nő: Mégpedig oknélküli, mert én most nem bántottalak. Ha azt mondom, hogy tehetségtelen vagy és te erre megsértesz, rendben van. Ha azt mondom, hogy ripacs vagy és te erre pofonütsz, rendben van. De semmit sem szólok és te legyalázol... hát ez disznóság! Te tehetségtelen ripacs!

A férfi: Ez sértés?

A nő: Vérig.

A férfi: Hát idehallgas, életem egyetlen szerelme. Ha most ezt rögtön vissza nem vonod és bocsánatot nem kérsz... hát én ki fogom jelenteni, hogy ezt a szerepet nem játszom el veled. Érted? Úgyis csak azért tartanak téged a színháznál, mert tudják, hogy hozzám tartozol. És minden szerepért, amit kapsz, véres csatákat kell vívnom. Hát most... vagy fuccs a szerep... vagy kézsókra járulsz elém.

A nő: Szóval fenyegetsz. Hát tudod mit? Nem is játszom el ezt a szerepet. És tudod mit, a színházat is otthagynom. Kapok én még szerződést, ne félj.

A férfi: Ugyan. Csak nem akarsz a Ligetbe szerződni, drágám?

A nő: A Ligetbe? Hát idenézz! (Táskájából egy levelet ránt ki.) Látod, mi ez? Ez egy levél. Tudod ki írta? Zergefi.

A férfi: Te azzal a vén hülyével levelezel?

A nő: Először is nem vén, mert két évvel fiatalabb, mint te. Másodszor is nem hülye, mert egy férfi, akivel én szóba állok, nem lehet hülye.

A férfi (nyel egyet): Nos és mit ír hazánk legesuklóbb hősszerelmese?

A nő: Ajánlatot tesz, ha éppen tudni akarsz. Most egy darabot fognak játszani és nekem egy trikós szerepem lenne benne.

A férfi (hirtelen odalép): Mutasd csak azt a levelet!

A nő (kinyitja a táskát, kiveszi a levelet): Tessék.

A férfi (meglát a táskában egy másik levelet): Vagy inkább azt a másikat! Hadd lássam, miféle levelet tartogatsz te itt, amiket nem mutatsz! (És benyúl a táskába, olyan gyorsan, hogy a nő nem tudja elkapni a táskát, csak összeszorítja a zárat a táskát két szélén úgy, hogy a férfi ne tudja kivenni a kezét.)

A nő: Nincs nálam semmiféle levél. Itt van ez. Zergefi írta.

A férfi: Egy másik levél van itt a táskában.

A nő: Nincs ott semmiféle másik levél.

A férfi: Ne hazudj, hiszen itt van a kezemen.

A nő: Az nem levél.

A férfi: Hadd nézzem meg, hogy mi.

A nő: Nem nézed meg!

A férfi: Szóval mégis levél.

A nő: Vedd ki a kezedet a táskából.

A férfi: Engedd, akkor kiveszem.

A nő: Hogyne, hogy megnézd a levelet.

A férfi: Tehát mégis van levél.

A nő: Van.

A férfi: Ki írta?

A nő: Én.

A férfi: Kinek?

A nő: Zergefinek.

A férfi: Hát ezt a levelet megnézem, ha addig élek is.

A nő: Nem nézed meg.

A férfi: És miért nem?

A nő: Mert nem akarom!

A férfi: Olga!

A nő: Iván!

A férfi: Idehallgass, ragyogó aranyhalam. A kezem benn van a táskában. Te összeszorítod a táská száját, hogy ne tudjam kivenni a levelet. De addig a kezemet is bezárva tartod itt! Ha kiengeded a kezemet, kiveszem a levelet is. Itéletnapig pedig mégsem állhatunk itt... De jó lesz, ha egy kicsit enyhébben szorítod a csuklómat.

A nő: Hogyne, hogy kirántsd a levelet.

A férfi: Úgy látom, hosszabb ideig akarsz bilincsben tartani. Ülünk le addig, jó. (A férfi keze a táskában, a nő a táská széleit két kézzel szorítja össze s így mennek a pamlaghoz. Leülnek.)

A nő: Te! Esküdj meg, hogy nem veszed ki a levelet és én kiengedem a kezéd.

A férfi: Majd bolond leszek. (Mellényzseb-

GUMI!

Autógumi, használt állapotban, 17 db különböző nagyságú és márkájú kapható. Egy része apróbb javítással kitűnően felhasználható. Különként 90 fillér. Egy-egy normál köpeny súlya 10–12 kg. Megtekinthető a **DÉLIBÁB** kiadóhivatalában bármely munkanapon. Részletes felvilágosítással a portás szolgál.

- ből cigarettát tesz a szájába.) Add ide a gyufát, ott van az asztalon.
- A nő** (egyik kezével nyúl is, de ezzel elengedte a táskát, vissza is kapja a kezét, de a férfi már kirántotta a levelet): Add vissza a levelemet! Rögtön add vissza a levelemet! Úriember nem olvassa el más levelét.
- A férfi**: Nem vagyok úriember.
- A nő**: De úriember vagy, esküszöm, hogy úriember vagy, csak add vissza a levelemet! (Kapkod a levél után, a férfi kénytelen a magasba tartani, hogy a nő el ne érje.) Komolyan, Iván, add vissza, rögtön összetépem, ha visszaadod, nem küldöm el, ha visszaadod.
- A férfi** (nagyot kiált): Nem adom vissza! El akarom olvasni! Érted? Tudni akarom, hogy mit írtál az udvarlónak, érted? Tudni akarom!
- A nő**: Nem az udvarlóm és add vissza a levelet.
- A férfi**: Nem adom! (Karjával ellöki a nőt.) Ott maradj!
- A nő**: Hát képes vagy rá... elolvasni egy másnak írt levelet?
- A férfi**: Mit szólsz hozzá.
- A nő**: Hát jó. (Ledől a pamlagra.)
- A férfi** (pillanatig nézi a nőt és feltépi a levelet. Ebben a pillanatban, mint a villám)
- A nő**: (felpattan, kikapja a férfi kezéből a levelet, a falhoz fut s kezét a levéllel a háta mögé rejti.)
- A férfi** (nem fut utána): Olga! Remélem elég lesz egyszer mondanom: add vissza a levelet.
- A nő**: Nem adom. (Tépi a levelet a háta mögött.)
- A férfi**: Olga! Ne őrijs meg! És össze ne merd tépni! Te! (A revolvert felemeli az íróasztalról és a nőre fogja.)
- A nő** (felsikíft): Iván! Bolond vagy?
- A férfi**: Vigyázz! Tudod, hogy ez az én saját revolverem és meg van töltve. Hat golyó van benne! Vigyázz!
- A nő** (szűkül a falnál): Iván... tedd le azt a revolvert... kérlek...
- A férfi**: Ide a levelet.
- A nő**: Nem!
- A férfi**: Hármat számolok! Ha nem adod ide... vigyázz! Egy... kettő... (A revolvert a számolásnál lóbálja egyszer, kétszer... amikor a kettőt mondja, a fegyver elsül.)
- A nő** (kis sikollyal és egy alig hallható sóhajjal a pamlagra hull.)
- A férfi** (döbbenet és megmeredve áll. Tág szemekkel néz... egy pillanatra megnyílik az arca. Élénken): Olga... Ne viccelj, Olga... óriási voltál... nagy-szerűen haltál meg... a közönség tombolni fog... (bizonytalanul) ha így halsz meg... Olga! (A nő nem mozdul. A férfi arcát rettenetes aggodalom árasztja el. A revolver kihull a kezéből. A nőhöz rohan.) Olga! Nem akartam!... Isten bizony, nem akartam!... Véletlen volt... (Megrázza a nőt.) Olga! Olga! Ol-ga!

- (Kétségbeesetten áll... elfordul a nőtől... melle az izgalomtól majd szétrobban... néhány tétova mozdulat. A telefon megszólal és szabályos időközökben elkezd csengetni. Brrr, brrr. A férfi nem hallja. A revolvert felveszi a földről. Brrr, brrr. Forgatja, nézi, iszonyodva leteszi az asztalra. Brrr, brrr.)
- A nő** (felül a pamlagon és figyel a telefont, meg a férfit): Béla! Szól a telefon!
- A férfi** (mint akibe villám üt, megrázkódik, kábult arccal néz a nőre): Mi? Mi?
- A nő**: Szól a telefon. Vedd fel a kagylót. Biztosan a vacsora miatt telefonálnak. A telefon elhallgat.) Látod, megúnták a várást, letették a kagylót.
- A férfi** (irtózatossal dühvel robban ki): Olga!!! Hát ez rettenetes veled! En a játék, a művészet szent lázában se nem látok, se nem hallok, nem hallok a telefont, úgy át vagyok szellemülve... és akkor te, aki meghaltál, felülsz, hogy: szól a telefon. Hát hadd szóljon, a kutyateremtésit neki! Ebbe bele lehet örülni! Nem elég, hogy még a bemutató előtti napon a lakásomon is ezt a marhaságot vagyok kénytelen próbálni?? Nem csoda, ha megbuknak a színházak, ha ilyen bárgyú darabokat adnak! Csak egy paralitikus hülyének juthat az eszébe, hogy egy ilyen darabot írjon (ezt nagyon lassan, érthetően, szótagolva, szüneteket tartva mondja), ami arról szól, hogy egy színész és színésznő otthon egy olyan darabot próbálnak, ami arról szól, hogy egy színész és színésznő otthon egy darabot próbálnak... s ördög vigye el! És amikor végre egyszer egészen simán eljutunk a végére... amikor már csak egy perc és vége a darabnak, akkor te felülsz, hogy: szól a telefon. Hát hadd szóljon az a büdös telefon, az a dolga! Csak te ne szólj, hanem feküdj ott meghalva és várd a végzót! Olyan éhes vagyok, hogy már tátogok és ilyesmikkel kell töltenem az időt. Rémes! Rémes!!
- A nő**: Jól van, visszafekszek, csak hallgass! (Visszafekszik.)
- A férfi**: Nahát! Hol is hagytuk el? A revolver már az asztalon van. Igen. (Az arca újra felveszi a kétségbeesés, az ijedtség és a megdöbbenés vonalait... megtöri homlokát... és sápadtan nézi a homlokától verejtékesé vált ujjait. Hosszú, idegölő csend... s maga elé sújja.) Gyilkos... vagyok... (Miután eddig tartott a darab, pillanat alatt visszaváltozik az arca. Természetes hangon.) Füg-göny! (S már veszi is a kalapját.) Gyérünk vacsorázni.
- A nő**: Kész vagy?
- A férfi**: Kész, csak ugorj már. (Felöltöjtét magára kapja.) Olga, siess, siess!
- A nő**: Sietek, no. (Fejébe csapja sapkáját, a férfi felsegíti rá a kabátját.) Hű, de éhes vagyok!

(Gyors függöny.)

TERKA

DOLGOZNI AKAR

REGÉNY—IRTA:

ego

Kálmán Béla bankigazgató özvegyének idősebbik lánya, Lici, elkényeztetett, modern lány, Terka pedig a fogynakirával nem törődő, dolgozó nők típusából való, szenvedélyes és szakképzett kertész. Terka, akiről kollégái nem tudják, hogy gazdag lány, megismerkedik egy szimpatikus intézővel, Moldoványi Gáborral. Huga lársasága Kádár szobrász, Agyagos író, Lotár férfiszbó és Norfolk Pircsi körében Terka nem érzi jól magát. Egy szép napon Moldoványi állást kínál fel a leánynak Récegy grófék birtokán, ahol maga is dolgozik. Terka elfoglalja az állást Béréspusztán. Estéknél gyakran sétálnak együtt az intézővel.

Elegáns, karcsú szép asszony volt a grófné, de most, hogy Terka meglátta a férjét, rögtön megértette, hogy ezek nem élhetnek valami jó házasságban. Mind a kettő hideg ember volt, egy kis jóság, melegség nem volt a tekintetükben. Únott ember volt a gróf és Terka jól ismerte az únott férfiaknak ezt a türelmetlen, elégedetlen tekintetét. Így nézett az ő apja is, ha nem bírta el felesége jóhiszemű, mindig megismétlődő történeteit. De az ő anyja gyönyörű, jószívű, meleg asszony volt, aki nagy tisztelettel és hálával nézett fel az urára, míg a grófné maga is únott volt, fölényes és gúnyos az ura társaságában. Ha szótlanul elsétáltak a gyümölcsös mellett, amelyben Terka a munkásnőivel dolgozott: az ember könnyen megláthatta, hogy ezek nem mulatnak egymással.

Azelőtt ő nem vette észre az ilyesmit. De most érzékeny volt, nyugtalan és szigorú szemmel nézte az életet. Hiába volt este kutyafaradt; ha ledőlt a rossz dívánra, nem aludt el rögtön, mélyen, mint az első hetekben. Gondolkozott...

Amikor elmúlt az aratás minden izgalma és az aratóünnepen is szerencsésen tőlestek,

Moldoványi megint barátságosan közeledett Terkához. Azt mondta, hogy őszre nagy barackos telepítését határozta el a gróf és ő nagyon örül, hogy akkor majd együtt dolgozhat Terkával...

— Nem tudom itt lehetek-e ősszel — mondta a leány dacosan.

— Neem? Ugyan miért nem akar itt lenni? — kérdezte Moldoványi meglepődve. — Talán valami más állásra van kilátása? Hallom, sok levele érkezik, még külföldről is. Pénzt is kapott a multkor... No látja, itt az ember mindent tud...

— Igen. Itt az ember mindent tud — mondta Terka dühösen. — Menjünk vissza, dolgom van otthon. Levelet akarok írni.

— Kinek ír levelet? — kérdezte a férfi, akit nagyon mulattatott Terka haragja. — Nem mondja meg? No jó, majd úgys meg tudom. Nem ismeri a mi postánkat, Terka...

— Sajnos, én itt már mindent kiismertem, Mindent és mindenkit — mondta Terka.

— Engem is?

— Magát is. Először is magát...

— Na, ne mondja! — nevetett a férfi. Aztán megállt és komolyan nézett a leányra. — Maga féltékeny, kislány?

— De kérem, mi jut eszébe! — méltatlankodott Terka. — Kire lennék féltékeny? És kit féltsek? Igazán nem értem, hogy mit mond...

Csaknem sírt dühében.

— Nono, nem vagyunk Pesten. Itt nem lehet affektálni, ezt jegyezze meg magának, Terka. Itt őszintének kell lenni. Ennek az egész falusi életnek nincs más szépsége, mint az őszinteség és a munka. Amint hiány van az egyikben vagy a másikban, akkor már elromlott a gépezet. Akik itt falun akarnak élni és akik itt falun boldogak akarnak lenni, azoknak az őszinteségben kell trenfrozni magukat...

Terka lehajtotta a fejét. Most szégyenlette magát Moldoványi előtt. Ő nem volt őszinte

Amikor Emmi asszony a reggelit az asztalra tette, azon levelet és pénzt talált

hozzá egyetlen percig sem. Megérdemli a sorsát... Különb: miféle sorsot érdemel ő meg, miről van szó tulajdonképpen... Még késő este is ezzel a toladó kérdéssel viaskodott, ezt kergette el magától. Hiába, nem akart őszinte lenni, saját magával szemben sem!

Bérespusztán mingyárt mindent tudnak az emberek. Másnap a grófné lovaglás közben így szólt a főintézőhöz:

— Csinos kislány ez a Terka. Nekem most sokkal jobban tetszik, mint mikor idejött. Kár, hogy olyan szegény kis proli.

— Miért gondolja ezt róla a kegyelmes asszony? — kérdezte meglepődve és megbántva Moldoványi.

— Csak úgy... Jó szemem van. Nincs egyetlen jó ruhája sem. Amije van, azt is ócskán szerezhetette meg, mert jól varrott dolgokat visel és a cipői is rendes helyen készültek újkorukban. De nehézkes és igénytelen ez a kis nő. Ha csak egy percig is gondol arra, Moldoványi, hogy feleségül veszi, akkor ezt verje ki a fejéből... Maga kultúrember, magának dáma kell feleségül... Átmenetileg, ha ő is akarja, nem mondom... Hiszen hallom, hogy a Gizikének kiadta az útját; jól tette, mert azt a kis hisztériát nem szabad egészen megbolondítania...

Moldoványi nem szólt egy szót sem. Tudta, hogy a grófné elkecseregett, unatkozik és unalmában őt kínozza. Tudta, hogy okos,

keserű asszony — jó anya, — és csak azért nem él Pesten, nem ragyog a társaságban, hogy a gyerekei vagyonára vigyázzon. De mostanában néha mégis felutazott, szép ruhákat vásárolt és megkövetelte, hogy férje itt is, ott is megmutatkozzék vele. Aztán megint visszajött és érdeklődve hallgatta szobalánya reggeli híreit.

— Haragszik, amiért megmondtam magának a véleményemet a kis Terkáról? Természetesen azért azt tehet, amit akar — mondta mentegetődzve, mert bántotta a férfias, komoly Moldoványi hallgatása. Nem akarta megbántani. Ez az ember kellett neki minden jóindulatával, energiájával.

— Köszönöm, hogy foglalkozik a magánügyeimmel a kegyelmes asszony — mondta végre Moldoványi. — A kis kolléganőm nagyon rendes, korrekt leány, akit mindenek fölött tisztetek. Az igaz, hogy szegény, de viszont megtudtam, hogy Bognár Katinak, akinek szokás szerint Pestre kellett elbújdosnia, harminc pengőt adott. Akinek olyan kevés a fizetése, annak az ilyen harminc pengő is valami egyszerű nyári ruhát jelent...

— Hogyne. Furcsa kis lány — mondta a grófné és aztán már csak gazdasági ügyekről beszélt.

Terka nagyon meglepődött, amikor legközelebbi sétájuk alkalmával Moldoványi így szólt hozzá:

— Nézze, Terka, maga talán nem is tudja, hogy az ilyen kis faluban hogyan megkritizálják az embert. Itt csak az imponál, aki különleg is különb, mint a többi. Tudom, hogy a maga fizetésével nem sokat kezdhet az ember és majd szölok, hogy az őszi munka megkezdésével többet kapjon. De addig is — ne kímélje a jobb ruháit.

A leány nem tudta, mit mondjon. Neki mondják ezt, neki, Kálmán Lici, a divatkirálynő hugának, akinek most is néhány elegáns ruhája pihen otthon a garderobeszekrényében... Hát ez is fontos? Itt, falun? Nem elég, hogy szorgalmas, hogy rendes, senki sem mondhat rosszat róla, akkor ebbe kapaszkodnak bele, a ruhájába? Hiszen ezt Lici társaságától is megkaphatja, azt hitte, hogy itt, a munka világában: más értékeket becsülnék meg...

Moldoványi maga is megijedt szavai hatásától. Terka sápadtan, megkínzott arckifejezéssel nézett rá, úgy, mint akinek hirtelen kinyílik a szeme, mint, aki hirtelen kiábrándul valakiből, akiben hitt. Mit akar tőle ez a férfi? Ő úgysis tudja, hogy nem szép, hogy formátlan, ezt otthon elég gyakran vágták a fejéhez, de a munkához megfelelően súlyos, biztos mozdulatait, tisztasága, ereje... Talán azt akarja Moldoványi, hogy belemagyarázzanak valamit a barátságukba, hogy meggyanúsítsák baráti viszonyukat, de ehhez neki szépnek, elegánsnak kell lennie?

— Isten vele — mondta hirtelen Moldoványinak. — A Juliska nagyon ügyesen dolgozik és Garboncáné jól ért az eper szétültetéséhez. Tizenöt asszonnyal ma kezdtem neki a törpe gyümölcsös kiritkítéséhez, de ahhoz

nem igen értenek, a termő szemeket akarják levádosni. Isten vele.

És hirtelen nekivágott egy oldalsővénynek, futott, menekült.

Moldoványinak gyökeret vert a lába. Mit akar ez a lány? Itthagya őt a faképnél? No persze, nem törődik társadalmi állásával, de ezt ő sohasem is érezte vele, hiszen leány... Hogy szalad a kis bolond! No, csak szaladjon, sírjon is egy kicsit, majd holnapra megjön az esze... Búcsúzkodott, á, bolondság, szeptember negyedikén nem hagyja ott senki az állását...

Lassan hazasétált. Gondolkozott.

Terka pedig rohant haza. Mindig elkésve jött a pincemesterék vacsorájához, de nem bánták, tejes hideg ételt ettek este és szívesen ugratták őt a „hivatalos” megbeszélésekkel. De ma olyan ziláltnak, olyan meggyőztört accal jött közéljük Terka, hogy lenyelték Iréfiás megjegyzéseiket. Étvágytalanul gyömszölte magába a vajaskenyeret, túró, tejfölt, gyümölcsöt, aztán fölugrott.

— Mit gondol, Emmike, elmehetnek a mosónéhoz a fehér ruháért? Bizonyára elkészült vele és holnapra az kell nekem, szeretném elhozni.

— Majd elmegyek magával, Teruska, jó? Úgyis itthon ültem egész délután; foltoztam. Eljön maga is velünk? — kérdezte az urától.

— Dehogy is megyek, ha nem muszáj. Számadást kell csinálnom; ha szép csönd lesz a házban, nyugodtan dolgozok. De azért siessenek vissza, ne lumpoljanak a bérespusztai mulatóhelyeken! — mondta a szellemes pincemester.

Emmi és Terka kendőt dobtak a vállukra és elindultak. Nem kellett nagyon messzire menniök. A személyzeti házakon túl, de még a kastély parkján innen lakott Kocóné, az özvegyasszony mosóné. Sok ház sötét volt már, de három helyen is szólt a rádió, mulattak az emberek. A főintéző házában is világos volt két ablak. Amikor elmentek a kis virágos kertje mellett, a kerítés mögül foltott beszéd ütötte meg a fülüket.

— Mondtam, hogy ide többé be ne tedd a lábad! — mondta indulatosan Moldoványi Gábor. — Beleegyeztél. Mit akarsz? Pénzt? Még többet? Nincs...

— Nem kell a pénz. Van nekem elég. De át akarok jönni hozzád amikor akarok — mondta vékony, affektált hangon Gizike, a sofőr felesége.

— Ide pedig többé nem jöhetsz. Vigyázz magadra, mert...

— Fenyegetsz? Nem rossz, igazán — sipította hisztériásan az asszony. — Eddig jó voltam, mert nem volt más, úgy-e. Nagyon jól tudom, mi jár a főintéző úr eszében! De annak a kis töltött galambnak is van esze. Az el akarja magát vétetni! Azt nem kapod meg olyan olcsón, mint engem — egy pár selyemrongyért, prémért, kevés pénzért. Annak más kell, vigyázz...

— Hallgatsz? — mondta Moldoványi.

— Nem. Megmondom neked, hogy ha meg-nősülsz, akkor nem szólok egy szót se, mert nem szólhatok. Ahhoz jogod van. De ha őt

is csak magadba bolondítod, ide járatod, akkor itt leszek én is! Mert akkor nekem több jogom van hozzád, mint másnak! Ezt a házat én hoztam rendbe, az én kézimunkáim vannak benne, én csináltam rendes otthont ebből az ócska kalyibából! Itt más nő nem élheti világát, legföljebb aki hitese feleséged lesz és majd jól megkínózz téged, jobban, mint én...

— Mit tudod te, mik az én terveim — mondta Moldoványi megvetéssel. — Veled már régen nem beszélek. Ha asszonyt hozok a házba, mindent kidobok, ami terád emlékezett. Mindent.

— Menjünk, Teruskám — mondta Emmi a didergő leánynak, aki vacogó foggal állt ott; nem bírt tovább menni, beléje kapaszkodott. — Menjünk, kedves, kár volt ennyit is megtudni... (De hiszen nagyon kíváncsi volt ő maga is.)

Eljutottak Kocónéhoz, aki már aludt. Rettenetesen ugatott a kutyája, mire feltápáskodott, az ablakhoz ment, kinyitotta és úgy kérdezte meg, ki van kint. Amikor megtudta, lámpát gyújtott, felöltözött, beengedte őket. Ott volt a ruhájuk összerakva az asztalra, a cédula is ott volt rajta. Terka belerakta magával hozott aktatáskájába; fizetett...

— Csak annyit tessék elvinni, kisasszonykám, amennyi reggelre köll magának; a többi majd hazaliferálok a tekintetes asszonyéval. Kár elgyürni ezt a finom, szép tarka holmit...

— Jó, jó, Kocó néni, de már én elviszem

Minden

pénzt

megér,

mégis csak 6 fillér

a

ÓRAIÚJSÁG

Így is... No, ne haragudjon, hogy megzavartuk az álmát. Isten áldja...

Ementek. Hazafelé Emmi mesélt, magyarázott mindenfélét; szórakoztatni akarta Terkát, aki egyetlen szót sem értett meg beszédéből. Másra figyelt. A főintéző házából hegedűszó hallatszott. Valaki hegedült...

Másnap reggel, amikor a pincemesterék fölkeltek, Terka már nem volt a szobában. Ez mindig így szokott lenni. De amikor Emmi asszony a reggelit az asztalra tette, azon levelet és pénzt talált.

Terka megköszönte hozzája való kedveségüket — a lakást és kosztját egész hónapra kifizette — és kérte a pincemestert: jelentse „illetékes helyen”, hogy neki nagy sajnálatára haza kellett utaznia. (Utólag megtudták, hogy hajnalban indult; szekér vitte a vasútállomásig.)

VI.

Kálmánné és Lici nem csodálkoztak, semmit se kérdeztek, amikor váratlan beállított Terka, a ház ifjabbik leánya. Látták, hogy valami bántás érthető, izgalom és hogy lelki kínódásával egyedül kell elkészülnie, mert hiszen nem mesél erről semmit sem. Igen, leírja a birtokot, megmondja, hogy mit dolgozott, meg a grófnéról is mesél, de nem hajlandó okát adni ennek a be nem jelentett, hirtelen hazatérésnek.

Örömmel tapasztalták, hogy karcsú, izmos az alakja és hogy most majd lehet belőle „valamit csinálni”. Nagy meglepetésükre Terka nem ellenkezett, amikor a szabóhoz, szabónőhöz, cipészhez hívták és már nem bújt el, ha Lici barátai látogatóba jöttek. Kádár Géza Párizsban élt, az ő Terka-rajongása, amelyről tudtak összes ismerősei: felkeltette az emberek érdeklődését a kisebbik különös Kálmán-leány iránt. Például Grodák doktor elhatározta, hogy elveszi; mert Lici-ről le kellett mondania. Lici meglepte az egész világot.

Az úgy volt, hogy a vékony, finom leánynak, aki gyönyörű ruhákat vitt magával, nagy sikere volt Norderneyben. Anyján pe-

dig meglátszott a szolid jómód; kalandos gondolkozástól és életmódtól igen messze volt. A mai nemzetközi fiatalbembertársaság — az, amelyik nem törődik politikával, háborúval, társadalmi problémákkal, hanem szereti a pénzt, a nőket, a felszínesebb életet — ez a fődühölyök szereplő ifjúság nagyon is jószemű. Szereti az idős nőket, akik elvből csak valódi ékszerrel viselnek, akik takarékosan esznek, laknak, élnek: mert van miből takarékoskodniok. Kálmánné többet használt Lici érvényesülésének, mint akármiféle művészi tehetség vagy ragyogás. Gazdag leány volt és ez ma, Európában, pláne Európa fődühölyein: nagyszerű valór. Lici-nek mindig volt táncosa, tenniszpartnere, úszó- és csónakpartnere: jó dolga volt, udvaroltak neki modern, mai hangnemben; tetszett neki a dolog.

Igen, de Lici bizalmatlan volt. Százszor bizalmatlanabb, mint az édesanyja. Ő már túl volt élete nagy romantikus szerelmén: Kádár Gézának szívesen lett volna a felesége, az ő kedvéért, átmenetileg, a szegénységet is kipróbálta, vagy saját pénzével erőltetett volna. De Kádár Géza pont az o hűgán keresztül jutott el művészi látásának, munkájának egy új fázisáig: a monumentális, súlyos szobrászi produkció lett a vágya. A beérkezett pesti művész párizsi kezdő lett, barátai, tisztelői, kritikusi azt mondták, hogy: szerencsére, magára eszmélt...

Lici ezt megértette. De Lici elkészült mindenféle szentimentális leányvággyal is. Jól megnézte magának férfitársaságát. Most, mulatni, idegenben: arra jók. De neki nem imponált a fiatal belga gróf címe, a moziszlensz érdekes arca, a díjat nyert ifjú francia fró jövője. Anyja — aki minden este bekapott egy francia regényt, szórakoztatót, maít, sárgát — százszorta naivabb volt, mint ő és boldogan referált pesti barátainak Lici óriási sikeréről. Ő már számolt azzal, hogy idősebb leánya fehérműjébe koronát hímeztet, vagy pedig a vasárnapi képeslapok mellékletén gyönyörködhet benne, valamelyik prominens diplomata, művész vagy író feleségében...

Ki a művelt ember?

Nincs olyan kérdés, amihez hozzá nem tudna szólni, ha megveszi és olvassa

TOLNAI VILÁGTÖRTÉNELME

20 remek kötetét,

mely a Világegyetem, a Föld, az ember fejlődésének történetét beszéli el a föld őskorától kezdve egészen napjainkig.

Egy kötet ára: (Budapesten bérmentve 2 pengő 30 fillér
(vidéken bérmentve... 2 pengő 40 fillér)

Havi 2 pengős részletre is kapható.

Ezzel szemben Lici minden jól öltözött férfiúban házasságszedelgőt, nemzetközi betörőt vagy kémét látott. Pesti címét egyiknek sem árulta el. A komolyodó flörtöknek azzal adott előre kiszámított „unlucky end“-et, hogy megmondta a buzgó fiatal embernek: ne kövesse őt a világ végére, ahogy ígérte, mert neki alig van pénze és maga is valami gazdag, idősebb férjet szeretne... Mire a szerelmes ifjú több-kevesebb tapintattal visszavonult, eltűnt... Egyetlen férfi — a nagybirtokos — nem dült be Lici leleplezésének; ő már informálódott és tudta pontosan: miye van Kálmánné és a leányának. Őt nehezen rázta le Lici; azt kellett hazudnia, hogy menyasszony.

Szóval, jókedvűen, felfrissülten ért haza, augusztus végén. És akkor különös lendülettel adott újabb irányt fejlődésének, életének.

Pircsivel sétált a városban. Pircsi rettentően elkeseredett és kijelentette barátjának, hogy ő még ezen az őszön férjhezmegy. Még nem tudja, hogy kihez, mihez, de férjhezmegy. Náluk otthon tűrhetetlen a helyzet, pénztelenség, veszekedés és ő — hiszen Lici úgyis tudja — huszonkilencéves, amiből ildomoságból huszonnégyet bevall a fiúknak. Szóval ő nem hajlandó tovább tancolni, butáskodni, gögicselni, ő most erélyesen nekilát a dolognak és férjhezmegy. Van három-négy komolyabb esete, a nyár folyamán rettenetesen strapálta magát szellemileg, telefonált, levelezett, strandolt, mászkált, komédiázott egész nap, de most aztán nyélbeüti a dolgot.

— Van egy ügyvédem, aki szörnyen ambicionálja apámat, mint apóst — mondta Pircsi, — mert politikai karriert akar befutni. Jó neve van, jó irodája, negyvenkét éves, nem a férfiideálom, de hát mit csináljon az ember. Ehhez szívesebben mennék, de nem ismeri ki magát ennél a szeszélyes férfiszabónál...

A Lotár rt. mellett mentek el. A régi szabócég még mindig ugyanazon a helyen volt, amelyen Lotár Iván nagyapja száz év előtt alapította. Most már, természetesen, új ötemeletes bérpalota állt a régi helyén és két emeletet teljesen lefoglalták a próbatermek, műhelyek és raktárak. A kapu alatt, üvegkalkában, két nehéz angol szövetet jelezte, hogy ebben a házban ilyen szövetből készült öltönyök kaphatók. Akinek ez kell: fölmeht.

— Te, Lici, nézd, micsoda csudaszép télikabátot varrathatna az ember ebből a szövetből — mondta Pircsi és rámutatott a különös szövésű szürkés-sötétkék anyagra. — Elhiszed, hogy ez még egy olyan vacak bundánál is elegánsabb volna? Te, gyere fel velem Lotár Ivánhoz, megkérdezem tőle, mennyiért adna nekem három métert ebből az anyagból. Elsején kapok pénzt az egyik

tanítványomtól, akkor kifizetem neki az első részletet...

— Fiam, engem nem csapsz be. Régen nem láttad Ivánt — ez a szövet csak ürügy, — tudni akarod, mi van vele. Az ilyesmihez én jó háttér vagyok, úgy-e, Iván gyerekkorunk óta tartja velem a rokonságot és mindig örül, ha meglát... No, de nem bánom, fölmegek veled hozzá, de ismerd el, hogy belédlátok...

— No jó, mondjuk, hogy igazad van. Mondjuk, hogy azt akarom, te is lássad: mire megyek ezzel az emberrel, érdemes-e tovább várnom az elhatározására; vagy inkább hívjam meg holnapra az ügyvéd-imádómat és uszítsam rá apát...

A lányok fölmentek, Lotár Iván urat ke-resték, aki az irodából meglepetten jött feléjük. Örömmel ültette le őket a konzervatív, de kitűnő ízléssel berendezett úriszobában; nem is kérdezte meg, hogy miért jöttek, rögtön Lici utazásáról beszélt; nagynénjétől hallotta, hogy milyen jól mulatott, milyen érdekes férfiak bolondultak érte...

— Nem csodálom, te most nagyszerűen formában vagy, Lici — mondta tárgyilagosan.

Pircsi haragosan nézett barátójére: ő talán nincs jó formában?

— Miért kell nektek ilyen sok helyiség? kérdezte körülnézve Lici. — Ti nemcsak Magyarországot látjátok el férfiruhával?

Lotár Ivánnak sem kellett egyéb. Rögtön előadást tartott a lányoknak cége munkájáról, összeköttetéseiről. Megmutatta Licinek a higiénikus műhelyeket, a sportosztályt, a munkásruhaosztályt, sőt — és ez az ő legújabb működési köre — női sportruhaosztályt is létesített a cég. Ő intézi a külföldi levelezést és bármilyen nehéz a helyzet, még most is szerez új távoli megrendelőket...

Pircsi halálisan űnta ezt. Lici azonban megkérdezte Lotártól, hogy ismeri-e a szövetek minőségét, hogy ő válogatja-e össze a női kabátok anyagát, az ilyesmi őt is érdekelné. A fiatalember boldogan mutatta neki a különböző anyagok mintáit, a tiszta gyapjú, kevert és vízáthatlan szöveteket.

Pircsi most még dühösebb volt.

— Ez a sok vacak csak nem érdekel téged, Lici — mondta élesen, — igazán nem értem, hogy miért affektálsz a komoly érdeklődést. Tudja, Iván, hogy miért jöttünk fel magához? Licinek is, nekem is megtetszett az a szürkés-kék anyag lent, az üvegkalkában. Nem kaphatnánk belőle női télikabátravalót, három métert?

Lotár Iván nem tudta: nevesse-e vagy bosszankodjék.

(Folytatjuk)

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN◆

DÉCIBAB

79

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékol küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvillágozást kérek.

Kéziratokat nem örzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Lakásváltozás. (225.) Biztosítással kapcsolatos előfizető. Azt kérdezi, hogy új címét rá kell-e vezetni a kötvényre, mivel most lakást változtatott. — Nem szükséges, mivel a kötvény sorszámmal van ellátva s a biztosító intézet nem a lakáscím, hanem a sorszáma alapján állapítja meg az azonosságot.

M. A. Helén. (64.) Elég ügyes versek, de sajnos, nem közölhetjük, mert kéziratokkal hosszú időre el vagyunk látva.

Egy pesti előfizető (66.) R. K. színiiskolája: Menkina János út 13. Természetesen tanítják.

Ez csalódás! (202.) Kedves Kislány, Ön, ha szomorúan, ha megtörtén is, de beismeri, hogy az igaz szerelem elröppent Maguk közül. Elröppent az évekkel együtt, azalatt, amíg hol Ön, hol az ideálja halogatták az esküvő napját. Most pedig azt kérdezi tőlünk, van-e annak értelme, hogy tovább is foglalkozzanak egymással; hogy lehet-e erőszakolt barátságból boldog házasság? — Nem olyan egyszerű erre a kérdésre felelni. Hiszen egy házasság sorát számtalan körülmény dönti el. Önöknek az volna a legelső teendőjük, hogy teljes őszinteséggel feltárják lelküket egymás előtt. Nyugodtan, csöndesen, indulatok nélkül adják tudtára egymásnak mindazt, ami az idők folyamán sebet, fájdalmat okozott. El tudjuk képzelni, hogy félreértések ékelődtek Önök közé, s ha hozzáértéssel fognak egymás lelkéhez nyúlni, kihullik a tüske a sebből. S ha megértő türelemmel még azt is megvárják, amíg a tüske nyomán támadt parányi szúrás beheged — nos, azt hisszük ért bennünket, — még minden jóra fordulhat. Kiderülhet, hogy a sérelmek véit

sérelmek voltak csupán; s Maguk fölött újból felragyog a nap, újból rózsásnak fogják látni a jövőt, úgy, mint szerelmük első idejében. Mi szívből kívánjuk.

Nelelejs. (204.) Elhiesszük Önnek, hogy fiatal korá, 16 éve dacára, mint írja: „a szerelem tüze lángra lobbant szívében”. Az is csak jó, hogy az a fiú igazán szereti Magát. Semmi akadálya annak, hogy folytassák az ismeretséget, természetesen illő keretek között. És úgy, hogy kötelességeikben, tanulmányaikban ne hátráltassák egymást. Ha pedig kedves hozzátartozói szigorúan ellenzik, hogy fiúkkal járjon és kitaranak amellett, hogy ráér még fiatallemberek társaságában tölteni az idejét, nos, ebben az esetben se érezze magát szerencsétlennek. És pedig azért ne, mert ha igazán szeretik egymást, akkor egyikük sem fog a személyes távollét miatt hűtlenné válni, hanem türelmetlenül vár, de várnak egymásra. Addig pedig Önöké a gondolat, amelynek tudvalevőleg szárnya van és játszi könnyűséggel repül fiútól lányhoz, lánytól fiúhoz.

76.400 sz. előfizető lánya. Liszi, Liszka. (68.) Kosmetikai készítményeket csak megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése után levélben ajánlhatunk. Ennek vétele után szívesen megadjuk a kért kozmetikumok árát és beszerzési forrását. Üdvözöljük.

Nem mindennapi. (206.) Levelét, Asszonyom, alapos tanulmány tárgyává tettük. Ugyancsak messzemenőleg foglalkoztunk a fiatal hölgy körülményeivel, helyzetével, s úgy találtuk, hogy a két osztályvizsga letévesének sok értelme nem volna. Mert elhelyezkedés szempontjából tulajdonképpen mindegy, hogy két, vagy négy gimnáziumi osztály végzettsége van-e valakinek. Azonban, ha fiatal rokona komolyan foglalkozik a tervvel, hogy a gyermekkorában kénytelen-kelletlen elmulasztottakat most bepótolná, akkor, ha nem árt az egészségének, s ha ideileg is győzi, talán készüljön fel az érettségire. Az érettségi bizonyítvánnyal a zsebében és nyelvtudással — ha netán sor kerülne rá — az elhelyezkedés problémája mindenesetre könnyebben oldható meg.

KÉZBESITŐKNEK NINCS JOGUK HITELEZNI,

mert a biztosító társasággal kötött szerződésünk értelmében a biztosítási díj mindenkor előre fizetendő, ezért arra kérjük igen tisztelt Előfizetőinket, hogy a lap árát mindig a kézbesítés alkalmával szíveskedjenek kifizetni.

M. József. A leghelyesebb, ha mindkét ügyben közvetlenül a rádióhoz fordul. Sándor u. 7.

Dr T. (26.) Az illető címe: Stúdió, Sándor u. 7.

Szo V. L. (208.) Ön azt kéri, hogy döntünk mi, kinek van igaza, Önnek-e, vagy pedig a feleségének? A kérdésre, ahogy Ön teszi fel, nem tudunk válaszolni. Mert sem Önnek, sem pedig a feleségének nincs igaza. Annnyit azonban meg kell állapítanunk, hogy az Ön álláspontja közelebb áll az igazsághoz, mint a felesége nézete. Ön jómódú ember, s így a felesége joggal megkívánhatja, hogy bizonyos kulturális és szórakozási igényei kielégülést nyerjenek. Úgy látjuk azonban, hogy ezek az igények néha túlságosan szertelenek, s megvalósításuk, kivételük ütközik néha a férjes asszonyokra kötelező társadalmi formákba. Az a bizonyos éjjeli séta azzal az idegen úrral jogos nehezítést váltott ki Önből. Már most, ami a jövőt illeti, indokoltnak tartjuk, hogy bizonyos megszorításokat akar alkalmazni a kilengéseket illetőleg. De amikor ezeket a megszorításokat alkalmazza, ne feledkezzen meg a jól bevált bölcs tanácsról: Szélfiden a formában, erőlesen a lényegben.

Aki mer, az nyer. (28.) Úgyes versek, de sajnos, nem közelíthetjük, mivel versekkel hosszú időre el vagyunk látva.

Édes kicsikém... (210.) Az a fiatalember rögtön ismeretségű kezdetén kijelentette, hogy nem veheti Önt feleségül. A napokban pedig valami csekélységen megsértődött és most nem jelentkezik. Ön azt kéri tőlünk, érdemes volna-e a fiút visszahívni? Vagy írni neki? — Levelén keresztül egy okosan gondolkodó és lelkiileg jószemű lánykát ismerünk meg Önben. Ebből azt következtetjük, hogy a fiú, aki tetszik Önnek, csak rokoszenves egyéniség lehet. És még sem tanácsolnánk, hogy a történet után Ön tegye meg az első lépést. Először is azért ne, mert egy 17 éves lánynak sok-sok önbizalommal kell rendelkeznie, abból kiindulva, hogy nemesak egyetlen szeszélyes udvarlón áll a világ! Másodszor pedig: minek egy ismeretség legkezdetén rögtön házasságról beszélni?! Különösen, ha még a szív nem beszélt! Ha már azonban a fiú beszélt is házasságról, akkor azt kellett volna mondania: minden erőmből azon leszek, hogy legyőzzem az akadályokat... Végül pedig Ön már azért se közeledjék hozzá, mert ő minden bizomnyal jelentkezni fog; meggyőződésünk, hogy mire Ön üzenetünket kézhezkapja, már ki is békültek egymással.

K. Lajos, M. Ilonka. (6.) Kedves sorait köszönjük. Üdvözlét.

Mi-Já. (212.) Roppant kuszált és bonyolult az Önök dolga. A férfi kint van külföldön, külön élő felesége pedig egy másik külföldi városban, Ön pedig itt Budapesten. Bonyolítja a helyzetet, hogy a fentemlített házaspár ugyan külön él, de nem váltak el egymástól, s amint látjuk, az asszony nem is

akar válni. Sok minden amellett szólna, hogy Ön, szomorú Asszonyom, vonuljon vissza ebből az áldatlan bonyodalomból, s élete páriául keressen egy olyant férfit, aki kiegyensúlyozott, nyugodt boldogságot tud Önnek kínálni, s nem ilyen végelethatalan és zűrzavaros nyugtalanságot, amelytől — és ez minden szavából kilátszik — végeredményben Ön is igen fél.

Ilus. (62.) Tudomásunk szerint a kérdéses nótát egy időben gyakran játszották a rádióban. Kérdését mindenesetre továbbítottuk illetékes helyre. Valószínűleg rövidesen ismét műsorra kerül.

Ildikó. (214.) Nem tudjuk elképzelni, mi lehet az oka, hogy a fiatalember egyszerűen így megváltozott. Önben hiába keresnénk a hibát, Ön nem bántotta meg semmivel; kedves volt hozzá, gyöngéd, s az a kis szemrehányás is, amivel illette, az iránta való szeretetből fakadt. A hiba — azt hisszük — öbenne lesz. Ki tudja, milyen illúziók, milyen káprázatok irányítják furcsa viselkedését! Képzetele világában nyilván olyan lányt formált, aki más, mint Ön. De egy napon majd rá fog jönni, hogy más a fantázia és más az élet! Ne csüggedjen el, kedves Kislány! És főképp ne vonuljon vissza az emberektől, ne tépelődjék, ne vívódjék örökké. Ha úgy érzi, hogy nem tud társaságba járni, keressen magának legalább egy Önhöz illő lánypajtást, aki megérdemli, hogy bizalmasává tegye. Beszélje ki magát valakivel.

A mult számban közölt keresztretjvény megfejtése

Vizszintes sorok: 1. Falusi verebek. 13. Eb ura fakó. 14. Eta. 15. Kádi. 16. Item. 17. Túr. 18. El. 19. Lout. 21. Actio. 23. Már. 24. Ag. 26. Eféndi. 29. Amiens. 33. Magyar Színház. 35. At. 36. Sta. 37. Forte. 38. Raab. 41. Bécs. 43. Ur. 44. Illó olaj. 47. li. 48. A portici-i néma.

Függőleges sorok: 1. Fekete Mária. 2. Abál. 3. Lúd. 4. Urilány. 5. Sa (as). 6. Ifiú. 7. Vatta. 8 Eke. 9. Róma. 10. Bett. 11. Etüü. 12. Karosszéria. 20. Ordas. 22. Csinosan. 23. Meg. 25. Gaz. 27. Fatahp. 28. Irt. 30. Mife. 31. Ehr. 32. Nátuim (miután). 34. Sabac. 39. Alo. 40. Bór. 42. Eji. 45. O. T. 46. Li.

Jutalmazott megfejtők

Helyszüke miatt csak a jutalmazottak teljes nevét és a helység kezdőbetűjét közöljük.

A keresztretjvény helyes megfejtői közül Szömörkény Árpád, L. és Kovács János, Bp. nyakkendőt, Halasi Teréz, Bp. és Puskás Julianna, K. púderkompaktot, Mally Alfonzné, Bp., Bodó Nelly és Edit, Bp. levelezőlapalbumot, Sándor Irma, J. csaváros írónt kaptak, az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Fábán Gizella, S. Menyovszky László, R. Almássy József, Bp. Koska Sándorné, O. Nagy László, M. Veres Magda, T. Kocsmáros Ilonka, Bp. Klein Ödön, V. Schwalb Irén, P. Csónakos Olga, Bp.

Napról-napra beszéljen az ügyéről, ez enyhíteni fogja a fájdalomát, csendesíteni fogja a lelkében dúló vihart. Ön 21 éves, ebben a korban bűn volna, súlyos bűn volna azt hinnie, hogy az Ön számára többé nem jön el a tavasz!...

B. B. (72.) A szemkötőhártya-gyulladás, valamint a szemhéjszéli gyulladás is sokszor meglehetősen makacs elváltozás. Gondos kezeléssel és a kiváltó okok kiküszöbölésével azonban meggyógyítható. Ezért leghelyesebb volna, ha egy budapesti szemspecialistához fordulna tanácsért.

14 Boldogtalan. (216.) Bizony, meglehetősen hányatott volt eddig az élete. Most, tizen-négy éves korában kezd el középiskolai tanulmányait, miután sokáig inaskodott. Most már, hogy élete rendesebb kerékvágásba került, igyekeznek a kerékvágásban megmaradni. Kissé fegyelmezzék magát. Ne használjon például olyan kijelentéseket, hogy: „Inkább lemondok az életről...” És főképp ne foglalkozzék ilyen sötét gondolatokkal! Írásának minden sora tanujelét adja annak, hogy tehetséges, értékes fiatalember, akire minden bizonnyal átlagon felüli életsiker vár. Túrelmetlenségével, ingerlékenységével elronthat mindent. Ami pedig a filmszcenáriumot illeti, a beküldött néhány sornyi vázlatból nem tudunk bírálatot mondani. Azonban nyomatékosan felhívjuk figyelmét, hogy egy filmszcenárium megírásához rengeteg műhelytitok ismerete szükséges. Bizonyíték erre többek között az, hogy még a legkiválóbb írók regényét is rendszerint hivatásos scenáriumíró dolgozza fel. Végül; a pilótával az összeköttetést úgy tarthatja fenn, ha időnként levelet ír neki. Persze igyekeznie kell, hogy érdekes, okos gondolatokat közöljön vele, amelyek felkeltik az érdeklődését és inspirálják a válaszra. Ismételjük, Önre határozottan jelentékeny jövő vár. Sok fegyellemmel várja ki a percet, amikor a csilaga végre fölragyog!

T. szöke asszony. (218.) Ön pontokba szedte kérdéseit, kedves szöke Asszony. Pontról-pontra haladva adjuk meg a választ: 1. Nincs semmi kirívó abban, ha egy férjes asszony táncol. Családi körben is, nyilvános helyen is táncolhat. Ez olyan szabály, amelyet a legkényesebb úri társadalom is elismer. Más kérdés az, hogy férje egyéni és sajátos felfogásból tiltakozik az ellen, hogy Ön táncoljon. Ebben az esetben, pusztán azért, hogy a családi békét megóvja, pusztán gyöngédségből, tapintatból úgy volna helyes, ha lemond a táncról. 2. A nyaralás joga megillet mindenkit, legyen az szegény, legyen az gazdag; különösen megilleti azt, aki egész évben dolgozott és szabadsága ideje alatt felfrissülni kíván. Továbbmegyünk: a dolgozó ember számára a nyaralás nemcsak jog, hanem — kötelesség. Kötelesség a fáradt, az agyonhajszolt szervezettel szemben; persze nem luxusfürdőhelyre és nem kényeztetésre gondolunk, hanem bármily környezetváltozásra, ahol tiszta levegő van, víz és sok-sok napfény. 3. Abban igazat adunk a férjének, amikor spórolásra inti Önt. A spó-

rolás azonban nem jelenti azt, hogy most már szórakozásra egyetlen fillért sem költünk. Sőt. Az ember lelki és szellemi természetű, hogy időnként a szórakozást megköveteli, és ha ez a követelés teljesítetlen marad, az idegrendszeren, az általános közérzeten bosszúlja meg magát. Számos értékes ember, aki munkájában leli minden gyönyörűségét, időnként hajlama ellenére szórakozással tölt el némi időt, mert bölcsen tudja, hogy éppen a hön szeretett munka követeli meg a frissítő szórakozást.

B. B., 23 éves asszony. (118.) Nagyon szomorú, amit elpanaszol nekünk. Öt évi házasság után férje elhidegült Öntől és egy Önnél jóval idősebb lánnyal van jóba. Ön már mindent megtett, hogy férjét visszatérítse a családi tűzhelyhez, fölkereste azt a lányt, kérlette őt, otthon meg a férje lelkére próbált beszélni, sajnos, eredmény nélkül. — Egyetlen vigasztaló jelenség levelében az a rész, amelyben arról a bizonyos három hónapról számol be. Az illető lány egy más városban töltött három hónapot, s ezalatt az idő alatt férjének nem hiányzott, s Önhöz ismét gyöngéd, kedves és figyelmes volt. Ebből a tényből azt meritjük, hogy nem lehet túlságos szoros az a kapcsolat, amely egymáshoz fűzi őket. Az ilyen kapcsolat — száz és száz esetben bebizonyult már — rövid életű.

Illemszabály. (224.) Asszonyom, a következő kérdéssel fordul hozzánk: Társaságban a férj kit részesítsen először figyelemben, kit kínáljon meg elsősorban például cukorkával, cigarettával, a feleségét-e, vagy fiatalabb lányokat? — Ha Önök vendégeket látnak a házuknál, akkor a legtermészetesebb, hogy a vendégeké az elsőség. Az étkezésnél ugyan az a szabály, hogy a háziasszony vesz magának először a tálból, s úgy adja tovább; de ha a férj a kínálásban is ki akarja venni a részét a vendéglátás kötelességeiből, akkor ő a vendégeknél kezdi a kínálást. Ha pedig valahol Önök a vendégek, vagy kiránduláson, vagy valamilyen nyilvános helyen társaságban vannak, abban az esetben mindig a hangulat, a pillanatnyi helyzet határoz. Az ilyen esetekre nem lehet szabályt előírni. A társaságbeli hölgyet, vagy urat éppen az kötelezi, hogy finom ösztönrel és tapintattal mindenkor eltalálja a kellő hangot, a kellő tennivalót.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő

Szerkesztő: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:

TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-körforgógépein, Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai: 14—23—39 és 14—23—50

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten nyakkendőket, púderkompaktokat, bakelit szalvétatartókat, levelezőlappalbumokat és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.

Megfejtési határidő szeptember 16. Minden borítékra ráraudó: Rejtvénymegfejtés

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12						13				
14			15		16	17				
18					19		20			
21			22			23			24	
25			26			27		28		
29		30		31			32			
33			34			35			36	37
38				39	40			41		42
		43		44				45	46	
47										

Beküldendő: vízszintes 1, 47, függőleges 1, 5, 11

Vízszintes sorok: 1. Nemrég feltűnt prima-donna. 12. Fűvós hangszer. 13. Jól lehet szívni. 14. Hónap rövidítése. 15. Madárkirály. 17. Mexikóban honos, nálunk is tenyésztett növény. 18. Magas termetű, erőteljes ember jelzője. 20. Két mondai görög hős neve, az egyiket Odysseus győzte le. 21. Német határozó szó. 22. Fémeselem. 24. Itt — németül. 25. Kettős mássalhangzó fordítottja. 26. Úrnő — idegen szóval (felesleges ékezettel). 27. von Sanders, porosz tábornok. 29. ... hip-hurrá! 31. Tolnamegyei kisközség a dombovári járásban. 32. Ag — németül. 33. Festékek készítéséhez használt szintelen folyadék (a = i.). 35. Régi pénzünk rövidítése. 36. Kórus. 38. Verne — kapitány. 39. Tragédia. 42. Névmás és igekötő. 43. Kilátásba helyezés. 45. Trópusi őserdők kúszónövénye. 47. Művészi artista szám.

Függőleges sorok: 1. Híres operettprima-donna. 2. Kezdetül fogva — latinul. 3. Idegen férfinév. 4. Jelenleg. 5. Farkos kételtű gyíkfa. 6. Elsüllyedt breton város. 7. Fedák Sári „néni”. 8. Törvényes — közhasználatú idegen szóval. 9. Növényi zsiradék. 10. Az Usa egyik nyugati állama. 11. Hatos jambusokból álló klasszikus francia verssor. 15. Ördögi. 16. Ezeken fut a vonat. 19. Boston közepe. 23. Riadó. 28. Régi magyar sportegylet. 30. Magas belföld Belsőázsában. 34. Csüngő. 35. Falusi étel. 37. Az Alföld fája. 40. Mező. 41. Le. 44. Tébodyban van. 46. Izomkötő. Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 81. oldalon közöljük.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kládóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

Hatalmas felhőkarcolóban

van elhelyezve az amerikai Cambridgeben az a több-százezer kötetes könyvtár, amely az orvostudomány irodalmának leggazdagabb gyűjteménye. Az orvostudomány főbb évszázados multja alatt sok nemzedék váltotta fel egymást és mindegyik egy-egy emberöltő kutatásának eredményét hagyta a következő generációra. Így jutott el emberöltők után a tudományos kutatás a baktériumok felismeréséhez, a Röntgen-sugarak korszakalkotó felfedezéséhez és mindahhoz a sok áldásos ismerethez, amely annyi szenvedéstől váltotta meg a 20. század emberét. Ennek a több évszázados kutató munkának leszűrt eredményét kapja az olvasó

Tolnai :

ORVOS A CSALÁDBAN

c. könyvsorozatában. A sorozat befejező kötete is megjelent már, úgy hogy mindazok részére, akik a sorozatot most megrendelik,

a teljes öt kötetet egyszerre szállítjuk.

A könyvsorozat szerkesztésében 23 kiváló magyar orvostudós vett részt. Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve **Budapesten 40 pengő, vidéken 42 pengő**, mely havi **2 pengős** részletekben is fizethető.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsónkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T.

Budapest, VII, Dohány ucca 12

Megrendelem Tolnai: ORVOS A CSALÁDBAN című művet öt díszes fűbörkötésű kötetben bérmentve, Budapestén 40.—, vidéken 42.— aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2.— pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát Önök fenntartják. Bármely részlet be nem tartása esetén is a hátralék teljes összege esedékesé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása az Önök megítélésétől függ.

Kelt..... 193..... hó nap

A megrendelő neve és foglalkozása

Pontos cím:

Megrendelhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12. szám

Külföldi olvasóink figyelmébe !

Romániában : Tolnai „Orvos a családban“ c. mű kötetenkénti ára 250 lei. Beszerezhető : Journal Import, Jacob Dancea. Oradea, Bulv. Ferdinand 46.

Jugoszláviában : Tolnai „Orvos a családban“ c. könyvsorozat (öt kötet) ára 480 dinár, mely havi 40 dináros részletekben is fizethető. Főelárusító : Centralna Knjizara, Subotica Strossmajerova ul. 11.

Csehszlovákiában : Tolnai „Orvos a családban“ c. könyvsorozat (öt kötet) ára 294 Ke., mely havi 20 Ke. részletekben is fizethető. Főelárusító : „NOVITAS“, Bratislava, Dilha ul. 15.